



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

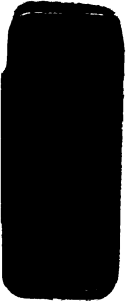
The image shows the front cover of an old book. The main part of the cover is decorated with a marbled paper pattern in shades of dark green, teal, and black, with some lighter, yellowish-green spots. A dark red, possibly leather or faux leather, spine is visible on the left side. At the bottom left corner, there is a small, dark rectangular label with gold-colored text.

40. i

89.



6000879793





PAUSANIAE
DESCRIPTIO
ARCIS ATHENARUM

IN USUM SCHOLARUM

EDIDIT

OTTO IAHN

ACCEDIT FORMA ARCIS AB ADOLFO MICHAELIS DESCRIPTA

BONNAE
APUD A. MARCUM
MDCCCLX

290. C. 89.



Εν ἀκροπόλει τῇ Ἀθήνησιν οἱ τε ἀνδριάντες καὶ ὅποσα
ἄλλα τὰ πάντα ἔστιν ὁμοίως ἀναθήματα.

(Paus. V, 21, 1)

Τὴν ἀκρόπολιν κατεκόσμησε τοῖς τῶν ἔργων ὑπομνή-
μασι καὶ τῷ τῆς φύσεως κάλλει τὸ παρὰ τοῦ πλούτου
καὶ τῆς τέχνης ἐφάμιλλον προσέθηκεν, ὥστ' εἶναι πᾶ-
σαν ἀντ' ἀναθήματος, μᾶλλον δὲ ἀντ' ἀγάλματος.

(Aristid. panath. p. 258 C.)

I Ἐς δὲ τὴν ἀκρόπολιν ἔστιν ἔσοδος μία· ἑτέραν δὲ οὐ παρ- 22 4
έχεται, πᾶσα ἀπότομος ὁδὸς καὶ τεῖχος ἔχουσα ἐχυρόν.

Τὰ δὲ προπύλαια λίθου λευκοῦ τὴν ὀροφὴν ἔχει, καὶ κό-
σμῳ καὶ μεγέθει τῶν λίθων μέχρι γε καὶ ἑμοῦ προεῖχε.

5 Τὰς μὲν οὖν εἰκόνας τῶν ἱππέων οὐκ ἔχω σαφῶς εἰπεῖν,
εἴτε οἱ παῖδές εἰσιν οἱ Ξενοφῶντες ἄλλως ἔς εὐπρέπειαν
πεποιημένοι· τῶν δὲ προπυλαίων ἐν δέσῃ Νίκης ἔστιν ἀπτερόν

2 Aristoph. Lys. 484 ἄβατον ἀκρόπολιν ἱερὰν τέμενος. — τεῖχος] 28, 3.

3 Harpocr. προπύλαια ταῦτα. — περὶ δὲ τῶν προπυλαίων τῆς
ἀκροπόλεως ὡς ἐπὶ Εὐθυμένους ἀρχontos οἰκοδομεῖν ᾗξαντο Ἀθηναῖοι
(cf. titulus apud Boeckhium Staatsb. II p. 386) Μνησικλέους ἀρχιτεκτο-
νοῦντος ἄλλοι τε ἱστορήκασιν καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ'. Ἡλόδω-
ρος δ' ἐν α' περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως μεθ' ἕτερα καὶ ταῦτα
φησιν „ἐν ἔτεσι μὲν εἰς παντελῶς ἐξεπορίσθη, τάλαντα δὲ ἀνηλώθη διαγλίμια
ιβ'· πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσάσιν.“ (cf.
Phot. Suid.) Plutarch. Pericl. 13 τὰ δὲ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως
ἐχειργάσθη μὲν ἐν πενταετίᾳ Μνησικλέους ἀρχιτεκτονοῦντος. Himer. ecl.
31, 8 Περικλεῖ μὲν προπύλαια πρὸς φιλοτιμίαν ᾗκει καὶ παρθενῶν.
Demosth. c. Anatrof. 13 οἱ τὰ προπύλαια καὶ τὸν παρθενῶνα οἰκοδομή-
σαντες ἐκείνοι καὶ τὰλλα ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἱερὰ κοσμήσαντες, ἐφ' οἷς
φιλοτιμούμεθα πάντες εἰκότως. id. 76 τὰ τῶν ἀναθημάτων τῶν ἐπ' ἐκει-
νοῖς σταθέντων τὸ κάλλος προπύλαια ταῦτα, ὁ παρθενῶν, στοὰ, νεώσοικοι
(cf. c. Aristocr. 207).

6 Diog. Laert. II, 52 εἴπετο δὲ αὐτῷ (Ξενοφῶντι) καὶ γύναιον ὄνομα
Φιλησίαν, κατὰ φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης, καὶ δύο υἱεῖς Γρύλλος καὶ
Λιόδωρος, ὡς φησι Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα ἀποστασίῳ, οἱ
καὶ Λιόσκουροι ἐπεκαλοῦντο. Eustath. ad Odyss. λ, 299 p. 1686, 60
ἱστορεῖ δὲ ἡ λέγουσα ὅτι Ξενοφῶν ὁ γλυκεὺς ἐκεῖνος Ἀττικὸς μέλισσα ἐπα-
νομάζετο παραδίδωσι καὶ ὅτι οἱ ἐξ ἐκείνου καὶ Φιλησίας υἱοὶ Γρύλλος καὶ
Λιόδωρος Λιόσκουροι ἐπεκαλοῦντο.

7 Harpocr. Νίκη Ἀθηνῶν· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι

5 ναός. ἐντεῦθεν ἡ θάλασσά ἐστι σύνοπος καὶ ταύτῃ ρίψας Αἰγυὺς ἑαυτὸν, ὡς λέγουσιν, ἐτελεύτησεν. ἀνήγεται μὲν γὰρ ἡ ναὺς μέλασιν ἰστίοις ἢ τοὺς παῖδας φέρουσα ἐς Κρήτην. Θησεὺς δὲ — ἔπλει γὰρ τόλμης τι ἔχων ἐς τὸν Μίνω καλούμενον ταῦρον — πρὸς τὸν πατέρα προεῖπε χρήσεσθαι τοῖς ἰστίοις 5 λευκοῖς, ἣν ὀπίσω πλὴν τοῦ ταύρου κρατήσας. τοῦτων λήθην ἔσχεν Ἀριάδην ἀφρημένους. ἐνταῦθα Αἰγυὺς ὡς εἶδεν ἰστίοις μέλασι τὴν ναῦν κομιζομένην, οἶα τὸν παῖδα τεθνάναι δοκῶν, ἀφείς αὐτὸν διαφθείρεται· καὶ οἱ παρὰ Ἀθηναίους ἐστὶ καλούμενον ἡρῶνος Αἰγέως.

6 Ἔστι δὲ ἐν ἀριστερᾷ τῶν προπυλαιῶν οἶκημα ἔχον γραφάς, ὁπόσαις γε μὴ καθέστηκεν ὁ χρόνος αἴτιος ἀφανέειν εἶναι. Διομήδης ἦν * *, ὁ μὲν ἐν Ἀθήνῃς τὸ Φιλοκτήτου τόξον, ὁ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἀφαιρούμενος ἐξ Ἰλίου. ἐνταῦθα [ἐν ταῖς γραφαῖς] Ὀρέστης ἐστὶν Αἰγισθον φονεῖων καὶ Πυλάδης τοὺς παῖδας 15 τοὺς Ναυπλίου βοηθοὺς ἐλθόντας Αἰγίσθῳ. τοῦ δὲ Ἀχιλλέως τάφου πλησίον μέλλουσά ἐστι σφάζεσθαι Πολυξένη. Ὀμήρῳ δὲ εὖ μὲν παρείδῃ τόδε ὥμῳ οὕτως ἔργον· εὖ δέ μοι φαίνεται ποιήσας Σκύρον ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀλοῦσαν, οὐδὲν ὁμοίως καὶ ὅσοι λέγουσιν ὁμοῦ ταῖς παρθένους Ἀχιλλέα ἔχειν ἐν Σκύρῳ 20

12 ὁπόσαις δὲ codd. corr. G. Hermannus opp. V p. 227 | ὡς Διομήδης Welckerus Hall. Litt. Ztg. 1836 Oct. p. 203 | 13 καὶ Ὀδυσσεύς post ἡν codd. quidam in marg. | ἐκ Ἀθήνων Siebelisus

δὲ Νίκης Ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥόαν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ χρόνος ἐτιμᾶτο παρ' Ἀθηναίους δεδηλωκεν Ἡλίοδωρος ὁ περιηγητής ἐν α' περὶ ἀκροπόλεως (cf. Phot. Suid.) Paus. V, 26, 6 παρὰ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν πεποικίται Νίκη (Olympiae in Alide). Κάλαμις δὲ οὐκ ἔχουσαν πτερὰ ποιῆσαι λέγεται ἀπομιμούμενος τὸ Ἀθηνησι τῆς ἀπτέρου καλουμένης ξόανον. III, 15, 7 γνωμὴ δὲ Λακεδαιμονίων τε ἐς τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀγάλμα (Enyalii compredibus vincti) καὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν ἄπτερον καλουμένην Νίκην, τῶν μὲν οὐποτε τὸν Ἐνυάλιον φεύγοντα οἰχῆσεσθαι σφισιν ἐνεχόμενον ταῖς πέδαις, Ἀθηναίων δὲ τὴν Νίκην αὐτοῦ αἰετὸς μενεῖν οὐκ ὄντων πτέρων.

Paus. II, 30, 2 Ἀλαμένης δὲ ἔμοι δοκεῖν πρῶτος ἀγάλματα Ἐκάτης τρία ἐποίησε προσεχόμενα ἀλλήλοις, ἣν Ἀθηναῖοι καλοῦσιν ἐπιπυργιδίαν· ἔστηκε δὲ παρὰ τῆς ἀπτέρου Νίκης τὸν ναόν.

10 Harpocr. Αἰγέων· Αἰγέως ἡρῶνος ἐν Ἀθήναις· Δειναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου (cf. Suid. Bekkeri anecd. p. 364, 8).

17 Pollianus (anth. Plan. IV, 150)

ἄδε Πολυκλείτου Πολυξένη, οὐδέ τις ἄλλα χεῖρ ἔθιγεν τοῦτου δαιμονίου πίνακος.

Ἡρῆς ἔργον ἀδελφόν. ἰδ' ὡς πέπλοιο ὀαγένης τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρονα κρύπτε πέπλω.

Ἰσσεται αἱ τλάμων ψυχᾶς ὑπερ' ἐν βλεφάροις δὲ παρθενηκᾶς ὁ Φρυγῶν κεῖται ὅλος πόλεμος.

δίδαιτον, ἃ δὴ καὶ Πολύγνωτος ἔγραψεν. ἔγραψε δὲ καὶ πρὸς τῇ ποταμῇ ταῖς ὁμοῦ Ναυσικῇ πλυνούσαις ἐφιστάμενον Ὀδυσσεὰ κατὰ τὰ αὐτὰ καθά δὴ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε. γραφαὶ δὲ εἰσι καὶ ἄλλαι καὶ Ἀλκιβιάδης· ἱππων δὲ οἱ νίκης τῆς ἐν Νεμέᾳ ἐστὶ σημεῖα ἐν τῇ γραφῇ. καὶ Περσεύς ἐστιν ἐς Σέριφον κομιζόμενος, Πολυδέκτη φέρων τὴν κεφαλὴν τὴν Μεδούσης. καὶ τὰ μὲν ἐ; Μέδουσαν οὐκ εἰμὶ πρόθυμος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς σημῆναι. ἔτι δὲ τῶν γραφῶν παρὲντι τὸν παῖδα τὸν τὰς ὑδρίας φέροντα καὶ τὸν παλαιστὴν ὃν Τιμαίνετος ἔγραψεν, ἐστὶ Μουσαῖος. ἐγὼ δὲ ἔφη μὲν ἐπελεξάμην ἐν οἷς ἐστὶ πέτεσθαι Μουσαῖον ὑπὸ Βορέου δῶρον, δοκεῖν δέ μοι, πεποίηκεν αὐτὰ Ὀνομάκριτος, καὶ ἐστιν οὐδὲν Μουσαίου βεβαίως ὅτι μὴ μόνον ἐς Ἀθήνητρα ὕμνος Ἀνκομίδαις.

Κατὰ δὲ τὴν ἔσοδον αὐτὴν ἤδη τὴν ἐς ἀκρόπολιν Ἑρμῆν, ὃν προπύλαιον ὀνομάζουσι, καὶ Χάριτας Σωκράτην ποιῆσαι τὸν

1 ἔγραψε δὲ καὶ Πρωτογένης πρὸς Od. Muellerus archaeol. p. 707 ed. 2 ἔγραψε δὲ Καῖνιος Πρωτογένης R. Rochettus lettres archéol. p. 47 | 8 ἐπὶ δὲ τῶν codd. corr. G. Hermannus opp. V p. 227 τῶν δὲ Schubartus | 13 Ἀνκομήδει vel Ἀνκομήδους codd. corr. Meursius att. lect. II, 19 p. 91

3 Hom. Od. ζ, 127 sqq.

Plin. XXXV, 101 quidam et navis pinxisse usque ad quinquagesimum annum (Protogenem putant); argumentum esse, quod cum Athenis celeberrimo loco Minervae delubri propylon pingeret, ubi fecit nobilem Parhalum et Hammoniada (hemionida Hermolaus Barbarus), quam quidam Nausicaan vocant, adiecerit parvulas navis longas in eis quae pictores parerga appellant, ut appareret a quibus initiis ad arcem ostentationis opera sua pervenissent. Cic. Verr. IV, 60, 135 quid Athenienses (arbitramini merere velle) ut ex marmore Iacchum aut Paralum pictum aut ex aere Myronis buculam (amittant)?

4 Satyrus apud Athenaeum XV p. 535 D. ἀφικόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐξ Ὀλυμπίας δύο πίνακας ἀνέθηκεν, Ἀγλαοφώντος γραφὴν ὣν ὁ μὲν εἶχεν Ὀλυμπιάδα καὶ Πυθιάδα στεφανούσας αὐτὸν, ἐν δὲ θατέρῳ Νεμεῆας ἦν καθημένη καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν αὐτῆς Ἀλκιβιάδης, καλλῶν φαινόμενος τῶν γυναικείων προσώπων. Plutarch. Alc. 16 Ἀριστοφώντος δὲ Νεμέαν γράψαντος ἐν ταῖς ἀγκύλαις αὐτῆς καθημένον Ἀλκιβιάδην ἔχουσαν ἐθεώντο καὶ συνέτρεχον χαίροντες.

15 Paus. IX, 35, 7 Σωκράτης τε ὁ Σωφρονίσκου πρὸ τῆς ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἔσοδον Χάριτων εἰργάσατο ἀγάλματα Ἀθηναίους. καὶ ταῦτα μὲν ἐστὶν ὁμοίως ἅπαντα ἐν ἑσθῇ. Diog. Laert. II, 19 Λοῦρις δὲ καὶ δουλεῦσαι αὐτὸν (Σωκράτην) καὶ ἐργάσασθαι λίθους· εἶναι τε αὐτοῦ καὶ τὰς ἐν ἀκροπόλει Χάριτας ἐνοί φασιν, ἐνδεδυμένας οὖσας. Suid. Σωκράτης — πρότερον γενόμενος λιθοδόος, ὥστε καὶ φασιν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας Χάριτας. Plin. XXXVI, 32 non postferuntur et Charites in propulo Atheniensium quas Socrates fecit, alius ille quam pictor, idem ut aliqui putant. schol. rec. Aristoph. nubd. 773 ὁπίσω γὰρ τῆς Ἀθηνῶς ἦσαν γλυφεῖσαι αἱ Χάριτες ἐν τῇ τοίχῳ, ἧς ἐλέγετο ὁ Σωκρά-

Σωφρονίσκου λέγουσιν, ὡ σοφῶ γενέσθαι μάλιστα ἀνθρώπων ἐστὶν ἢ Πυθία μάρτυς, ὃ μὴδὲ Ἀνάχαρσιν, ἐθέλοντα ὅμως καὶ δι' αὐτὸ ἐς Δελφοὺς ἀφικόμενον, προσεῖπεν.

- 23 "Ἕλληνες δὲ ἄλλα τε λέγουσι καὶ ἄνδρας ἐπὶ γενέσθαι σοφούς. τούτων καὶ τὸν Λεσβιον τύραννον καὶ Περιάνδρον εἰναίεφας τὸν Κυψέλου· καίτοι Περιάνδρου Πεισιστράτος καὶ ὁ παῖς Ἰππίας φιλόανθρωποι μᾶλλον καὶ σοφώτεροι τὰ τε πολέμικα ἦσαν καὶ ὅσα ἤκεν ἐς κόσμον τῶν πολιτῶν, ἐς ὃ διὰ τὸν Ἰππάρχου θάνατον Ἰππίας ἄλλα τε ἐχρήσατο θυμῷ καὶ ἐς 10 γυναῖκα ὄνομα Λέαιναν. ταύτην γὰρ, ἐπεὶ τε ἀπέθανεν Ἰππαρχος, — λέγω δὲ οὐκ ἐς συγγραφὴν πρότερον ἦκοντα, πιστὰ δὲ ἄλλως Ἀθηναίων τοῖς πολλοῖς — Ἰππίας εἶχεν ἐν αἰκίᾳ ἐς ὃ διέφθειρεν, οἷα ἐταῖραν Ἀριστογέροντος ἐπιστάμενος οὖσαν καὶ τὸ βούλευμα οὐδαμῶς ἀγνοῆσαι δοξάζων. ἀντὶ δὲ τούτων, ἐπεὶ τυραννίδος ἐπαύθησαν οἱ Πεισιστρατίδαι, χαλκῇ λέαινα Ἀθη- 15 ναίοις ἐστὶν ἐς μνήμην τῆς γυναικός, παρὰ δὲ αὐτὴν ἀγαλμα Ἀφροδίτης, ὃ Καλλίου τέ φασιν ἀνάθημα εἶναι καὶ ἔργον Καλάμιδος.

9 ἐς ἄλλα Westermannus comm. critt. I p. 9

της γλῶσσαι. — Σωφρονίσκου γὰρ λιθοδόου ἦν υἱὸς Σωκράτης — καὶ ἀγάλματα τῶν τριῶν Χαρίτων εἰργάσατο, Πειθοῦς Ἀγλαίας καὶ Θαλείας· καὶ ἦσαν ὀπισθεν τῆς Ἀθηνᾶς ἐγγεγλυμμένα τῷ τοίχῳ. — Paus. IX, 35, 3 καὶ Ἀθήνησι πρὸ τῆς ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἐσόδου Χάριτες εἰσι καὶ αὗται τρεῖς· παρὰ δὲ αὐταῖς τελετὴν ἄγουσιν ἐς τοὺς πολλοὺς ἀπόρρητον. — Hesych. Ἐρ μῆς ἀμύητος Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει.

15 Pñ. XXXIV, 72 Amphicrates leaena laudatur. scortum haec lyrae cantu familiaris Harmodio et Aristogitoni consilia eorum de tyrannicidio usque in mortem excruciat a tyrannis non prodidit, quam ob rem Athenienses et honorem ei habere volentes nec tamen scortum celebrasse animal nominis eius fecere atque ut intellegeretur causa honoris in opere linguam addi ab artifice vetuerunt (cf. VII, 87). Plutarch. de garr. 8 p. 505 B. καλὸν δὲ καὶ Λέαινα τῆς ἐγκρατείας ἔχει γέρας. ἐταῖρα τῶν περὶ Ἀρμόδιον ἦν καὶ Ἀριστογέροντα καὶ τῆς ἐπὶ τοὺς τυράννους συνωμοσίας ἐκοινωνε ταῖς ἐλλείσιν ὡς γυνή· καὶ γὰρ αὕτη περὶ τὸν καλὸν ἐκείνον βράχυνεσε κρατήρα τοῦ ἔρωτος καὶ κατωργίαστο διὰ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀπορρήτοις. ὡς οὖν ἐκείνοι πταίσαντες ἀνῃρέθησαν, ἀνακρινομένη καὶ κελευρομένη φράσαι τοὺς ἐτι λανθάνοντας οὐκ ἔφρασεν ἀλλ' ἐνεκαρτέρησεν, ἐπιδείξασα τοὺς ἄνδρας οὐδὲν ἀνάξιον ἑαυτῶν παθόντας, εἰ τοιαύτην ἠγάπησαν. Ἀθηναῖοι δὲ χαλκῇ ποιησάμενοι λέαιναν ἀγλώσσω ἐν πύλαις τῆς ἀκροπόλεως ἀνέθηκαν, τῷ μὲν θυμοειδεῖ τοῦ ζῶον τὸ ἀήτητον αὐτῆς, τῷ δὲ ἀγλώσσω τὸ σιωπηλὸν καὶ μυστηριῶδες ἐμφαίνοντες. Polyaen. VIII, 45 Ἀθηναῖοι τὴν ἐταῖραν τιμῆσαι θέλοντες αὐτὴν μὲν οὐκ ἔστησαν ἐν ἀκροπόλει, τὸ δὲ ζῶον τὴν λέαιναν χαλκῇ δημιουργήσαντες ἀνέθηκαν. εἰ τις ἀνῃλθεν εἰς ἀκρόπολιν, ἐώρακεν ἐν τῷ προπύλαιῳ τὴν λέαιναν χαλκῇ γλώσσω οὐκ ἔχουσαν ὑπομνημα τοῦ διγγήματος.

17 Lucian. imag. 4 ἐκείνο μὲν γε, ὃ Πολύστρατε, οὐκ ἐξέρησο-

Πλησίον δέ ἐστι Διτρεφούς χαλκοῦς ἀνδριὰς οἷστοις βε- 3
βλημένος. οὗτος ὁ Διτρεφῆς ἄλλα τε ἐπραξεν ὅποσα λέγουσιν
Ἀθηναῖοι, καὶ Θοῤᾳκας μισθωτοὺς ἀφικομένους ὕστερον ἢ Δη-
μοσθένης ἐς Συρακούσας ἐξέπλευσε, τούτους, ὡς ὑστέρησαν, ὁ
5 Διτρεφῆς ἀπῆγεν ὀπίσω. καὶ δὴ κατὰ τὸν Χαλκιδικὸν ἔσχεν
Εὐριπον, ἐνθα Βοιωτῶν ἐν μεσογαίᾳ πόλις Μυκαλησσὸς ἦν·
ταύτην ἐσαναβὰς ἐκ θαλάσσης ὁ Διτρεφῆς εἴλε. Μυκαλησσίων
δὲ οὐ μόνον τὸ μάχιμον οἱ Θοῤᾳκες, ἀλλὰ καὶ γυναικῶς ἐφό-
νευσαν καὶ παῖδας. μαρτυρεῖ δέ μοι· Βοιωτῶν γὰρ ὅσους ἀνέ-
10 στησαν Θηβαῖοι, ᾠκοῦντο αἱ πόλεις ἐπ' ἐμοῦ, διαφυγόντων ὑπὸ
τὴν ἄλωσιν τῶν ἀνθρώπων. εἰ δὲ καὶ Μυκαλησσίοις οἱ βάρ-
βαροι μὴ πᾶσιν ἀποκτείνοντες ἐπέξηλθον, ὕστερον ἂν τὴν πόλιν
ἀπέλαβον οἱ λειψθέντες. τοσοῦτον μὲν παρέστη μοι θαῦμα ἐς 4
τὴν εἰκόνα τοῦ Διτρεφοῦς, ὅτι οἷστοις ἐβέβλητο, Ἕλλησιν ὅτι
15 μὴ Κρησὶν οὐκ ἐπιχώριον ὃν τοξεύειν. Λοκροὺς γὰρ τοὺς
Ὀπουντίους ὀπλιτεύοντας ἦδη κατὰ τὰ Μηδικὰ ἴσμεν, οὓς Ὀμη-
ρος ἐποίησεν ὡς φερόμενοι τόξα καὶ σφενδόνας ἐς Ἴλιον ἔλ-
θοιεν. οὐ μὲν οὐδὲ Μαλιεῦσι παρέμεινε μελέτη τῶν τόξων·
δοκῶ δὲ οὕτε πρότερον ἐπίστασθαι σφᾶς πρὶν ἢ Φιλοκτῆτην,
20 παύσασθαι τε οὐ διὰ μακροῦ.

Τοῦ δὲ Διτρεφοῦς πλησίον — τὰς γὰρ εἰκόνας τὰς ἀφα- 5
νεστέρας γράφειν οὐκ ἐθέλω — θεῶν ἀγάλματά ἐστιν Ὑγείας

7 ἐπαναβάς Letronnius | 19 οὐδὲ Coraius | 22 ἄγαλμα codd. corr.
Claverius | Ὑγίας vel Ὑγείας codd.

μαί σε, εἰ πολλάκις ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνελθὼν καὶ τὴν Καλάμιδος
Σώσανδραν τεθέσσαι. *ib.* 6. ἡ Σώσανδρα δὲ καὶ Κάλαις αἰδοὶ κοσμή-
σουσιν αὐτήν, καὶ τὸ μεῖδιμα σεμνὸν καὶ λεληθὸς ὥσπερ τὸ ἐκείνης
ἔσται, καὶ τὸ εὐσταλὲς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς παρὰ τῆς Σωσάνδρας,
πλὴν ὅτι ἀκάλυπτος αὐτὴ ἔσται τὴν κεφαλὴν. *diál. meretr.* 3, 2. Αἰφίλος
δὲ ὑπερεπήνει τὸ εὐρυθυμον καὶ τὸ κεχορηγημένον καὶ ὅτι εὐ πρὸς τὴν
κισθάραν ὁ πούς καὶ τὸ σφυρὸν ὡς καλὸν καὶ ἀλλὰ μυρία, καθάπερ τὴν
Καλάμιδος Σωσάνδραν ἐπαινῶν ἀλλ' οὐχὶ θαῖδα.

2 *Thuc.* VII, 29. VIII, 6. *titulus apud Rossium arch. Aufs.* p. 168
(*cf. Brunni's Gesch. d. gr. Künstler I* p. 260) ΕΡΜΟΛΥΚΟΣ|ΔΙΕΙΤΡΕΦΟΣ|
ΑΠΑΡΧΕΝ|ΚΡΕΣΙΛΑΣ|ΕΠΟΕΣΕΝ. *Plin.* XXXIV, 74 Cresilas (*fecit*)
vulneratum deficientem, in quo possit intellegi quantum restet animae.

16 *cf. Il.* N. 713 *sqq.*

22 *titulus apud Rossium arch. Aufs.* p. 189 (*cf. Brunni's Gesch. d. gr. Künstler I* p. 264) ΑΘΕΝΑΙΟΙ ΤΕΙ ΑΘΕΝΑΙΑΙ ΤΕΙ ΥΓΙΕΙΑΙ|ΠΥΡ-
ΡΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΘΕΝΑΙΟΣ. *Plin.* XXXIV, 80 Pyrrus (*fecit*)
Hygiam (et *del. Rossius*) Minervam. *Plutarch. Pericl.* 13 ὁ γὰρ ἐνε-
ργότατος καὶ προθυμότατος τῶν τεχνιτῶν (*cum propylaea aedificarentur*)
ἀποσφιλέεις ἐξ ὕψους ἔπεσε καὶ διέκειτο μοχθηρῶς ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἀπε-
γνωσμένος. ἀθυμούντος δὲ τοῦ Περικλέους ἡ θεὸς ὄναρ φανεῖσα συνέταξε

τε, ἣν Ἀσκληπιοῦ παῖδα εἶναι λέγουσι, καὶ Ἀθηνᾶς ἐπὶ κλησιν καὶ ταύτης Ὑγίειας.

- 6 (5) Ἔστι δὲ λίθος οὐ μέγας, ἀλλ' ὅσον καθίζεσθαι [μικρὸν] ἄνδρα· ἐπὶ τούτῳ λέγουσιν, ἥν' ἵκα Διδύμσος ἦλθεν εἰς τὴν γῆν, ἀναπαύσασθαι τὸν Σιληνόν. τοὺς γὰρ ἡλικίᾳ τῶν Σατύρων 5 προήκοντας ὀνομάζουσι Σιληνούς. περὶ δὲ Σατύρων, οὔτινές εἰσιν, ἑτέρου πλέον ἐθέλων ἐπίστασθαι πολλοῖς αὐτῶν τούτων 7 ἕνεκα ἐς λόγους ἦλθον. ἔφη δὲ Εὐφρημος Κὰρ ἀνὴρ πλέων ἐς Ἰταλίαν ἀμαρτεῖν ὑπὸ ἀνέμων τοῦ πλοῦ καὶ ἐς τὴν ἔξω θάλασσαν, ἐς ἣν οὐκέτι πλέουσιν, ἐξενεχθῆναι. νήσους δὲ εἶναι μὲν 10 ἔλεγεν ἐρήμους πολλὰς, ἐν δὲ ἄλλαις οἰκεῖν ἄνδρας ἀγρίους·
- (6) ταύταις δὲ οὐκ ἐθέλειν νήσοις προσίσχειν τοὺς ναύτας, οἷα πρότερόν τε προσσχόντας καὶ τῶν ἐνοικούντων οὐκ ἀπείρους ἔχον- 15 τας. βιωσθῆναι δ' οὐδὲν καὶ τότε. ταύτας καλεῖσθαι μὲν ὑπὸ τῶν ναυτῶν Σατυρίδας, εἶναι δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας καταπύρρους 15 καὶ ἵππων οὐ πολὺ μείους ἔχειν ἐπὶ τοῖς ἰσχύοις οὐράς. τούτους, ὡς ἦσθοντο, καταδραμόντας ἐπὶ τὴν ναῦν φωνὴν μὲν οὐδεμίαν ἰέναι, ταῖς δὲ γυναῖξιν ἐπιχειρεῖν ταῖς ἐν τῇ νηϊ. τέλος δὲ δεῖσαντας τοὺς ναύτας βάρβαρον γυναῖκα ἐκβαλεῖν ἐς τὴν νῆσον· ἐς ταύτην οὐδὲν ὑβρίζειν τοὺς Σατύρους, οὐ μόνον ᾗ κα- 20 θέστηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶν ὁμοίως σῶμα.
- 8 (7) Καὶ ἄλλα ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀκροπόλει θεασάμενος οἶδα, Λυκίου τοῦ Μύρωνος χαλκοῦν παῖδα, ὃς τὸ περιρραντήριον ἔχει, καὶ Μύρωνος Περσέα τὸ ἐς Μέδουσαν ἔργον εἰργασμένον.

11 ἐν δὲ ταύταις codd. corr. Claverius | 12 ἄλλαις codd. corr. Claverius | 13 προσχόντας codd. | 15 καὶ πυρρούς codd. corr. Siebelisius καπυρρούς cod. Mosq. καπυρούς Schaeferus ad Long. p. 354 sq. καὶ del. Claverius

θεραπεῖαν, ἣ χρώμενος ὁ Περικλῆς ταχὺ καὶ θαδῶς ἰάσατο τὸν ἄνθρωπον. ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα τῆς Ὑγίειας Ἀθηνᾶς ἀνέστησεν ἐν ἀκροπόλει παρὰ τὸν βωμὸν ὃς καὶ πρότερον ἦν ὡς λέγουσιν. *Aristid. or. 2 p. 25 C.* Ἀθηναίων δὲ οἱ πρεσβύτατοι καὶ Ὑγίειας Ἀθηνᾶς βῶμον ἰδρύναντο. *Plin. XXII, 44* verna carus Pericli Atheniensium principi cum is in arce templum aedificaret repsissetque super altitudinem fastigi et inde cecidisset, hac herba (*perdicio*) dicitur sanatus, monstrata Pericli somnio a Minerva, quare parthenium vocari coepta est adsignaturque ei deae. hic est vernula cuius effigies ex aere fusa est, [et] nobilis ille splachnoptes. *XXXIV, 81* Styppax Cyprius uno celebratur signo splachnopte. Periclis Olympii verna hic fuit exta torrens ignemque oris pleni spiritu accendens.

23 *Plin. XXXIV, 79* Lycius Myronis discipulus fuit, qui fecit dignum praeceptore puerum sufflantem languidos ignes et Argonautas. — Lycius et ipse puerum suffitorem.

24 *Plin. XXXIV, 57* Myron — fecit et Perseum et pristas.

Καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐστὶ Βραυρωνίας. Πραξιτέλους μὲν 9
τέχνη τὸ ἄγαλμα, τῇ Θεῷ δὲ ἐστὶν ἀπὸ Βραυρωνῶνος δῆμου· τὸ
ὄνομα· καὶ τὸ ἀρχαῖον ξόανόν ἐστιν ἐν Βραυρωνί, Ἀρτεμις, ὡς
λέγουσιν, ἡ Ταυρικῇ.

ἵππος δὲ ὁ καλούμενος δούριος ἀνάκειται χαλκοῦς. καὶ 10(8)
ὅτι μὲν τὸ ποίημα τὸ Ἐπειοῦ μηχανήμα ἦν ἐς διάλυσιν τοῦ
τείχους, οἶδεν ὅστις μὴ πᾶσαν ἐπιφέρει τοῖς Φρυγῖν εὐθείαν·
λέγεται δὲ ἔς τε ἐκείνον τὸν ἵππον ὡς τῶν Ἑλλήνων ἔνδον ἔχοι
τοὺς ἀρίστους, καὶ δὴ καὶ τοῦ χαλκοῦ τὸ σχῆμά ἐστι κατὰ ταῦτα,
καὶ Μενεσθεὺς καὶ Τεῖχος ὑπεκκύνουσιν ἐξ αὐτοῦ, προσέτι
δὲ καὶ οἱ παῖδες οἱ Θησέως.

Ἀνδριάντων δὲ ὅσοι μετὰ τὸν ἵππον ἐσθήκασιν, Ἐπιχαρί- 11(9)
νου μὲν ὀπλιτοδρομεῖν ἀσκήσαντος τὴν εἰκόνα ἐποίησε Κριτίας,
Οἰνοβόῳ δὲ ἔργον ἐστὶν ἐς Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου χρηστόν·
ψήφισμα γὰρ ἐνίκησεν Οἰνόβιος κατελθεῖν ἐς Ἀθήνας Θουκυ-
δίδην, καὶ οἱ δολοφονηθέντι, ὡς κατῆι, μνημῆμα ἐστὶν οὐ πόρρω
πυλῶν Μελιτίδων. τὰ δὲ ἐς Ἐρμόλυκον τὸν παγκρατιαστήν καὶ 12
(10)

9 κατὰ ταῦτα codd. aliquot | 10 ὑπεκκύνουσιν codd. corr. Bursianus
mus. rhein. n. s. X p. 517 | 13 Κριτίας, Οἰνοβόου δὲ Κρησίας· Οἰνοβόω
Bergkii Ztschr. f. Alt. Wiss. 1845 p. 965

3 Paus. I, 33, 1 Βραυρωνί, ἐνθα Ἰφικλέειαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἐκ
Ταύρων φεύγουσαν τὸ ἄγαλμα ἀγομένην τὸ Ἀρτέμιδος ἀποβῆναι λέ-
γουσι, καταλιπούσαν δὲ τὸ ἄγαλμα ταύτη καὶ ἐς Ἀθήνας καὶ ὕστερον ἐς
Ἄργος ἀφικέσθαι. ξόανον μὲν δὴ καὶ αὐτοῦ ἐστὶν Ἀρτέμιδος ἀρχαῖον. τὸ
δὲ ἐκ τῶν βαρβάρων οἶκτιες κατὰ γνώμην ἔχουσι τὴν ἐμὴν, ἐν ἐτέρῳ λόγῳ
δηλώσω. VIII, 46, 3 βασιλεῖα τε τῶν Περσῶν Ξέρξην τὸν Λαρείου χωρὶς
ἢ ὅσα ἐξεκόμισε τοῦ Ἀθηναίων ἄστεως, ἐκ Βραυρωνῶνος ἴσμεν τῆς Βραυρω-
νίας λαβόντα τῆς Ἀρτέμιδος. III, 16, 8 Ἀθηναῖοις δὲ ἄρα παρώφθη γε-
νόμενον λάφυρον τῷ Μῆδω· τὸ γὰρ ἐκ Βραυρωνῶνος ἐκομίσθη τε ἐς Σούσα
καὶ ὕστερον Σελεύκου δόντος Σύροι Λαοδικεῖς ἐπὶ ἡμῶν ἔχουσι. μαρτύρια
δὲ μοι καὶ τάδε τὴν ἐν Λακεδαιμονίᾳ Ὀρθίαν τὸ ἐκ τῶν βαρβάρων εἶναι
ξόανον.

5 titulus apud Rossium arch. Aufs. p. 194 (cf. Brunnii Gesch. d.
gr. Künstler I p. 267) ΧΑΙΡΕΔΕΜΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΚ ΚΟΛΛΕΣ
ΑΝΕΘΕΚΕΝ | ΣΤΡΟΓΓΥΛΙΟΝ ΕΠΟΙΕΣΕΝ. Aristoph. av. 1128 ἵππων
ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος. schol. ἀνέκειτο ἐν ἀκροπόλει δούριος
ἵππος ἐπιγραφὴν ἔχων „Χαιρέδემος Εὐαγγέλου ἐκ Κόλλης ἀνέθηκεν“.
Hesych. δούριος ἵππος Ἀθηναῖον ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐστὶν καὶ ἐξ αὐτοῦ
ἐκκύνουσι δ. Paus. IX, 30, 1 Στρογγυλῆς — ἀνδρὸς βούς καὶ ἵππους
ἀρίστα ἐργασμένον.

12 titulus apud Rossium arch. Aufs. p. 164 (cf. Brunnii Gesch. d. gr.
Künstler I p. 103) ΕΠΙΧΑΡΙΝΟΥ ΑΝΕΘΕΚΕΝ ΟΙΝΟΒΟΟΥ
[ΑΡΟ]Μ[Ο]Σ | ΚΡΙΤΙΟΣ ΚΑΙ ΝΕΣΙΟΤΕΣ ΕΠΟΙΕΣΑΤΕΝ.

17 Herod. IX, 105 ἐν δὲ ταύτῃ τῇ μάχῃ (apud Mycalen) ἡτ-
τευσαν Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθηναίων Ἐρμόλυκος ὁ Εὐθύνοιο, ἀνὴρ παγ-
κράτιον ἐπασκῆσας. τοῦτον δὲ τὸν Ἐρμόλυκον κατέλαβε ὕστερον τούτων,

Φορμίωνα τὸν Ἀσωπίου γραψάντων ἐτέρων παρίημι· ἐς δὲ Φορμίωνα τοσόνδε ἔχω πλέον γράψαι. Φορμίωني γὰρ τοῖς ἐπεικῆσιν Ἀθηναίων ὄντι ὁμοίῳ καὶ ἐς προγόνων δόξαν οὐκ ἀφανεῖ συνέβαινεν ὀφείλειν χρεᾶ. ἀναχωρήσας οὖν ἐς τὸν Παιανίεα δῆμον ἐνταῦθα εἶχε δαίταν, ἐς ὃ ναύαρχον αὐτὸν ὁ Ἀθηναίων αἰρουμένων ἐκπλεῦσαι οὐκ ἔφασκεν· ὀφείλειν τε γὰρ καὶ οἱ, πρὶν ἂν ἐκτίσῃ, πρὸς τοὺς στρατιώτας οὐκ εἶναι παρέχασθαι φρόνημα. οὕτως Ἀθηναῖοι — πάντως γὰρ ἐβούλοντο ἄρχειν Φορμίωνα — τὰ χρεᾶ ὁπόσοις ὤφειλε διαλύουσιν.

24 Ἐνταῦθα Ἀθηναῖοι πεποίηται τὸν Σιληνὸν Μαρσύαν παι-
ουσα, ὅτι δὴ τοὺς αὐλοὺς ἀνέλειτο, ἐρροῦσθαι σφᾶς τῆς θεοῦ
βουλομένης.

2 Τούτων πέραν ὧν εἴρηκα ἔστιν ἡ λεγομένη Θησέως μαχὴ
πρὸς τὸν Ταῦρον τὸν Μίνω καλούμενον, εἴτε ἀνὴρ εἴτε θηρίον
ἦν ὅποιον κεκράτηκεν ὁ λόγος· τέρατα γὰρ πολλὰ καὶ τοῦδε 15
θαυμασιώτερα καὶ καθ' ἡμᾶς ἔτικτον γυναῖκες.

(2) Κεῖται δὲ καὶ Φορῖος ὁ Ἀθάμαντος ἐξηγηγεμένος ἐς Κόλ-
χους ὑπὸ τοῦ κριοῦ. Θύσας δὲ αὐτὸν ὅτι δὴ θεῶ, ὡς δὲ εἰ-
κάσαι Διὶ τῷ Λαφυστίῳ καλουμένῳ παρὰ Ὀρχομενίοις, τοὺς
μηρούς κατὰ νόμον ἐκτεμὼν τὸν Ἑλλήνων ἐς αὐτοὺς καιομέ- 20
νους ὄρεᾷ.

Κεῖνται δὲ ἐξῆς ἄλλαι τε εἰκόνες καὶ Ἡρακλέους· ἄγχει
δέ, ὡς λόγος ἔχει, τοὺς δράκοντας.

Ἀθηναῖα τέ ἐστιν ἀνιοῦσα ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Λόος.

Ἔστι δὲ καὶ ταῦρος, ἀνάθημα τῆς βουλῆς τῆς ἐν Ἀρείῳ 25
πάγῳ, ἐφ' ὅτι δὴ ἀνέθηκεν ἡ βουλή· πολλὰ δ' ἂν τις ἐθέλων
εἰκάλοι.

1 Φορμίωνα τὸν Ἀσωπίου Thucyd. I, 64 | 10 ἐπιούσα Brunnius
ann. d. inst. XXX p. 376 | 19 Διὶ om. codd. add. Porsonus.

πολέμου ἕντος Ἀθηναίοισι τε καὶ Καρυστίοισι, ἐν Κύρῳ τῆς Καρυστίας
χώρης ἀποθανόντα ἐν μάχῃ κείσθαι ἐπὶ Γεραισιῶ.

10 Plin. XXXIV, 57 Myron fecit — Satyrum tibiae admiran-
tem et Minervam.

25 Hesych. βοῦς ἐν πόλει χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς.
Diogenian. III, 67 βοῦς ἐν πόλει· ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ θαυμαζομέ-
νων, Ἀυσίας γὰρ ἀνέθηκε (Ἀυσανίας δὲ εἶπε cod. Coisl. Ἀυσανίας δ'
ἔπολει Meinek. exerce. philol. I p. 29 sq. Πανσανίας δὲ εἶπε Bergk. Ztschr. f. Alt. Wiss. 1845 p. 981) βοῦν ἐν ἀκροπόλει. Heniochus apud
Athen. IX p. 396 D

ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθός δεκάπαλαι,

ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθηκε τὸν χοῖρον λαβών.

Hesych. κριοῦς ἀσελγόμενος· ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριοῦς ἀνακείμενος μέ-

Ἀλέκται δέ μοι καὶ πρότερον ὡς Ἀθηναίοις περισσύτερόν 3
τι ἢ τοῖς ἄλλοις ἐς τὰ θεῖα ἐστι σπουδῆς. πρῶτοι μὲν γὰρ
Ἀθηναῖν ἐπωνόμασαν Ἐργάνην, πρῶτοι δ' ἀκόλους Ἑρμᾶς * *
ὁμοῦ δέ σφισιν ἐν τῷ ναυῷ Σπουδαίων δαίμων ἐστιν.

5 Ὅστις δὲ τὰ σὺν τέχνῃ πεποιημένα ἐπίπροσθε τίθεται τῶν
ἐς ἀρχαιότητα ἡκόντων, καὶ τάδε ἐστὶν οἱ θεάσασθαι. κράνος
ἐστὶν ἐπικείμενος ἀνὴρ * * Κλειότου, καὶ οἱ τοὺς ὄνυχας ἀργυ-
ροῦς ἐνεποίησεν ὁ Κλειότας.

Ἔστι δὲ καὶ Γῆς ἄγαλμα ἱκετενοῖσης ἵσαί οἱ τὸν Δία, εἴτε
10 αὐτοῖς ὄμβρου δεῖσαν Ἀθηναίοις, εἴτε καὶ τοῖς πᾶσιν Ἑλλήσι
συμβᾶς αὐχμός.

Ἐνταῦθα καὶ Τιμόθεος ὁ Κόνωνος καὶ αὐτὸς κεῖται Κόνων.

Πρόκνην δὲ τὰ ἐς τὸν παῖδα βεβουλεμένην αὐτὴν τε καὶ
τὸν Ἴτυν ἀνέθηκεν Ἀλκαμένης.

15 Πεποιήται δὲ καὶ τὸ φυτόν τῆς ἐλαίας Ἀθηναῖα καὶ κῆμα
ἀναφαίων Ποσειδῶν.

3 Ἑρμᾶς ἀνέθεσαν Porsonus | 4 ὁμοίως Thierschius epoch. artt. p. 280
| ὁ Ἰουδαίων δαίμων Od. Muellerus ad Leakii topogr. Athen. p. 465
ὁ Βουταδῶν δαίμων Gerhardus Zwei Minervens p. 11. Philolog. III p. 759
sq. Ὑπουδαίων δαίμων sive Ὑπουδαῖος δαίμων Mercklinus arch. Ztg.
IX p. 365 sq. Ἐπουδαίων δαίμων Schubartus σπονδῶν δαίμων Ulrich-
sius | 15 πεποιήται — Ποσειδῶν p. 10, 14 post γῆς ponenda censuit C. F.
Hermannus

γας χαλκοῦς. ἀσελγόκερων δὲ αὐτὸν εἶπε Πλάτων ὁ κωμικὸς διὰ τὸ μέγαν
εἶναι καὶ συναριθμεῖ αὐτῷ τὸν τε δουρίον ἵππον (καὶ τὸν βούν τὸν χαλ-
κοῦν add. Meinek. l. l.) — cf. Hesych. γλαυῆ ἐν πόλει· παροιμία·
ἀνέκειτο γὰρ ὑπὸ Φαιδίου (Φειδίου Meursius Censor. 20) ἐν τῇ ἀκροπόλει.
προσ. app. Vat. I, 76 γλαυῆ ἐν πόλει· ὑπὸ Φαιδίου ἀνετέθη γλαυῆ ἐν
ἀκροπόλει. Dio Chrys. 12, 6 τῆς γε Φειδίου τέχνης παρ' Ἀθηναίους
ἔτυχε (ἢ γλαυῆ) οὐκ ἀπαξίωσαντος αὐτὴν συγκαθιδρύσαι τῇ θεῷ συνδοκοῦν
τῷ δήμῳ. Auson. Mos. 310 in arce Minervae

Ictinus, magico cui noctua perlita fuce

allicit omne genus volucrum perimitque tuendo.

3 tituli in arce reperti apud Rangabeum ant. hell. 1028 EYK] THMΩN]
[ΛΙΟ]ΚΛΕΟΥΣ | [ΛΘΗ]ΝΑΙΟΣ | [ΛΘ]ΗΝΑΙ | [ΕΡ]ΓΑΝΕΙ | [Α]ΝΕ-
ΘΗΚΕΝ. 1029 .. ΛΗ ΕΥΦΡΟ[ΣΥΝΟΥ | ΛΘ]ΗΝΑΙ ΕΡΓΑ[ΝΗ]. 1030
(cf. Rosii arch. Aufs. p. 83)

χερσὶ τε καὶ τ[έχνα]ς ἔργων τόλμαις τε δικαίαις

θρεψαμένη τέκνων γε[νεή]ν ἀνέθηκε Μέλιννα

σοὶ τήνδε μνήμην, θεῶ Ἐργάνῃ, ὣν ἐπόνθησεν

μοῖραν ἀπαρξάμενη κτεάνων τιμῶσα χάριν σὴν.

1150 .. Σ ΥΠΕΡ Τ... | .. ΟΝ ΛΘΗΝΑΙΟΙ | .. Ι ΕΡΓΑΝΕΙ ΑΝΕ-
ΘΗΚ[ΑΝ].

4 Paus. III, 33, 4 Ἀθηναίων γὰρ τὸ σχῆμα τὸ τετράγωνόν ἐστιν
ἐπὶ τοῖς Ἑρμαῖς καὶ παρὰ τούτων μεμαθηκασιν οἱ ἄλλοι.

12 titulus apud Rangabeum ant. hell. 1099 (cf. Purgianus mus. rheu.
n. s. X p. 521) ΚΟΝΩΝ ΤΙΜΟ]ΘΕΟ ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΚΟΝΩ[ΝΟΣ].

- 4 Καὶ Διὸς ἐστὶν ἄγαλμα τὶ τε Λεωχάρους καὶ ὁ ὀνομαζο-
 μένος Πολιεὺς, ᾧ τὰ καθεστηκότα ἐς τὴν θυσίαν γράφων τὴν
 ἐπ' αὐτοῖς λεγομένην αἰτίαν οὐ γράφω. τοῦ Διὸς τοῦ Πολιέως
 κριθὰς καταθέντες ἐπὶ τὸν βωμὸν μεμιγμένας πυρσὺς οὐδεμίαν
 ἔχουσι φυλακὴν· ὁ βούς δέ, ὃν ἐς τὴν θυσίαν ἐτοιμασάντες 5
 φυλάσσουσιν, ἄπτεται τῶν σπερμάτων φοιτῶν ἐπὶ τὸν βωμόν.
 καλοῦσι δέ τινα τῶν ἱερέων βουφόρον * *, καὶ ταύτῃ τὸν πέλε-
 κυν ῥίψας, οὕτω γάρ ἐστίν οἱ νόμος, οἷχεται φεύγων· οἱ δέ,
 ἅτε τὸν ἄνδρα ὃς ἔδρασε τὸ ἔργον οὐκ εἰδότες, ἐς δίκην ὑπά-
 γουσι τὸν πέλεκυν. ταῦτα μὲν τρόπον τὸν εἰρημένον δρῶσιν. 10
- 5 Ἐς δὲ τὸν ναόν, ὃν Παρθενῶνα ὀνομάζουσιν, ἐς τοῦτον
 ἐσιοῦσιν ὅποσα ἐν τοῖς καλουμένοις αἰετοῖς κεῖται, πάντα ἐς τὴν
 Ἀθηνᾶς ἔχει γένεσιν, τὰ δὲ ὀπισθεν ἢ Ποσειδῶνος πρὸς Ἀθη-
 νῶν ἐστὶν ἔρις ὑπὲρ τῆς γῆς.

1 ἀγάλματα Siebelisius

2 Paus. I, 29, 11 Ἀθηναίων βασιλεύοντος Ἐρεχθίδος τότε πρῶ-
 τον βούην ἔκτεινεν ὁ βουφόρος ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Πολιέως Διὸς· καὶ
 ὁ μὲν ἀπολιπὼν ταυτὴ τὸν πέλεκυν ἀπήλθεν ἐκ τῆς χώρας φεύγων, ὁ
 δὲ πέλεκυς παραντίκα ἀφείθη κριθεὺς καὶ ἐς τότε ἀνὰ πᾶν ἔτος κρίνεται.
 schol. Aristoph. pac. 419 Αἰπόλεια δὲ ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ Πολιεὶ Διὶ
 θύουσι Σκίροφοριῶνος τετάρτη ἐπὶ δέκα. Hesych. Αἰπόλεια ἑορτὴ Ἀθή-
 νησιν ἀπὸ τοῦ Πολιεὶ Διὶ θύειν Ἀθηναίους εἰς μνήμην τοῦ πελάγου καὶ
 τοῦ βοός. Hesych. Διὸς θᾶκοι καὶ πεσσοί· τινὲς γράφουσι ψῆφοι· φασὶ
 δὲ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων (num θεῶν;) διαψηφίσει, ὅτε ἡμφισβητεῖ Ἀθηνᾶ
 καὶ Ποσειδῶν, τὴν Ἀθηνᾶν Διὸς δεσθῆναι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν
 καὶ ὑποσχεσθαι ἀντὶ τούτου τὸ τοῦ Πολιέως ἱερεῖον πρῶτον θύεσθαι ἐπὶ
 βωμοῦ.

11 Dicæarch. p. 140 Fuhr. Ἀθηνᾶς ἱερὸν πολυτελὲς ἀποβιον (ἀπό-
 ψιον Wordsworthius Athens and Attica p. 102), ἄξιον θεῶς, ὁ καλού-
 μενος Παρθενῶν ὑπερκείμενος τοῦ θεατρῶνος μεγάλῃν κατάπληξιν ποιῶν
 τοῖς θεαροῦσιν. Plut. Pericl. 13 τὸν μὲν γὰρ ἐκατόμπεδον Παρ-
 θενῶνα Καλλιμαράτης εἰργάζετο καὶ Ἰκτίνος. Strabo IX p. 395
 Ἰκτίνος — ὃς καὶ τὸν Παρθενῶνα ἐποίησε τὸν ἐν ἀκροπόλει τῇ Ἀθηνᾶς Πε-
 ρικλέους ἐπιστατοῦντος τῶν ἔργων. p. 396 ὁ παρθενῶν, ὃν ἐποίησεν Ἰκτί-
 νος, ἐν ᾧ τὸ τοῦ Φειδίου ἔργον ἑλεφαντινον, ἡ Ἀθηνᾶ. Paus. VIII, 41, 9
 Ἰκτίνος ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ ἐν Φιγαλλίᾳ ναοῦ, γεγωνὸς τῇ ἡλικίᾳ κατὰ Περι-
 κλέα καὶ Ἀθηναίους τὸν Παρθενῶνα καλούμενον κατασκευάσας. Harpocr.
 ἐκατόμπεδον — ὁ Παρθενῶν ὑπὸ τινῶν ἐκατόμπεδος ἑκαλεῖτο διὰ κάλ-
 λος καὶ εὐρυθμίαν, οὐ διὰ μέγεθος, ὡς Μενεκλῆς καὶ Καλλίστρατος
 ἐν τῇ περὶ Ἀθηνῶν (cf. Suid.) etym. m. p. 321, 21. Bekkeri anecd. p. 247,
 24 ἐκατόμπεδον νεὺς ἐστὶ τῆς Ἀθηνᾶς ποδῶν ἑκατὸν ἐκ πάσης πλεονῆς·
 διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὀνομάσθη. καλοῦσι γὰρ αὐτὸν τινες Παρθενῶνα. He-
 sych. ἑκατόμπεδος· νεὺς ἐν τῇ ἀκροπόλει τῇ παρθένῳ κατασκευασθεὶς ὑπὸ
 Ἀθηναίων, μελῶν τοῦ ἐμπρησθέντος ὑπὸ τῶν Περσῶν ποσὶ πενήτηκοιτα.
 Vitruv. VII praef. 12 de aede Minervae dorica, quae est Athenis in
 arce, Ictinus et Carpius (volumen ediderunt).

Plut. terr. anim. 13 p. 970 Ἀ τὸν γὰρ ἐκατόμπεδον νεὺν Περικλέους
 ἐν ἀκροπόλει κατασκευάζοντος, ὡς εἰκὸς λῆθαι προσήγοντο πολλοῖς ζεύγεσι

Αὐτὸ δὲ ἔκ τε ἐλέφαντος τὸ ἄγαλμα καὶ χρυσοῦ πεποίηται. μέσῳ μὲν οὖν ἐπ'ίκειται οἱ τῷ κράνει Σφιγγὸς εἰκαδ' ἡμέραν. τῶν οὖν συνειργασμένων μὲν οὖν προθύμως ἤδη δὲ διὰ γῆρας ἀφειμένων ὁρέων· εἰς κατερχόμενος εἰς Κεραμεικὸν καὶ τοῖς ἀνὰ γούσι ζευγεσι τοὺς λίθους ὑπαντῶν αἰεὶ συνανέστρεψε καὶ συμπαρετρόχαζεν, οἷον ἐγκτελούμενος καὶ παρορμῶν· διὸ θαυμάσας αὐτοῦ τὴν φιλοτιμίαν ὁ δῆμος ἐκέλευσε δημοσίᾳ τρέφεσθαι, καθάπερ ἀθλητῇ στήσιν ὑπὸ γῆρας ἀπειρηχοῦ ψηφισάμενος.

Philostr. v. Apoll. Tyan. II, 10 ἐν κορυφῇ τῆς πέτρας ῥήγμα εἶναι φασὶ τοὺς ὑπερπετιμένους τῶν ὀρνέων ἐπισπώμενον, ὡς Ἀθήνησι τε ἰδεῖν ἔστιν ἐν προδόμῳ τοῦ Παρθενῶνος καὶ πολλαχοῦ τῆς Φρυγῶν καὶ Αὐδῶν γῆς, ἔφ' οὗ τὴν πέτραν Ἀοργοῖν κεκλήσθαι τε καὶ εἶναι (cf. *Lucret. VI, 749 sqq. Auson. l. p. 9 l.*)

1 Plato Hipp. mai. p. 290 B τὸ καλὸν ἡγνότης (Φειδίας) ὅτι τῆς Ἀθηνῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ χρυσοῦς ἐποίησεν οὐδὲ τὸ ἄλλο πρόσωπον οὐδὲ τοὺς πόδας οὐδὲ τὰς χεῖρας, εἴπερ χρυσοῦν γε δὴ ὄν κάλλιστον ἐμελλε φάνεσθαι, ἀλλ' ἐλεφάντινον. — τοῦ οὖν ἔνεκα οὐ καὶ τὰ μέσα τῶν ὀφθαλμῶν ἐλεφάντινα εἰργάσατο, ἀλλὰ λίθινα, ὡς οἷον τ' ἦν ὁμοιότητα τοῦ λίθου τῷ ἐλέφαντι ξενρών; *Paris epit. Val. Max. I, 1, 7 Athenienses Phidiam tulunt quam diu marmore potius quam ebore Minervam fieri debere dicebat, quo diutius nitorem mansurum, sed ut adiecit et vilius, tacere iusserunt. Paus. V, 11, 10* ἐν ἀκροπόλει δὲ τῇ Ἀθηναίων τὴν καλομένην παρθένον οὐκ ἔλαον ὕδωρ δὲ τὸ ἐς τὸν ἐλέφαντα ὠφελοῦν ἔστιν· αἶτε γὰρ ἀνχηρεῖς τῆς ἀκροπόλεως οὔσης διὰ τὸ ἄγαν ὑψηλόν, τὸ ἄγαλμα ἐλέφαντος πεποιημένον ὕδωρ καὶ δρόσον τὸν ἀπὸ τοῦ ὕδατος ποτίζει.

schol. Arist. pac. 605 Φιλόχορος ἐπὶ Θεοδώρου ἄρχοντος ταῦτα φησι „καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ χρυσοῦν τῆς Ἀθηνῶς ἐστάθη εἰς τὸν νεὼν τὸν μέγαν, ἔχον χρυσοῦν σταθμὸν ταλάντων μδ', Περικλέους ἐπιστατοῦντος, Φειδίου δὲ ποιήσαντος.“ *Diod. Sic. XII, 39* τὸ τῆς Ἀθηνῶς ἄγαλμα Φειδίας μὲν κατασκεύαζε Περικλῆς δὲ ὁ Ξανθόλπου καθεσταμένος ἦν ἐπιμελητής. *Plut. Pericl. 13* ὁ δὲ Φειδίας εἰργάζετο μὲν τῆς θεοῦ τὸ χρυσοῦν ἔδος καὶ τοῦτου δημιουργὸς ἐν τῇ στήλῃ εἶναι γέγραπται. *Plin. XXXIV, 64* Phidias praeter Iovem Olympium, quem nemo aemulatur, fecit ex ebore aeque Minervam Athenis quae est in Parthenone stans. *Isocr. de perm. 2* ὥσπερ ἂν εἴ τις Φειδίαν τὸν τὸ τῆς Ἀθηνῶς ἔδος ἐργασάμενον τολμῇ καλεῖν κοροπλάθον. *Clem. Alex. prot. p. 13, 50* τὸν μὲν οὖν Ὀλυμπίῳσι Αἴα καὶ τὴν Ἀθήνησιν Πολιάδα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος κατασκευάσαι Φειδίαν παντὶ πον σαφές.

schol. Demosth. c. Androt. 13 Παρθενῶν νῶος ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει Παρθένου Ἀθηνῶς, περιέχων τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ, ὅπερ ἐποίησεν ὁ Φειδίας ὁ ἀνδριαντοπλάστης ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος. τρία γὰρ ἀγάλματα ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνῶς ἐν διαφόροις τόποις· ἐν μὲν ἐξ ἀρχῆς γενόμενον ἐξ ἐλαίας, ὅπερ ἐκαλεῖτο Πολιάδος Ἀθηνῶς, διὰ τὸ αὐτῆς εἶναι τὴν πόλιν. β' δὲ τὸ ἀπὸ χαλκοῦ μόνον, ὅπερ ἐποίησαν νικῆσαντες οἱ ἐν Μυραθῶνι· ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο Προμάχου Ἀθηνῶς. γ' ἐποίησαντο ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, ὡς πλουσιώτεροι γενομένοι, ἀπὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι νίκης, ὅσῳ καὶ μείζων ἦν ἡ νίκη· καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο Παρθένου Ἀθηνῶς. *Aristid. or 50 p. 701 C* ἡ Ἀθήνησιν Ἀθηνᾶ, λέγω τοῦτο μὲν τὴν ἐλεφαντίνην, τοῦτο δ' εἰ βούλει τὴν χαλκὴν καὶ νῇ Αἴα γ' εἰ βούλει τὴν Ἀημινίαν, ἅπαντα ταῦτα ὑπερβολὴν μὲν ἀρετῆς τῷ δημιουργῷ τοῖς δὲ θεαταῖς ἡδονῆς ἔχει.

Thuc. II, 13 (Pericles) ἀπέφαινε δ' ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσοῦ ἀπέφθον καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν. *Plutarch. de vit. aere al. 2 p. 528 B* καίτοι ὅγε Περικλῆς ἐκείνος τὸν τῆς θεᾶς κόσμον ἄγοντα τάλαντα τεσσαράκοντα χρυσοῦ ἀπέφθον

κῶν — ἃ δὲ ἐς τὴν Σφίγγα λέγεται γράψω προελθόντος ἐς
τὰ Βοιωτιά μοι τοῦ λόγου — καθ' ἑκάτερον δὲ τοῦ κράνους
6 γρυπῆς εἰσιν ἐπειρασμένοι. τούτους τοὺς γρύπας ἐν τοῖς
ἔπεσιν Ἀριστέας ὁ Προκοννήσιος μάχεσθαι περὶ τοῦ χρυ-
σοῦ φησιν Ἀριμασποῖς τοῖς ὑπὲρ Ἰσσηδόνων· τὸν δὲ χρυσόν, 5
ὃν φυλάσσουσιν οἱ γρυπες, ἀνιέναι τὴν γῆν· εἶναι δὲ Ἀριμα-
σποὺς μὲν ἄνδρας μονοφθάλμους πάντας ἐκ γενετῆς, γρυπας δὲ
θηρία λένουσιν εἰκασμένα, πτερὰ δὲ ἔχειν καὶ στόμα ἀετοῦ. καὶ
7 γρυπῶν μὲν πέρι τοσαῦτα εἰρήσθω. τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς
ὀρθόν ἐστιν ἐν χιτῶνι ποδῆρει, καὶ οἱ κατὰ τὸ στέρνον ἢ κε- 10

5 τοῖς om. codd. add. Schubartus | 8 λέγουσιν codd. plerique

περιείρετον ἐποίησεν. Diod. Sic. XII, 40 τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἔχειν
χρυσίου πενήκοντα τάλαντα, ὡς περιειρητῆς οὐσης τῆς περὶ τὸν κόσμον
κατασκευῆς. Plutarch. Pericl. 31 τὸ γὰρ χρυσίον οὕτως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς
τῷ ἀγάλματι προσειργάσαστο καὶ περιέθηκεν ὁ Φειδίας γνώμη τοῦ Περι-
κλέους ὥστε πᾶν δυνατόν εἶναι περιελούσι ἀποδείξαι τὸν σταθμόν. cf. ti-
tulus apud Boeckhium Staatsk. II, p. 228 sqq. ἐπὶ τῆς | βουλῆς, ἥς
Μεγακλ[εῖδης] | Λευ[κονεύς] π[ρῶτος] | ἐγ[ραμματεὺς] Ἀθην[οκλῆς] | Ἀθ-
μο[φ]ῶντος Εὐ[πριδῆς] τὴν τῆς θεοῦ ἐσθῆτα | ἔλαβε παρὰ | Λειοάν[ο]-
ρος | καὶ τῶν | συ[ν]αρχόν[των] σκ[ε]λος | [δεξι]ον, σταθμόν ἄπε |
.... ΑΓ-Γ-Γ. σκέλ[ος] ἀρισ[τε]ρόν, σταθμόν | HH¹³ ΔΔΔ.

Maximus Tyr. XIV, 6 εἰ τοιαύτην ἡγεῖ τὴν Ἀθηνᾶν, ὅταν Φειδίας
ἐδημιούργησεν, οὐδὲν τῶν Ὀμήρου ἑπῶν φανωτέραν, παρθένον καλὴν,
γλαυκῶπιν, ὑψηλὴν, ἀγύθα ἀνέζωσμένην, κόρυν φέρουσαν, δόρυ ἔχουσαν
(ἀνέχουσαν Boettigerus Andeutungen p. 88) ἀσπίδα ἔχουσαν (κατέχουσαν
Boettigerus). Plin. XXXVI, 18 Phidian clarissimum esse per omnis
gentes quae Iovis Olympii famam intellegunt nemo dubitat, sed ut lau-
dari merito sciant etiam qui opera eius non videre proferemus argu-
menta parva et ingeni tantum. neque ad hoc Iovis Olympii pulchritu-
dine utemur, non Minervae Athenis factae amplitudine, cum sit ea cu-
bitorum viginti sex — ebore haec et auro constat —, sed in scuto
eius Amazonum proelium caelavit intumescens ambitu parmae (parvae
cod. Bambergensis), eiusdem concava parte deorum et gigantum dimi-
cationes, in soleis vero Lapitharum et Centaurorum: adeo momenta
omnia capacia artis illi fuere. in basi autem quod caelatum est Πανδώ-
ρας γένεσιν appellant, di sunt nascentes (adsunt nascenti Boettigerus
l. L p. 90 sunt adstantes Letronnius apud Bröndstedium voy. II p. 219
sunt nascenti adstantes Panofka ann. II p. 108) XX numero. Victoria
praecipue mirabili periti mirantur et serpentem ac sub ipsa cuspidē (cas-
side Quatremarius de Quincy Jup. Olymp. p. 242 supra ipsam cassidem
Meurnius Cecrop. 15) auream (aeream codd. corr. Urtichius) sphingem
(serpentem sub ipsa cuspidē aereum ac sphingem Panofka).

1 Paus. IX, 26, 2.

10 Isocr. c. Callim. 57 ὥσπερ ἂν εἰ τῷ Φρυγῶνδας πανουργίαν ὄνει-
δίσειεν ἢ Φιλοῦργος ὁ τὸ γοργόνειον ὑφελόμενος τοῖς ἄλλοις ἱεροσύλους
ἐγασκεν εἶναι (cf. Phot. Suid. Φιλοῦργος. Bekkeri anecdd. p. 315). Synes.
de calv. 19 p. 83 Α ὁμοιον εἰ καὶ Φιλέας Ἀνδοκιδῆν ἱεροσύλης ἐγράψατο,
ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ὑφελόμενος
(cf. Suid. ὁμοιον. Φιλέας. Eustath. Od. λ, 633 p. 1704, 38).

φαλὴ Μεδούσης ἐλέφαντός ἐστιν ἐμπεποιημένη. καὶ Νίκην ὅσον
τε τεσσάρων πηχῶν * *, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ δόρυ ἔχει, καὶ οἱ
πρὸς τοῖς ποσὶν ἀσπίς τε κεῖται καὶ πλησίον τοῦ δόρατος δρᾶ-

1 Νίκη codd. corr. Schubartus | τε ὅσον codd. corr. Porsonus |
2 ἑτέρᾳ om. codd. add. Schubartus

1 *Arrian. diss. Epict. II, 8, 20* καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ Φειδίου ἀπαξ ἐκ-
τείνασα τὴν χεῖρα καὶ τὴν Νίκην ἐπ' αὐτῆς δεξιᾷ ἐστήκεν οὕτως ὅλη
τῷ αἰῶνι. *C. I. Gr. 130, 18* στέφανος χρυσοῦς, ὃν ἡ Νίκη ἔχει ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς ἡ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγάλματος τοῦ χρυσοῦ, ἀσταθμός. *Dem. c.*
Tymocst. 121 ὥσπερ οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νικῆς περικόψαντες ἀπωλοντο
αὐτοὶ ὑφ' αὐτῶν.

3 *Paus. I, 17, 2* πεπολιῆται δὲ σφισιν ὁ πόλεμος οὗτος (πρὸς Ἀμα-
ζόνας) καὶ τῇ Ἀθηνᾷ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι. *Dio Chrys. 12, 6* Περικλέα δὲ καὶ
αὐτὸν λαθὼν ἐποίησεν (Φειδίας) ὥς φασιν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος. *Plut. Pericl.*
31 ἡ δὲ δόξα τῶν ἔργων ἐπέτε φθόνῳ τὸν Φειδιαν καὶ μάλιστα ὅτι τὴν
πρὸς Ἀμαζόνας μάχην ἐν τῇ ἀσπίδι ποίων αὐτοῦ τινα μορφὴν ἐνετύπωσε
πρεσβυτὸν φυλακροῦ πέτρον ἐληρμένον δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν καὶ τοῦ
Περικλέους εἰκόνα παγκάλην ἐνέθηκε μαχομένου πρὸς Ἀμαζόνα. τὸ δὲ
σχῆμα τῆς χειρὸς ἀνατεινούσης δόρυ πρὸ τῆς ὄψεως τοῦ Περικλέους πε-
ποιημένον εὐμηχάνως οἷον ἐπικρύπτειν βούλεται τὴν ὁμοιότητα παραφαι-
νομένην ἐκατέρωθεν. *Cic. tuscc. diss. I, 15, 34* quid enim Phidias sui
similem speciem inclusit in clipeo Minervae, cum inscribere non liceret?
Valer. Max. VIII, 14, 6 Phidiae secutus exemplum, qui clipeo Miner-
vae effigiem suam inclusit, qua convulsa tota operis colligatio solvere-
tur. *Aristot. de mundo 6 p. 399^b* φασὶ δὲ καὶ τὸν ἀγαλματοποιὸν Φει-
διαν κατασκευαζόμενον τὴν ἐν ἀκροπόλει Ἀθηνῶν ἐν μέσῃ τῇ ταύτης ἀσπίδι
τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐντυπώσασθαι καὶ συνδῆσαι τῷ ἀγάλματι διὰ τινος
ἀφανοῦς δημιουργίας, ὥστε ἐξ ἀναγκῆς, εἰ τις βούλοιο αὐτὸ περικαρεῖν,
τὸ σύμπαν ἄγαλμα λυεῖν καὶ συγχεῖν. *Apul. de mundo 32* Phidian illum,
quem fictorum probum fuisse tradit memoria, vidi ipse in clipeo Min-
ervae quae arcibus Atheniensium praesidet oris similitudinem colli-
gasse ita ut, si quis olim artificis voluisset exinde imaginem separare,
soluta compage simulacri totius incolumitas interiret. *Ampel. 8* Athe-
nis Minervae aedes nobilis, cuius ad sinistram clipeus appositus quem
digito tangit, in quo clipeo medio Daedali est (Phidiae artificis?) imago
ita collocata, quam si quis imaginem a clipeo velit tollere perit totum
opus, solvitur enim signum. ipsa autem dea habet hastam de gramine.

Cic. de orat. II, 17, 73 in his operibus si quis illam artem com-
prehenderit ut tamquam Phidias Minervae signum efficere possit, non
sane quemadmodum in clipeo minora illa opera facere discat laborabit.
orat. 71, 234 ut, si quis Phidiae clipeum dissolverit, collocationis uni-
versam speciem sustulerit, non singulorum operum venustatem.

Paus. X, 34, 8 τὸ δὲ ἄγαλμα (Minervae Cranasmae prope Elateam)
ἐποίησαν μὲν καὶ τοῦτο οἱ Πολυκλέους παῖδες, ἐστὶ δὲ ἐσκευασμένον ὥς
ἐς μάχην, καὶ ἐπεγράφεται τῇ ἀσπίδι τῶν Ἀθηνησὶ μίμημα ἐπὶ τῇ ἀσπίδι
τῆς καλουμένης ὑπὸ Ἀθηναίων Παρθένου.

Plutarch. de Is. et Os. 76 p. 381 F τῷ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς (ἀγάλ-
ματι) τὸν δράκοντα Φειδίας παρέθηκε, τῷ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἐν Ἡλιδι τὴν
χελώνην, ὥς τὰς μὲν παρθένους φυλακῆς δεομένους, ταῖς δὲ γαμεταῖς οἰ-
κουρίας καὶ σωπὴν πρόποιον.

Poll. on. VII, 92 τυρονηκά· τὸ κάττυμα ξύλινον τετραγώνον, οἱ δὲ
ἱμάντες ἐπὶ χροσοῖ· σανδάλιον γὰρ ἦν, ὑπέθηκε δ' αὐτὸ Φειδίας τῇ
Ἀθηνᾷ.

κων ἐστίν· εἴη δ' ἂν Ἐριχθόνιος οὗτος ὁ δράκων. ἔστι δὲ τῷ βάθρῳ τοῦ ἀγάλματος ἐπειρασμένη Πανδώρας γένεσις. πεποιή-
ται δὲ Ἡσιόδῳ τε καὶ ἄλλοις ὥς ἡ Πανδώρα γένοιτο αὕτη
γυνὴ πρώτη· πρὶν δὲ ἢ γενέσθαι Πανδώραν οὐκ ἦν ποῦ γυναι-
κῶν γένος.

Ἐνταῦθα εἰκόνα ἰδὼν οἶδα Ἀδριανοῦ βασιλέως μόνου, καὶ
κατὰ τὴν ἔσοδον Ἰφικράτους ἀποδειξαμένου πολλά τε καὶ θαν-
μαστὰ ἔργα.

8 Τοῦ ναοῦ δέ ἐστι πέραν Ἀπόλλων χαλκοῦς, καὶ τὸ ἄγαλμα
λέγουσι Φειδίαν ποιῆσαι· Παρνόπιον δὲ καλοῦσιν, ὅτι σφίσι 10
παρνόπων βλαπτόντων τὴν γῆν ἀποτρέψειν ὁ Θεὸς εἶπεν ἐκ τῆς
χώρας. καὶ ὅτι μὲν ἀπέτρεψεν Ἰσασι, τρώπῃ δὲ οὐ λέγουσι
πρίν. τρεῖς δὲ αὐτὸς ἤδη πάρονος ἐκ Σιπύλου τοῦ ὄρους οὐ

11 ἀποστρέψειν | 12 ἀπέστρεψεν codd. aliquot.

2 *Themistius or. 25 p. 309 D* ἀλλ' εἰ καὶ σοφὸς ἦν σοφὸς ὁ Φει-
δίας ἐν χρυσῷ καὶ ἔλεφαντι μορφήν· ἐπιδείξασθαι θεῖαν ἢ ἀνθρωπίνην,
ὁμως χρόνου γε ἔδειτο καὶ σχολῆς πλείονος. εἰς τὰ ἔργα. λέγεται οὖν
ἦν ἔκα ἔδημιούργει τὴν Ἀθηνᾶν οὐδὲ εἰς τὴν κρηπίδα τῆς θεοῦ μόνῃν ὀλί-
γου χρόνου καὶ πόνου προσδεθῆναι.

3 *Hesiod. opp. 60 sqq. theog. 570 sqq.*

C. I. Gr. 150, 39 τάδε ἐπέτεια παρέδομεν· χρυσόν, ὃ Ἀριστοκλῆς
ὁ ἀπὸ ἡς ἀπήνεγκεν, τὸ ἀπὸ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος.

Zosimus IV, 18 Νεστόριος ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις (sub *Valente a. 375*) ἱεροφαντεῖν τεταγμένος — εἰκόνα τοῦ ἥρωος (Ἀχιλλέως) ἐν οἴκῳ μι-
κρῷ δημιουργήσας ὑπέθηκε τῷ ἐν Παρθενῶνι καθιδρυμένῳ τῆς Ἀθηνᾶς
ἀγάλματι. τελῶν δὲ τῇ θεῷ τὰ συνήθη κατὰ ταῦτόν καὶ τῷ ἥρωι τὰ ἐγνω-
σμένα οἱ κατὰ θεσμόν ἐπραττε. *scholion ad Aristid. or. 50 ab Aretha scriptum II p 710 Dind.* Ἀθηνᾶν τὴν ἐλεφαντίνην] δοκεῖ μοι αὕτη εἶναι
ἢ ἐν τῷ φρόφῳ Κωνσταντίνου ἀνακειμένη καὶ τοῖς προπυλαίοις τοῦ βουλευ-
τηρίου, ὃ σενάτον φασὶ νῦν· ἡς ἀντικρὺ ἐν δεξιᾷ εἰσιούσι τῶν προπυλαίων
καὶ ἡ τοῦ Ἀχιλλέως ἀνακεῖται θέτις, καρχήνους τὴν κεφαλὴν διαστεφής·
ὧν οἱ νῦν ἰδιώται τὴν μὲν Γῆν φασὶ τὴν Ἀθηνᾶν, Θάλασσαν δὲ Θέτιν,
τοῖς ἐν τῇ κεφαλῇ ἐνυδρῶς ἐξαπατῶμενοι κνωδαίοις.

Hieronymus in Zachar. 12 VI, p. 896 in arce Atheniensium iuxta simulacrum Minervae vidi sphaeram aeneam gravissimi ponderis, quam ego pro imbecillitate corpusculi mei movere vix potui. cum autem quaererem, quid sibi vellet, responsum est ab urbis eius cultoribus, athletarum in illa massa fortitudinem comprobari nec prius ad agonem quemquam descendere quam ex levatione ponderis sciatur quis cui debeat comparari.

6 *Paus. I, 1, 2* φαίνονται δὲ οἱ παῖδες οἱ Θεμιστοκλέους καὶ κα-
τελθόντες καὶ γραφὴν ἐς τὸν Παρθενῶνα ἀναθέντες, ἐν ᾗ Θεμιστοκλῆς
ἔστι γεγραμμένος.

Paus. I, 37, 1 μετὰ δὲ τοῦ Κηφισοδώρου τὸ μνημα τέθαιπται μὲν
Ἡλιόδωρος Ἄλκις· τούτου γραφὴν ἰδεῖν ἔστι καὶ ἐν τῷ ναῷ τῷ μεγάλῳ
τῆς Ἀθηνᾶς.

κατὰ ταῦτα οἶδα φθαρέντας, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐξέωσε βίαιος ἐμπεσὼν ἄνεμος, τοῖς δὲ ὕσαντος τοῦ θεοῦ ῥέϊμα ἰσχυρὸν καθέλκεν ἐπιλαβὼν, οἱ δὲ αἰφνιδίῳ ῥίγῃ καταληφθέντες ἀπώλοντο. τοιαῦτα μὲν αὐτοῖς συμβαίνοντα εἶδον.

5 Ἔστι δὲ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀκροπόλει καὶ Περικλῆς ὁ Ξαν- 25
θίππου καὶ αὐτὸς Ξάνθιππος, ὃς ἐνανμάχησεν ἐπὶ Μυκάλλῃ Μήδοις [· ἀλλ' ὁ μὲν Περικλέους ἀνδριάς ἐτέρωθι ἀνάκειται], τοῦ δὲ Ξανθίππου πλησίον ἔστηκεν Ἀνακρέων ὁ Τήσιος, πρῶτος μετὰ Σαπφῶ τὴν Λεσβίαν τὰ πολλὰ ὧν ἔγραψεν ἐρωτικὰ ποιή-
10 σας· καί οἱ τὸ σχῆμά ἐστιν οἷον ἄδοντος ἂν ἐν μέθῃ γένοιτο ἀνθρώπου.

Γυναῖκας δὲ πλησίον Λεινομένης Ἰὼ τὴν Ἰνάχου καὶ Καλλιστῶ τὴν Λυκόνορος πεποιήκεν, αἷς ἀμφοτέραις ἐστὶν ἐς ἅπαν ὁμοία διηγήματα, ἔρως Διὸς καὶ Ἥρας ὀργή καὶ ἀλλαγὴ, τῇ
15 μὲν ἐς βοῦν, Καλλιστοῖ δὲ ἐς ἄρκτον.

2 καῦμα codd.

7 cf. 28, 2.

8 *Leonidas Tarentinus* (ant. Plan. IV, 306)

πρέσβυν Ἀνακρέοντα χύδαυν σεσαλαγμένον οἶνον
θάεο δινωτοῦ τ' στρεπτόν ὑπερθε λίδου,
ὡς ὁ γέρων λίγνοισιν ὑπ' ὄμμασιν ὕγρα δειδορκῶς
ἄχρῃ καὶ ἀστραγάλων ἔλκεται ἀμπεχόναν·
δισσῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν οἶα μεθυπλήξ
ᾤλεσεν, ἐν δ' ἐτέρᾳ ρικνὸν ἄραρε πόδα.
μέλπει δ' ἡ Βάθυλλον ἐφίμερον ἡὲ Μεγιστέα,
αἰωρῶν παλάμη τὰν δυσέρωτα χέλυν.
ἀλλὰ, πάτερ Διόνυσε, φύλασσε μιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἐκ Βάκχου πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

idem (ant. Plan. IV, 307)

ἰδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης Ἀνακρέων
ὑπεσκέλισται καὶ τὸ λῶπος ἔλκεται
ἐσάχρῃ γυίων· τῶν δὲ βλαπτίων τὸ μὲν
ὁμῶς φύλασσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν·
μελίσσεται δὲ τὰν χέλυν διακρέων
ἦτοι Βάθυλλον ἢ καλὸν Μεγιστέα.
φύλασσε Βάκχε τὸν γέροντα μὴ πέσῃ.

Eugenes (ant. Plan. IV, 308)

τὸν τοῖς μελιχροῖς ἱμέροισι σύντροπον,
Αὐαί, Ἀνακρέοντα Τήσιον κυκνον
ἐσφῆλας ὕγρῃ νέκταρος μελήδονι.
λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα καὶ περὶ σφυροῖς
διφθεῖσα λῶπευς πέξα καὶ μονοζυγές
μέθην ἐλέγχει σάνδαλον· χέλυς δ' ὁμῶς
τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροίζεται.
ἀπῶτα τηρεῖ τὸν γεραίον, Εὐε.

12 cf. *titulus in arce repertus* C. I. Gr. 470 Μετρότιμος ἀνέθηκε
Οἷθε[ν] | Λεινομένης ἐποίησεν.

2 Πρὸς δὲ τῷ τείχει τῷ νοτίῳ Γιγάντων, οἱ περὶ Θοράκην ποτὲ καὶ τὸν ἰσθμὸν τῆς Παλλήνης ὥκησαν, τοιῶν τὸν λεγόμενον πόλεμον, καὶ μάχην πρὸς Ἀμαζόνιας Ἀθηναίων, καὶ τὸ Μαραθῶνι πρὸς Μήδους ἔργον, καὶ Γαλατῶν τὴν ἐν Μυσιά φθορὰν ἀνέθηκεν Ἀτταλος, ὅσον τε δι' ὅ πηχῶν ἑκαστον. 5

Ἔστηκε δὲ καὶ Ὀλυμπιόδωρος, μεγέθει τε ὢν ἔπραξε λαβῶν δόξαν καὶ οὐχ ἥκιστα τῷ καιρῷ, φρόνημα ἐν ἀνθρώποις παρασχόμενος συνεχῶς ἐπτακόσι καὶ δι' αὐτὸ οὐδὲ ἐν χρηστὸν οὐδὲ 3 ἐς τὰ μέλλοντα ἐλπίζουσι. τὸ γὰρ ἀτίχημα τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ ἄπυσσι τοῖς Ἑλλήσιν ἦρξε κακοῦ καὶ οὐχ ἥκιστα δούλους ἐποίησε 10 τοὺς ὑπεριδόντας καὶ ὅσοι μετὰ Μακεδόνων ἐτάχθησαν. τὰς μὲν δὴ πολλὰς Φίλιππος τῶν πόλεων εἶλεν, Ἀθηναίους δὲ λόγῳ συνθέμενος ἔργῳ σφᾶς μάλιστα ἐκάκωσε, νήσους τε ἀφελόμενος καὶ τῆς ἐς τὰ ναυτικά πάσης ἀρχῆς. καὶ χρόνον μὲν τινα ἡσυχασαν Ἀθηναῖοι Φιλίππου βασιλεύοντος καὶ ὕστερον Ἀλεξάνδρῳ 15 δρῶν· τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνες μὲν βασιλεύειν εἶλοντο Ἀριδαῖον, Ἀντιπάτρῳ δὲ ἐπετέτραπτο ἡ πᾶσα ἀρχή, καὶ Ἀθηναίους οὐκέτι ἀνεκτὰ ἐφαίνετο εἰ τὸν πάντα χρόνον ἔσται ἐπὶ Μακεδόσι τὸ Ἑλληνικόν, ἀλλ' αὐτοὶ τε πολεμεῖν ὥρ- 4 μηντο καὶ ἄλλους ἐς τὸ ἔργον ἡγειρον. ἐγένοντο δὲ αἱ μετα-20 σχοῦσαι πόλεις Πελοποννησίων μὲν Ἄργος, Ἐπίδαυρος, Σικυών, Τροιζήν, Ἡλεῖοι, Φλιάσιοι, Μεσσήνη, οἱ δὲ ἔξω τοῦ Κορινθίων ἰσθμοῦ Λακροί, Φωκεῖς, Θεσσαλοί, Κάρυστος, Ἀχαρνᾶνες ἐς τὸ Αἰτωλικὸν συντελοῦντες. Βοιωτοὶ δὲ, Θηβαίων ἡρημωμένην τὴν γῆν τὴν Θηβαίδα νεμόμενοι, δέει μὴ Θήβας αὐθις Ἀθηναίῳις 25 σφισιν ἐποικίζωσιν οὔτε ἐς τὴν συμμαχίαν ἐτάσσοντο καὶ ἐς 5 ὅσον ἦκον δυνάμειος τὰ Μακεδόνων ἡῶν. τοὺς δὲ ἐς τὸ συμμαχικὸν ταχθέντας κατὰ πόλεις τε ἐκάστους ἦγον στρατηγοί, καὶ

5 ὅσον γε codd. corr. Porsonus | 7 τῶν καιρῶν codd. corr. Bekkerus | 24 Θηβῶν Amasaeus | ἡρημωμένων codd. corr. Schubartus

1 *Plut. Anton.* 60 καὶ τῆς Ἀθήνησι γιγαντομαχίας ὑπὸ πνευμάτων ὁ Διόνυσος ἐκτεισθεὶς εἰς τὸ θέατρον κατηνέχθη.

5 *Paus.* I, 21, 4 ἐπὶ δὲ τοῦ νοτίου καλουμένου τείχους, ὃ τῆς ἀκροπόλεως ἐς τὸ θέατρον ἔστι τετραμμένον, ἐπὶ τούτου Μεδούσης τῆς Γοργόνης ἐπύχρυσος ἀνάκειται κέφαλή καὶ περὶ αὐτὴν αἰγίς πεποῖηται. V, 12, 4 ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ παραπέτασμα ἑρεοῦν κεκοσμημένον ὑφάσμασι Ἀσσυρίοις καὶ βαφῇ πορφύρας τῆς Φοινίκων ἀνέθηκεν Ἀντίοχος, οὗ δὴ καὶ ὑπὲρ τοῦ θεάτρου τοῦ Ἀθήνησιν ἡ αἰγίς ἡ χρυσή καὶ ἐπ' αὐτῆς ἡ Γοργώ ἢ ἐς τὰ ἀναθήματα. — cf. *Hesych.* καταχρῆνη — καὶ ὑπὸ Πεισιστράτου καλαμαῖα ἐμφερὲς ζῶον ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως προβεβλημένον, ὅποια τὰ πρὸς βασκανίαν.

τοῦ παντός ἄρχειν ἥρῃτο Ἀθηναῖος Λεωσθένης, πόλεώς τε ἀξιωματι καὶ αὐτὸς εἶναι δοκῶν πολέμων ἔμπειρος. ὑπῆρχε δὲ οἱ καὶ πρὸς πάντας εὐεργεσίᾳ τοὺς Ἕλληνας· ὁπόσοι γὰρμισθοῦ παρὰ Δαρείῳ καὶ σατράπαις ἐστρατεύοντο Ἕλληνες, ἀνοικίσαι σφᾶς ἐς τὴν Περσίδα θελήσαντος Ἀλεξάνδρου Λεωσθένης ἔφθη κομίσας ναυσὶν ἐς τὴν Εὐρώπην. καὶ δὴ καὶ τότε ὦν ἐς αὐτὸν ἤλπισαν ἔργα λαμπρότερα ἐπιδειξάμενος, παρέσχετο ἀποθανὼν ἀθυμῆσαι πᾶσι καὶ δι' αὐτὸ οὐχ ἥκιστα σφαλῆναι· φρουρά τε Μακεδόνων ἐσῆλθεν Ἀθηναίοις, οἱ Μουνυχίαν, ὅστε-
 10 ρον δὲ καὶ Πειραιᾶ καὶ τείχη μακρὰ ἔσχον. Ἀντιπάτρον δὲ 6 (5) ἀποθανόντος Ὀλυμπιάς διαβᾶσα ἐξ Ἡπείρου χρόνον μὲν τινα ἤρξεν ἀποκτείνασα Ἀριδαῖον, οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον ἐκπολιορκηθεῖσα ὑπὸ Κασσάνδρου παρεδόθη τῷ πλήθει. Κασσάνδρος δὲ βασιλεύσας — τὰ δὲ ἐς Ἀθηναίους ἐπέξεισί μοι μόνῃ ὁ
 15 λόγος — Πάνακτον τείχος ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Σαλαμῖνι εἶλε, τυραννὸν τε Ἀθηναίοις ἔπραξε γενέσθαι Δημήτριον τὸν Φανοστράτου, † τὰ πρὸς δόξαν εἰληφότῳ ἐπὶ σοφίᾳ. τοῦτον μὲν δὴ τυραννίδος ἔπαυσε Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου, νέος τε ὦν καὶ φιλοτιμῶς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν διακείμενος· Κασσάνδρος δὲ 7
 20 — δεινὸν γάρ τι ὑπῆν οἱ μῖσος ἐς τοὺς Ἀθηναίους — ὁ δὲ αὖθις Λαχάρην προεστηκότα ἐς ἐκεῖνο τοῦ δήμου, τοῦτον τὸν ἄνδρα οἰκειωσάμενος τυραννίδα ἔπεισε βουλευῆσαι, τυράννων ὦν ἴσμεν τά τε ἐς ἀνθρώπους μάλιστα ἀνήμερον καὶ ἐς τὸ θεῖον ἀφειδέστατον. Δημήτριῳ δὲ τῷ Ἀντιγόνου διαφορὰ μὲν ἦν ἐς
 25 τὸν δῆμον ἥδη τῶν Ἀθηναίων, καθεῖλε δ' ὁμῶς καὶ τὴν Λαχάρους τυραννίδα. ἀλισκομένον δὲ τοῦ τείχους ἐκδιδράσκει Λαχάρης ἐς Βοιωτούς. ἄτε δὲ ἀσπίδας ἐξ ἀκροπόλεως καθελὼν χρυσᾶς καὶ αὐτὸ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα τὸν περιαιρετὸν ἀπο-
 30 δύσας κόσμον, ὑπωπτεύετο εὐπορεῖν μεγάλως χρημάτων. Λαχάρην μὲν οὖν τοιούτων ἔνεκα κτείνουσιν ἄνδρες Κορωνάοι· Δημήτριος δὲ ὁ Ἀντιγόνου τυράννων ἐλευθερώσας Ἀθηναίους τὸ τε παραντίκα μετὰ τὴν Λαχάρους φυγὴν οὐκ ἀπέδωκε σφισι

14 ἐπ' Ἀθηναίους codd. corr. Sylburgius | 17 τὰ πρὸς δόξαν codd. plerique τὰ πρὸς δόξαν Parisinus 1410 τὰ πατρὸς δόξαν Venetus πρὸς δόξαν Angelicanus τὰ πρὸς πατρὸς δόξαν Leidensis 2 τὰ πρόσθεν Claverius | 24 διάφορα codd. corr. Sylburgius | 29 μεγάλων Claverius

28 Athen. IX p. 405 E
 γυνήν ἐποίησε τὴν (τὴν om. codd. add. Meinekius) Ἀθηνᾶν Λαχάρης οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν. Plut. de Is. et Or. 71, p. 379 C εἶτα τολμῶντες λέγειν ὅτι τὴν Ἀθηνᾶν Λαχάρης ἐξέδυσσε.

τὸν Πειραιᾶ, καὶ ὕστερον πολέμῳ κρατήσας ἐσῆγαγεν ἐς αὐτὸ
 (6) φρουρὰν τὸ ἄστυ, τὸ Μουσεῖον καλούμενον τειχίσας. ἔστι δὲ
 ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ἀρχαίου τὸ Μουσεῖον, ἀπαντικρὺ τῆς
 ἀκροπόλεως λόφος. ἔνθα Μουσαῖον ἄδειν καὶ ἀποθανόντα γήρα
 ταφῆναι λέγουσιν· ὕστερον δὲ καὶ μνηῆμα αὐτόθι ἀνδρὶ ῥήκο- 5
 26 δομήθῃ Σύρῳ. τότε δὲ Δημήτριος τειχίσας εἶχε. χρόνῳ δὲ ὕστε-
 ρον ἄνδρας ἐσῆλθεν οὐ πολλοὺς καὶ μνήμη· τε προγόνων καὶ ἐς
 οἷαν μεταβολὴν τὸ ἀξίωμα ἦκοι τῶν Ἀθηναίων, αὐτίκα τε ὥς
 εἶχον αἰρουῦνται στρατηγὸν Ὀλυμπιόδωρον. ὁ δὲ σφᾶς ἐπὶ τοὺς
 Μακεδόνας ἦγε καὶ γέροντας καὶ μειράκια ὁμοίως, προθυμίᾳ 10
 πλέον ἢ ῥώμῃ κατορθοῦσθαι τὰ ἐς πόλεμον ἐλπίζων· ἐπεξελ-
 θόντας δὲ τοὺς Μακεδόνας μάχῃ τε ἐκράτησε καὶ φυγόντων ἐς
 τὸ Μουσεῖον τὸ χωρίον εἶλεν. Ἀθηναί μὲν οὕτως ἀπὸ Μακε-
 2 δόνων ἡλευθερώθησαν. Ἀθηναίων δὲ πάντων ἀγωνισαμένων
 ἀξίως λόγον, Λεώκριτος μάλιστα ὁ Πρωτάρχον λέγεται τόλμῃ 15
 χρησασθαι πρὸς τὸ ἔργον. πρῶτος μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ τεῖχος
 ἀνέβη, πρῶτος δὲ ἐς τὸ Μουσεῖον ἐσῆλαιτο· καὶ οἱ πεσόντι ἐν
 τῇ μάχῃ τιμαὶ παρ' Ἀθηναίων καὶ ἄλλαι γεγόνασι, καὶ τὴν
 ἀσπίδα ἀνέθεσαν τῷ Διὶ τῷ Ἐλευθερίῳ, τὸ ὄνομα τοῦ Λεωκρι-
 3 του καὶ τὸ κατόρθωμα ἐπιγράψαντες. Ὀλυμπιόδωρῳ δὲ τόδε 20
 μὲν ἔστιν ἔργον μέγιστον χωρὶς τοιῶν ὧν ἔπραξε Πειραιᾶ καὶ
 Μουνυχίαν ἀνασώσάμενος· ποιουμένων δὲ Μακεδόνων κατα-
 δρομὴν ἐς Ἐλευσίνα, Ἐλευσινίους συντάξας ἐνίκα τοὺς Μακεδό-
 νας. πρότερον δὲ ἔτι τοιῶν ἐσβαλόντος ἐς τὴν Ἀττικὴν Κασ-
 σάνδρου πλεύσας Ὀλυμπιόδωρος ἐς Αἰτωλίαν βοηθεῖν Αἰτω- 25
 λούς ἐπεισε, καὶ τὸ συμμαχικὸν τοῦτο ἐγένετο Ἀθηναίοις αἵ-
 τιον μάλιστα διαφυγεῖν τὸν Κασσάνδρου πόλεμον. Ὀλυμπιο-
 δώρῳ δὲ τοῦτο μὲν ἐν Ἀθήναις εἰσὶν ἐν τε ἀκροπόλει καὶ ἐν
 πρυτανείῳ τιμαί, τοῦτο δὲ ἐν Ἐλευσίνι γραφή. καὶ Φωκέων οἱ
 Ἐλάτειαν ἔχοντες χαλκοῦν Ὀλυμπιόδωρον ἐν Δελφοῖς ἀνέθεσαν, 30
 ὅτι καὶ τοιούτοις ἤμυνεν ἀποστᾶσι Κασσάνδρου.

8 Ἀθηνῶν Bekkerus

6 tituli monumenti (C. I. Gr. 362) a C. Iulius C. f. | Fab. Antio|
 chus Philo|pappus cos. | frater ar|valis alle|ctus inter | praetori|os ab
 imp. | Caesare | Nerva Traia|no optu|mo Augus|to Germa|nico Dac|ico
 — b Βασιλεὺς | Ἀντίοχ|ος Φιλό|παππος | βασιλέ|ως Ἐπι|φανοῦς | τοῦ Ἀν-
 τίοχου — c Βασιλεὺς Ἀντίοχος βασιλέως Ἀντίοχου — d Φιλόπαππος
 Ἐπιφανοῦς Βησιαιεύς — e Βασιλεὺς Σέλενος Ἀντίοχος Νικάτωρ.

29 Plin. XXXV, 134 Athenion Maronites — pinxit in templo Eleu-
 sine phylarchum.

30 Paus. X, 18, 7. 34, 3.

Τῆς δὲ εἰκόνης πλησίον τῆς Ὀλυμπιοδώρου χαλκοῦν Ἀρ- 4
τέμιδος ἄγαλμα ἔστηκεν ἐπὶ κλησιν Λευκοφρυηνῆς, ἀνέθεσαν δὲ
οἱ παῖδες οἱ Θεμιστοκλέους· Μάγνητες γάρ, ὧν ἤρχε Θεμιστο-
κλῆς λαβὼν παρὰ βασιλέως, Λευκοφρυηνήν, Ἀρτεμιν ἄγουσιν
5 ἐν τιμῇ. δεῖ δέ με ἀφικέσθαι τοῦ λόγου πρόσω, πάντα ὁμοίως 5
ἐπεξιόντα τὰ Ἑλληνικά.

Ἐνδοῖος ἦν γένος μὲν Ἀθηναῖος, Δαιδάλου δὲ μαθητής, ὃς
καὶ φεύγοντι Δαιδάλῳ διὰ τὸν Κάλω θάνατον ἐπηκολούθησεν
ἐς Κρήτην. τούτου κατήμενον ἔστιν Ἀθηνᾶς ἄγαλμα, ἐπίγραμμα
10 ἔχον ὡς Καλλίας μὲν ἀναθείη, ποιήσσειε δὲ Ἐνδοῖος.

Ἔστι δὲ καὶ οἶκημα Ἐρέχθειον καλούμενον· πρὸ δὲ τῆς 6 (5)
ἐσόδου Διὸς ἔστι βωμός Ὑπάτου, ἔνθα ἔμψυχον θύουσιν οὐδὲν,
πέμματα δὲ θέντες οὐδὲν ἔτι οἶνῳ χρῆσασθαι νομίζουσιν. ἐσελ-
θούσι δὲ εἰσι βωμοί, Ποσειδῶνος, ἐφ' οὗ καὶ Ἐρεχθεῖ θύουσιν
15 ἕκ του μαντεύματος, καὶ ἥρωος Βούτου, τρίτος δὲ Ἡφαίστου.

2 Λευκοφρύνης et 4 Λευκοφρύνην codd. corr. Schubartus | 15 ἕκ του
codd. corr. Porsonus

10 *Athenagoras leg.* 14 τὸ μὲν γὰρ ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τὸ
τῆς Ἀθηνᾶς μᾶλλον δὲ Ἀθηνᾶς — Ἀθηνᾶ γὰρ ὡς οἱ μυστικοίτερον †
οὗτο γὰρ — τὸ ἀπὸ τῆς ἑλλάδας, τὸ παλαιὸν * * καὶ τὴν κατημένην Ἐνδοῖος
εἰργασάτο μαθητὴς Δαιδάλου, cf. p. 21, 4.

11 *Hom. Od.* η, 80, sq. ἔκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην
δῦνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον.

Il. B. 546 sqq. οἱ δ' ἄρ' Ἀθηνᾶς εἶχον εὐκτίμενον πτολίεθρον
δῆμον Ἐρεχθίδος μεγάλτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε, Διὸς θυγάτηρ — τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα —
καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἐφ' ἐνὶ πύλῳ νηφ'.
ἐνθάδε μιν ταύροις καὶ ἀρνείοις ἱλάονται
κούροι, Ἀθηναίων, περικτελλομένων ἐναντιῶν.

Herod. VIII, 56 ἔστι ἐν τῇ ἀκροπόλει ταύτῃ Ἐρεχθεὺς τοῦ γηγενέος
λεγομένου εἶναι νηὸς, ἐν τῇ ἑλλάτῃ τε καὶ θαλάσσῃ ἐνι, τὰ λόγος παρ'
Ἀθηναίων Ποσειδῶνά τε καὶ Ἀθηναίην ἐρῶσαντας περὶ τῆς χώρης μαρ-
τύρια θέσθαι. cf. *Hygin astr.* II, 18 Erichthonius — templum in arce
Atheniensium primus instituit. — *Xen. hell.* I, 6, 1 τῷ δ' ἐπύοντι ἔτει,
ὃ ἡ τε σελήνη ἐξέλιπεν ἐσπέρας (a. 406), καὶ ὁ παλαιὸς τῆς Ἀθηνᾶς νεὸς
ἐν Ἀθήνῃς ἐνεπρῆσθη.

12 *Paus.* VIII, 2, 3 ὁ μὲν γὰρ (Κέκροψ) Δία τε ὀνόμασεν Ὑπαίον
πρώτος καὶ ὅποσα ἔχει ψυχὴν τούτων μὲν ἡξίωσεν οὐδὲν θῦσαι, πέμματα
δὲ ἐπιχώρια ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καθήγισεν, ἃ πελάγους καλοῦσι ἔτι καὶ ἐς
ἡμᾶς Ἀθηναῖοι. *Euseb. pr. ev.* X, 9 λέγεται δὲ καὶ Κέκροψ βωμὸν παρ'
Ἀθηναίους ἰδρῦσαι πρώτος.

14 *Plut. sympr.* IX, 6 p. 741 (Ποσειδῶν) ἐνταῦθα γοῦν καὶ νεὸν κοι-
νωῖ μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ᾧ καὶ βωμός ἐστιν Ἀθήνης ἱδρυμένος.

Herod. V, 82 ἰδόντο ὧν οἱ Ἐπιδαύριοι Ἀθηναίων ἑλλάτῃ σφι
δοῦναι ταμεῖσθαι (ad signa deorum, Damias et Lucias faciendā). — οἱ
δὲ ἐπὶ τοιαῖς δώσειν ἔφασαν ἐπ' ᾧ ἀπαξοῦσι ἕτεος ἑκάστου τῇ Ἀθηναίῃ

γραφαὶ δὲ ἐπὶ τῶν τειχῶν τοῦ γένους εἰσὶ τοῦ Βουταδῶν. καὶ — διπλοῦν γὰρ ἐστὶ τὸ οἶκημα — * * καὶ ὕδωρ ἐστὶν ἔνδον θαλάσσιον ἐν φρέατι — τοῦτο μὲν θαῖμα οὐ μέγα· καὶ γὰρ ὅσοι μεσόγειαν οἰκοῦσιν ἄλλοις τε ἐστὶ καὶ Καρσὶν Ἀφροδισιεῦσιν· ἀλλὰ τόδε φρέαρ ἐς συγγραφὴν παρέχεται κυμάτων ἤχον ἐπὶ⁵ νότῳ πνεύσαντι — καὶ τριμίνης ἐστὶν ἐν τῇ πέτρᾳ σχῆμα. ταῦτα δὲ λέγεται Ποσειδῶνι μαρτύριον ἐς τὴν ἀμφισβήτησιν τῆς χῶ-
ρας φανῆναι.

7 (6) Ἱερὰ μὲν τῆς Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἢ τε ἄλλη πόλις καὶ ἢ πᾶσα

1 num Ἑτεροβουταδῶν? | 2 καὶ del. Siebelisius | 5 τόδε τὸ Bekkerus

τε τῇ Πολιάδι ἱερὰ καὶ τῷ Ἐρεχθεῖ. *schol. Aristid. or. 18 p. 63 D.* πάρεδρον τῆς θεοῦ φησὶ τὸν Ἐρεχθεῖα, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀκροπόλει, φησὶν (leg. φασὶν), ὁπίσω αὐτῆς γέγραπται ἄρμα ἐλαύνων. — *Athenag. leg. 1* ὁ δὲ Ἀθηναῖος Ἐρεχθεῖ Ποσειδῶνι θυεῖ. *Hesych.* Ἐρεχθεὺς Ποσειδῶν ἐν Ἀθῆναις. *Plut. v. X. oratt. p. 843 B* Μήδειος ὃς τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως εἶχε. — διετάξατο δὲ καὶ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως. *tituli apud Rossium arch. Aufs. p. 123. (Demen p. 90, 161a)* Γά. Ἰούλιον Σπαρτιατικὸν ἀρχιερέα θε[ῶν] Σεβαστῶν κ[αὶ] | [γέ]νους Σε[βα]στῶν | ἐκ τοῦ κοινου[ν] τ[ῆς] | Ἀχαιῶν διὰ βίου πρῶτον τῶν ἀπ' αἰῶνος | ὁ ἱερεὺς Ποσειδῶνος | Ἐρεχθέως Γαιήοχου | Τι. Κλαύδιος Θεο... | Παιανεύς τὸν ἑαυτοῦ | φησὶν. *ibid. p. 380 (Kangabeus ant. hell. 46)* Επιτέλης | Οἰνοχά-
ρης | Σφραγίστου | Περγασήθεν | Ποσειδῶνι | Ἐρεχθεῖ | ἀνεθέτην.

1 *Apollocl. III, 15, 1* Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος οἱ παῖδες τὰ πα-
τρῶα ἐμερίσαντο, καὶ τὴν μὲν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμβάνει, τὴν δὲ ἱερω-
σύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ἐρεχθόνιου Βούτης. *Eust. II. A. p. 13* ἦν δὲ Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος ὡς Ἡσίοδος ἐς ἐκ καταλόγῳ. *sellae marmoreae apud Stuartum ant. XXVII tab. 6, 4, Lebasium voy. inscr. tab. 8, 6, 6* *inscriptum est* ἱερέως Βούτου (C. I. Gr. 468).

Plut. v. X oratt. p. 843 B καὶ ἐστὶν αὕτη ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος ἐν πλῖνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται ἐν Ἐρεχθεῖ γειραμμένος ὑπὸ Ἰσμηνίου τοῦ Χαλκιδέως, καὶ εἰκόνες ξύλιναι τοῦ τε Λυκούργου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ἀβρωνος Λυκούργου Λυκόφρονος, ἃς εἰργάζαντο Τίμαρχος καὶ Κηφισόδοτος οἱ Πραξιτέλους υἱεῖς· τὸν δὲ πλῖνακα ἀνέθηκεν Ἀβρων ὁ παῖς αὐτοῦ λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι· καὶ διὰ τοῦτο πεποίηται ὁ Ἀβρων προσδιδούς αὐτῷ τὴν τριάντην.

2 *Apollocl. III, 14, 1* ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ πλήξας τὴν τριάντη κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηγε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι.

4 *Paus. VIII, 10, 4* θαλάσσης δὲ ἀναφανέσθαι κύμα ἐν τῷ ἱερῷ τοῦτῳ (Nepertuni Mantineaes) λόγος ἐστὶν ἀρχαῖος· εἰκότα δὲ καὶ Ἀθηναῖοι λέγουσιν ἐς τὸ κύμα τὸ ἐν ἀκροπόλει, καὶ Καρῶν οἱ Μύλασα ἔχοντες ἐς τὸ θεοῦ τὸ ἱερόν, ὃν φωνῇ τῇ ἐπιχωρίᾳ καλοῦσιν Ὅσσωα. Ἀθηναῖος μὲν δὴ σταδίους μάλιστα εἰκοσιν ἀφέστηκε τῆς πόλεως ἢ πρὸς Φαλήρῳ θάλασσαν· ὁσαύτως δὲ καὶ Μυλαεῦσιν ἐπίνειον σταδίους οὐδωκοῦντα ἀπέχον ἐστὶν ἀπὸ τῆς πόλεως· Μαντινεῦσι δὲ ἐκ μακροτάτων τε ἢ θάλασσα ἀνεῖσι καὶ ἐκφανέστατα δὴ κατὰ τοῦ θεοῦ γνῶμη.

6 *Strabo IX p. 346* ἔπεισι γὰρ ὁ φησιν Ἑγησίας „ὁρῶ τὴν ἀκρό-
πολιν καὶ τὸ περικτὴς τριάντης ἐκεῖθεν σημειῖον“.

ὁμοίως γῇ — καὶ γὰρ ὅσοις θεοὺς καθέστηκεν ἄλλους ἐν τοῖς
 δήμοις σέβειν, οὐδέν τι ἥσσον τὴν Ἀθηναίων ἀγνοοῖν ἐν τιμῇ —,
 τὸ δὲ ἀγνώστου ἐν κοινῷ πολλοῖς πρότερον νομισθὲν ἔτεσιν ἢ
 5 συνῆλθον ἀπὸ τῶν δήμων ἐστὶν Ἀθηναῖς ἄγαλμα ἐν τῇ νῦν
 ἀκροπόλει, τότε δὲ ὀνομαζομένη πόλει· φήμη δὲ ἐς αὐτὸ ἔχει
 πεσεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπέξιμι, εἴτε οὕτως
 εἴτε ἄλλως ἔχει· λύχνον δὲ τῇ θεῷ χρυσοῦν Καλλίμαχος
 ἐποίησεν. ἐμπλήσαντες δὲ ἐλαίου τὸν λύχνον τὴν αὐτὴν τοῦ (7)
 10 ταῦτο ἐπαρκεῖ χρόνον τῷ λύχνῳ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐν ἡμέρᾳ καὶ
 νυκτὶ φράϊνοντι. καὶ οἱ λίνου Καρπασίου Θρυαλλίς ἐνεστίν, ὃ
 δὴ πυρὶ λίνων μόνον οὐκ ἔστιν ἀλώσιμον. φοινῖξ δὲ ὑπὲρ τοῦ
 λύχνου χαλκοῦς ἀνέγκαν ἐς τὸν ὕροφον ἀνασπᾶ τὴν ἀτμίδα. ὃ
 δὲ Καλλίμαχος ὁ τὸν λύχνον ποιήσας, ἀποδέειν τῶν πρώτων ἐς
 15 αὐτὴν τὴν τέχνην, οὕτω σοφία πάντων ἐστὶν ἄριστος ὥστε καὶ
 λίθους πρώτος ἐκρύπησε, καὶ ὀνομαζέσθαι κατατηξίτεχνον ἢ θε-
 μένων ἄλλων κατέστησεν ἐφ' αὐτῷ.

Κεῖται δὲ ἐν τῷ ναῷ τῆς Πολιάδος Ἑρμῆς ξύλον, Κέκρο- 27
 πος εἶναι λεγόμενον ἀνάθημα, ὑπὸ κλάδων μυρσίνης οὐ σύ-
 20 νοπτον.

3 ἔτεσι συνῆλθεν codd. corr. Loescherus | 11 Καρυσίου Politus ad
 Eust. II p. 857 | 14 Καλλίμαχος τὸν codd. corr. Claverius | 16 κατατηξί-
 τεχνον Par. 1411. Vatic. κατὰ τηξίτεχνον Par. 1410 Ven. Angel. κατὰ τηξί-
 τεχνον Leid. 1. κατατηξίτεχνον Leid. 2. κατηξίτεχνον Par. 1400. κακισό-
 τεχνον codd. Vindobonenses Neap. Riccard. Mosq. Par. 1390. κατιξίτεχ-
 νον Reiskius. κατὰτεχνον Claverius | 19 λεγόμενος Bekkerus

4 *Apollod.* III, 14, 6 ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεὶς Ἑρμῆς ὑπὲρ αὐ-
 τῆς Ἀθηνᾶς — τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο. *Plutarch.*
de Daed. Plat. 10 p. 762 W. ξύλινον δὲ τὸ τῆς Πολιάδος (ἄγαλμα) ὑπὸ
 τῶν αὐτοχθόνων ἰδρυθέν, ὃ μέχρι νῦν Ἀθηναῖοι φυλάττουσι. *Tertull.*
apolog. 16 (ad nat. I, 12) et tamen quanto distinguitur a crucis stipite
 Pallas Attica et Ceres Raria, quae sine effigie rudi palo et informi
 ligno prostant? cf. *Euseb. pr. ev.* X, 9 λέγεται δὲ ὁ Κέκροψ — πρώτος
 Ἀθηνᾶς ἄγαλμα συστήσασθαι (cf. ad p. 19, 10).

4 *Thuc.* II, 15 καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτη κατοίκησιν καὶ ἡ
 ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπὲρ Ἀθηναίων πόλις.

8 *Strabo* IX p. 396 ὁ ἀρχαῖος νεῶς ὁ τῆς Πολιάδος ἐν ᾧ ὁ ἄσβεστος
 λύχνος. *Plut. Sulla* 13 Ἀριστίων — τὸν μὲν ἱερὸν τῆς θεοῦ λύχνον ἀπεσ-
 βηκότα διὰ σπάνιν ἐλαίου περιεῖδε (cf. *Numa* 9).

16 *Plin.* XXXIV, 92 ex omnibus autem maxime cognomine insignis
 est Callimachus, semper calumniator sui nec finem habentis dili-
 gentiae, ob id κατατηξίτεχνος appellatus, memorabili exemplo adhibendi
 et curae modum, *Vitr. IV, 1, 10* Callimachus, qui propter elegantiam
 et subtilitatem artis marmoreae ab Atheniensibus κατατηξίτεχνος (cata-
 technos codd.) fuerat nominatus.

Ἐνανθίματα δὲ ὅποσα ἄξια λόγου, τῶν μὲν ἀρχαίων δι-
φρος ὀκλαδίας ἐστὶ Λαιδάλου ποιήμα, λάφυρα δὲ ἀπὸ Μήδων
Μασιστίου θῶραξ, ὃς εἶχεν ἐν Πλαταιαῖς τὴν ἡγεμονίαν τῆς
ἔππου, καὶ ἀκινάκης Μαρδονίου λεγόμενος εἶναι. Μασιστίου
μὲν δὴ τελευτήσαντα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων οἶδα ἰππέων. Μαρ-
δονίου δὲ μαχেসαμένου Λακεδαιμονίοις ἐναντία καὶ ὑπὸ ἀνδρός
Σπαρτιάτου πεσόντος, οὐδ' ἂν ὑπεδέξαντο ἀρχήν, οὐδὲ ἴσως
Ἀθηναίοις παρήκαν φέρεσθαι Λακεδαιμόνιοι τὸν ἀκινάκη.

2 Περὶ δὲ τῆς ἐλαίας οὐδὲν ἔχουσιν ἄλλο εἰπεῖν ἢ τῇ θεῷ
μαρτύριον γενέσθαι τοῦτο ἐς τὸν ἀγῶνα τὸν ἐπὶ τῇ χώρῃ. λέ-
γουσι δὲ καὶ τάδε, κατακαυθῆναι μὲν τὴν ἐλαίαν, ἥνικα ὁ Μῆ-
δος τὴν πόλιν ἐνέπρησεν Ἀθηναίοις, κατακαυθεῖσαν δὲ αὐθη-
μερὸν ὅσον τε ἐπὶ δύο βλαστήσαι πῆχεις.

3 Τῷ ναῷ δὲ τῆς Ἀθηναίας Πανδρόσου ναὸς συνεχῆς ἐστι·
καὶ ἐστὶ Πάνδρουσος ἐς τὴν παρακαταθήκην ἀναιτίος τῶν ἀδελ-
φῶν μόνη.

7 ὑπεδέξατο codd. plerique

4 Her. IX, 22 Μασίστιος — ἐντος θῶρηκα εἶχε χρύσειον λεπιδωτόν.

5 Demosth. c. Timocr. 129 ἔπειτα ταμιεύσας [ἐν ἀκροπόλει] τὰ ἀρι-
στεῖα τῆς πόλεως, ἃ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν βαρβάρων, ὑψηρομένους ἐξ ἀκροπό-
λεως, τὸν τε δίφρον τὸν ἀργυρόποδα καὶ τὸν ἀκινάκη τὸν Μαρδονίου, ὃς
ἦγε τριακσίους θαλάμους. cf. Harpocr. Σμιά. ἀγυρόπους δίφρος· ὁ ἔξερ-
ξου, ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο, ἐφ' οὗ καθεζόμενος (ἐν τῷ Ἀγιάλῳ ὄρει
τῆς Ἀττικῆς add. schol. Dem.) ἐθεώρει τὴν ναυμαχίαν· ἀνέκειτο δὲ εἰς
τὸν Παρθενῶνα.

9 Apollod. III, 14, 1 μετὰ δὲ τοῦτον (Neptunum) ἦχεν Ἀθηναῖα καὶ
ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν
τῷ Πανδρόσειῳ δείκνυται. Plin. XVI, 240 Athenis quoque olea durare
traditur in certamine edita a Minerva. Cic. legg. I, 1, 2 nisi forte Athe-
nae tuae sempiternam in arce oleam tenere potuerunt (cf. Theophr. h.
pl. IV, 13, 2). Poll. IX, 17 ἡ δὲ κομφοδία καὶ ἀστὴς ἐλαίας εἶρηκε, τῆς
ἐν πόλει. Eustath. Od. α, 4 p. 1383, 18 ἔλεγον οὖν Ἀθηναῖοι — καὶ
ἀστὴν ἐλαίαν — τὴν ἐξ ἀκροπόλεως, τὴν καὶ ἱερὰν. Hesych. ἀστὴ ἐλαία·
ἡ ἐν ἀκροπόλει ἡ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητα. Hesych. πάγ-
κυφος· ἐλαίας εἶδος τι κατακεκυρὸς καὶ ταπεινὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει. Philo-
chorus apud Dionys. Hal. de Dinarcho 13 κῶνον εἰς τὸν τῆς Πολιάδος
νεῶν εἰσελθούσα καὶ δῶσα εἰς τὸ Πανδρόσειον, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα
τοῦ ἔρκειου Διὸς τὸν ὑπὸ τῇ ἐλαίᾳ κατέκειτο. πάτριον δ' ἐστὶ τοῖς
Ἀθηναίοις κῶνα μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἀκρόπολιν.

10 Herodot. VIII, 55 ταύτην ὡν τὴν ἐλαίην ἅμα τῷ ἄλλῳ ἱερῷ κατέ-
λαβε ἐμπρησθῆναι ὑπὸ τῶν βαρβάρων· δευτέρῃ δὲ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρη-
σίου Ἀθηναίων οἱ θῦναι ὑπὸ βασιλέος κελεύόμενοι ὡς ἀνέβησαν ἐς τὸ
ἱερόν, ὥρων βλαστὸν ἐκ τοῦ στελέχεος ὅσον τε πηχυαῖον ἀναδεδραμῆκότα.
οὔτοι μὲν νῦν ταῦτα ἔφρασαν.

15 Paus. I, 18, 2 Ἀγλαύρῃ δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς Ἐρσῃ καὶ Παν-

“*Α* δέ μοι θαναμάσαι μάλιστα παρέσχευεν ἔστι μὲν οὐκ ἐς 4 (3) ἅπαντας γνώριμα, γράψω δὲ οἷα συμβαίνει. παρθῆνοι δύο τοῦ ναοῦ τῆς Πολιάδος οἰκοῦσιν οὐ πόρρω, καλοῦσι δὲ Ἀθηναῖοι σφῶς ἀρρηφόρους· αὗται χρόνον μὲν τινα δαίταν ἔχουσι παρὰ

4 καννηφόρους codd. aliquot

δρόσφ δοῦναι φασιν Ἀθηναῖν Ἐριχθόνην, καταθεῖσαν ἐς κιβωτόν, ἀπει-
ποῦσαν ἐς τὴν παρακαταθήκην μὴ πολυπραγμονεῖν. Πανδρόσον μὲν δὴ
λέγουσι πείθεσθαι, τὰς δὲ δύο, ἀνοῖξει γὰρ σφῶς τὴν κιβωτόν, μαίνεσθαι
τε, ὡς εἶδον τὸν Ἐριχθόνην, καὶ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως ἔνθα ἦν μάλιστα
ἀπότομον αὐτὰς ὄψαι.

Paus. IX, 35, 2 τὸ γὰρ τῆς Καρποῦς ἔστιν οὐ Χάριτος ἀλλ’ Ὠρας
ὄνομα· τῇ δὲ ἐτέρᾳ τῶν Ὠρῶν νέμουνσι ὁμοῦ τῇ Πανδρόσφ τιμὰς οἱ
Ἀθηναῖοι, θαλλῶ τὸν θεὸν ὀνομάζοντες.

3 Plutarch. v. X oratt. p. 839 B ἀνακείται γὰρ (Ἰσοκράτης) ἐν ἀκρο-
πόλει χαλκοῦς ἐν τῇ σφαιρίστρᾳ τῶν ἀρρηφόρων κελητίζων ἔτι παῖς ὢν,
ὡς εἰπὼν τινες.

4 Aristoph. Lys. 641 ἐπὶ μὲν ἔτη γεγῶσ’ εὐθὺς ἄρρηφόρου. schol.
οἱ μὲν διὰ τὸ α ἄρρηφορία, ἐπειδὴ τὰ ἄρρητα ἐν κίστας ἐφέρον τῇ θεῷ
αἱ παρθῆνοι, οἱ δὲ διὰ τοῦ ε ἔρσεφορία· τῇ γὰρ Ἐρσῇ πομπέουσιν τῇ Κέ-
κροπος θυγατρὶ, ὡς ἱστορεῖ Ἰστῖος (cf. Suid. ἀρρηφορία). Hesych. ἄρρη-
φόροι οἱ τῇ Ἐρσῇ ἐπιτελοῦντες τὰ νομιζόμενα. Moeris p. 141 ἄρρηφόροι
Ἀττικοί, αἱ τὴν δρόσον φέρουσαι τῇ Ἐρσῇ, ἥτις ἦν μία τῶν Κεκροπιδῶν.
etym. m. p. 149, 13 ἀρρηφόροι καὶ ἀρρηφορία ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῇ
Ἀθηνᾷ ἐν Σκιροφοριῶνι μηνί. Harpocrat. ἀρρηφορεῖν· τέσσαρες μὲν
ἐχειροτονοῦντο δι’ εὐγένειαν ἀρρηφόροι, δύο δὲ ἐκρίνοντο αἱ τῆς ὑφῆς τοῦ
πέπλου ἤρχον καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δ’ ἐσθῆτα ἐφοροῦν·
εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐγίνετο. (cf. Suid. etym. p. 149, 18.
Bekk. an. p. 446, 18 ἀρρηφορεῖν). Suid. etym. m. p. 805, 42 χαλκεῖα· ἑορτὴ
ἀρχαία καὶ δημόσια πάλαι, ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν, ὅτι
ὁ Ἥφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο (χειρωναξὶ κοινῇ, μάλιστα δὲ
χαλκεύειν ὡς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνέως· Φανόδημος δὲ φησιν
οὐκ Ἀθηναῖς ἀγεσθαι τὴν ἑορτὴν ἀλλ’ Ἥφαιστον Harpocrat.) ἔστι δὲ ἔφη καὶ νέα
τοῦ Πυρραϊῶνος, ἐν ᾗ καὶ ἱερεῖαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διά-
ζονται. Hesych. ἀρρηφόρος· μυσταγωγός. Suid. ἐπιώψατο· „ὁ βασιλεὺς
ἐπιώψατο ἀρρηφόρους“, οἷον κατέλεξεν, ἐξελέξατο (cf. etym. m. p. 362, 36
ἐπιόψομαι). Athen. III p. 114 Α οὐχ ἔδρακε δὲ οὐδὲ τὸν ἀνάστατον κα-
λούμενον, ὃς ταῖς ἀρρηφόροις γίνεται (cf. Suid. ἀνάστατοι).

Aristoph. Lys. 760 ἀλλ’ οὐ δύναμαι γὰρ οὐδὲ κοιμᾶσθαι ἔν τῳ πόλει,

ἐξ οὗ τὸν ὄφιν ἴδον τὸν οἰκουρὸν ποτε.

schol. τὸν ἱερὸν δράκοντα, τὸν φύλακα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς. Hesych.
οἰκουρὸν ὄφιν· τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα δράκοντα, καὶ οἱ μὲν ἕνα φασίν,
οἱ δὲ δύο — ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἐρεχθέως, τοῦτον δὲ φύλακα τῆς ἀκροπόλεως
φασίν ὃ καὶ μελιττοῦσαν παρατίθεσθαι. Phot. οἰκουρὸν ὄφιν· τὸν τῆς
Πολιάδος φύλακα· καὶ Ἡρόδοτος * * Φύλαρχος δὲ τῶν αὐτῶν δύο. Eustath.
Od. α, 366 p. 1423, 8 οἰκουρός, δράκων φύλαξ τῆς Πολιάδος, ἥγουν ἐν
τῷ νεφί τῆς Πολιάδος διατρώμενος. Herod. VIII, 41 λέγουσι Ἀθηναῖοι
ὄφιν μέγαν φύλακα τῆς ἀκροπόλεως ἐνδιατεῖσθαι ἐν τῷ ἱερῷ. λέγουσι τε
ταῦτα καὶ δὴ καὶ ὡς ἐόντι ἐπιμήνια ἐπιτελοῦσι προσιθύντες· τὰ δ’ ἐπι-
μήνια μελιτοεσά ἐστι. (cf. Harpocrat. ἐπιμήνια). αὕτη δ’ ἡ μελιτοεσσα ἐν
τῷ πρόσθε αἰεὶ χρόνῳ ἀναισιμουμένη τότε ἦν ἄφραστος (cf. Plutarch.
Themist. 10). Suid. etym. m. p. 287, 14 δράκαυλος· Σοφοκλῆς Τυμπα-

τῇ θεῷ, παραγενομένης δὲ τῆς ἐορτῆς δρῶσιν ἐν νυκτὶ τοιαύδε. ἀναθεῖσθαι σφισιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἃ ἡ τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια δίδωσι φέρειν, οὔτε ἡ διδοῦσα ὁποῖόν τι δίδωσιν εἰδὺτα, οὔτε ταῖς φερούσαις ἐπισταμέναις, — ἔστι δὲ περίβολος ἐν τῇ πόλει τῆς καλουμένης ἐν Κήποις Ἀφροδίτης· οὐ πόρρω, καὶ † δι' αὐτοῦ τὸ κάθοδος ὑπόγειος αὐτομάτη — ταύτη κατ'ἵσιν αἱ παρθένοι. κάτω μὲν δὴ τὰ φερόμενα λείπουσιν, λαβοῦσαι δὲ ἄλλο τι κομίζουσιν ἐγκεκαλυμμένον. καὶ τὰς μὲν ἀφ'ἑαυτῶν ἤδη τὸ ἐντεῦθεν, ἐτέρας δὲ ἐς τὴν ἀκρόπολιν παρθένους ἄγουσιν ἀντ' αὐτῶν.

- 5 (4) Πρὸς δὲ τῷ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἔστι μὲν εὐήρις προεσβύτις, ὅσον τε πῆχους μάλιστα, φαιμένη διάκονος εἶναι Λυσιμάχῃ, ἔστι δὲ ἀγάλματα μεγάλα χαλκοῦ, διεστῶτες ἄνδρες ἐς μάχην· καὶ τὸν μὲν Ἐρεχθεύα καλοῦσι, τὸν δὲ Εὐμόλπον. καίτοι λέληθ' ἐγε οὐδένα Ἀθηναίων ὅσοι τὰ ἀρχαῖα ἴσασιν, Ἰμμάραδον εἶναι 15 παῖδα Εὐμόλπου τὸν ἀποθανόντα ὑπὸ Ἐρεχθέως.

5 num * * δι' ἄντρου? | 11 Εὐήρις Toupus emendatt. I p. 335 | 12 πηχός codd. corr. Porsonus | Λυσιμάχῃ codd. aliquot | 15 οὐδέ codd. corr. Porsonus | 16 τοῦτον τὸν codd. corr. Schubartus

νισταῖς· ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλῶσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατρῶσιν· ἡ ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἶκος Κέκροπι ὄντι διφνεῖ· ἡ ὅτι συναυλίζεται μία τῶ ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι προσσημερεύουσα τῇ θεῷ (cf. Hesych. δράκαυλος). Philostr. imag. II, 17 καὶ ὁ δράκων τε ὁ τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ ἔτι καὶ νῦν ἐν ἀκροπόλει οἰκῶν, δοκεῖ μοι τὸν Ἀθηναίων ἀσπασσασθαι δῆμον ἐπὶ τῷ χρυσῷ, ὃν ἐκείνοι τέττιγας ταῖς κεφαλαῖς ἐποιούντο.

Clem. Alex. protr. 3 p. 13 ἐν τῷ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἀκρόσει ἐν τῇ ἀκροπόλει τάφος ἐστὶν Ἀκρίσιου, Ἀθήνησιν δὲ ἐν ἀκροπόλει Κέκροπος ὡς φησὶν Ἀντίλοχος ἐν τῷ ἐννάτῳ τῶν ἱστοριῶν. τί δαὲ Ἐριχθόνιος; οὐχὶ ἐν τῷ νεῷ τῆς Πολιάδος κεκήμεται; Arnob. adv. gent. VI, 6 in historiis Antiochus nono Athenis in Minervio memorat Cecropem esse mandatum terrae, in templo rursus eiusdem quod in arce Larissae est esse conditus scribitur atque iudicatur Acrisius, Erichthonius Poliadis in fano. Apollod. III, 14, 7 Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. Theodoret. 8 p. 115 καὶ γὰρ Ἀθήνησιν, ὡς Ἀντίλοχος ἐν τῇ ἐννάτῃ γέγραπεν ἱστορίαις, ἦν γε ἐν τῇ ἀκροπόλει Κέκροπος ἔστι τάφος παρὰ τὴν Πολιοῦχον αὐτὴν. — titulus apud Rossium Demea p. 24, 6 — ἄρχων τοῦ γένους τοῦ Ἀμυνανδριδῶν Ἀρείος Ἀσώλωνος Παιανιεύς τοὺςδε ἀνέγραψεν γέννητας — ἱε[ρ]εὺς Κέκρο[π]ος Ἀρίστων Σωσιστράτου Ἀθμονεύς. cf. Hesych. Ἀμυνανδρίδαι· γένος ἐξ οὗ ἱερεῖς Ἀθήνησι (Κέκροπος add. Rossius).

12 Plin. XXXIV, 76 Demetrius Lysimachen (fecit) quae sacerdos Minervae fuit LXIV annis. Plutarch. de vit. pud. 14 p. 534 B Λυσιμάχῃ δὲ Ἀθήνησιν ἡ τῆς Πολιάδος ἱέρεια, τῶν τὰ ἱερὰ (πονηε ἱερεῖα?) προσαναγόντων ὀρεωκόμων ἐγγχείαι κελενοῖσιν „ἀλλ' ὅκνω" εἶπε „μὴ καὶ τοῦτο πατριον γένηται".

15 Paus. I, 38, 3 γενομένης δὲ Ἐλευσινίους μάχης πρὸς Ἀθηναίους

Ἐπὶ δὲ τοῦ βάθρου * καὶ ἀνδριάντες εἰσὶν, † εντος, ὅς 6 (5)
 ἔμμαντεύετο Τολμίδῃ, καὶ αὐτὸς Τολμίδης, ὅς Ἀθηναίων ναυσὶν
 ἡγούμενος ἄλλους τε ἐκάκωσε καὶ Πελοποννησίων τὴν χώραν,
 ὅσοι νέμονται τὴν παραλίαν, καὶ Λακεδαιμονίων ἐπὶ Γυθίῳ τὰ
 5 νεώρια ἐνέπρησε, καὶ τῶν περιόικων Βοιᾶς εἶλε καὶ τὴν Κυθη-
 ρίων νῆσον, ἐς δὲ τὴν Σικωνίαν ποιησάμενος ἀπόβασιν, ὥς οἱ
 δηοῦντι τὴν γῆν ἐς μάχην κατέστησαν, τρεψάμενος σφᾶς κατε-
 διώξε πρὸς τὴν πόλιν. ὕστερον δὲ ὥς ἐπανῆλθεν ἐς Ἀθήνας,
 ἐσήγαγε μὲν ἐς Εὐβοίαν καὶ Νάξον Ἀθηναίων κληροῦχος,
 10 ἐσέβαλε δὲ ἐς Βοιωτοὺς στρατῷ· πορθήσας δὲ τῆς γῆς τὴν πολ-
 λὴν καὶ παραστησάμενος πολιορκίᾳ Χαιρώνειαν, ὥς ἐς τὴν
 Ἀλκιρτίαν προῆλθεν, αὐτὸς τε μαχόμενος ἀπέθανε καὶ τὸ πᾶν
 ἤδη στράτευμα ἥττατο. τὰ μὲν ἐς Τολμίδην τοιαῦτα ἐπυνθα-
 νόμην ὄντα.

15 Ἔστι δὲ Ἀθηναῖς ἀγῶνιστάρι ἀρχαῖα· καὶ σφισιν ἀπετάκη 7 (6)
 μὲν οὐδέν, μελάντερα δὲ καὶ πληγὴν ἐνεγκεῖν ἔστιν ἀσθενέστερα·
 ἐπέλαβε γὰρ καὶ ταῦτα ἡ φλόξ, ὅτε ἐσβεβηκότων ἐς τὰς ναῦς
 Ἀθηναίων βασιλεὺς εἶλεν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὴν πόλιν.

Ἔστι δὲ σὺς τε θήρα, περὶ οὗ σαφές οὐδὲν οἶδα εἰ τοῦ
 20 Καλυδωνίου, καὶ Κύνος Ἡρακλεῖ μαχόμενος. τοῦτον τὸν
 Κύνον φασὶν ἄλλους τε φονεῖσαι καὶ Λύκον Θοῤῃκα, πρоте-
 θέντων σφίσι μονομαχίας ἄθλων· περὶ δὲ τὸν ποταμὸν τὸν
 Πηνειὸν ἀπέθανεν ὕψ' Ἡρακλέους.

Τῶν δὲ ἐν Τροίῃν λόγων, οὓς ἐς Θησέα λέγουσιν, ἔστιν 8 (7)
 25 ὡς Ἡρακλῆς ἐς Τροίῃνα ἔλθων παρὰ Πιτθέα κατὰθοιτο ἐπὶ
 τῷ δειπνῷ τοῦ λέοντος τὸ δέσμα, ἐσέλθοιεν δὲ παρ' αὐτὸν ἄλλοι
 τε Τροίῃνων παῖδες καὶ Θησεὺς ἐβδομον μάλιστα γεγωνὸς
 ἔτος. τοὺς μὲν δὴ λοιποὺς παῖδας, ὡς τὸ δέσμα εἶδον, φεύγον-
 τὰς φασιν οἴχεσθαι, Θησέα δὲ ὑπέξελθόντα οὐκ ἄγαν σὺν φόβῳ
 30 παρὰ τῶν διακόνων ἄρπάσαι πέλεκυν καὶ αὐτίκα ἐπιέναι
 σπουδῇ, λέοντα εἶναι τὸ δέσμα ἡγοίμενον. ὅδε μὲν τῶν λόγων (8)
 πρῶτος ἐς αὐτόν ἐστι Τροίῃνις· ὁ δὲ ἐπὶ τούτῳ, κρηπῖδας
 Αἰγέα ὑπὸ πέτρᾳ καὶ ξίφος θεῖναι γνωρίσματα εἶναι τῷ παιδί,
 καὶ τὸν μὲν ἐς Ἀθήνας ἀποπλεῖν, Θησέα δέ, ὡς ἔκτον καὶ δέ-

1 Αἰνεός, ὅς Schubartus Θεαίνετος, ὅς Elsnerus sched. crit. p. 58 μάν-
 τις, ὅς Od. Muellerus de Min. Pol. p. 32 | 5 Εὐβοίας codd. corr. Clave-
 rius | 22 τόν del. Porsonus

ἀπέθανε μὲν Ἐρεχθεὺς Ἀθηναίων βασιλεὺς, ἀπέθανε Ἰμμάραδος Εὐμόλ-
 που. Apollod. III, 15, 4 γενομένης δὲ μετὰ τὴν σφαγὴν τῆς μάχης
 Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνείλεν Εὐμόλπον.

- κατον ἔτος ἐγεγόνει, * * καὶ τὴν πέτραι ἀνῶσαντα οἴχεσθαι τὴν παρακαταθήκην τὴν Αἰγέως φέροντα. τοῦτου δὲ εἰκὼν ἐν ἀκροπόλει πεποιήται τοῦ λόγου, χαλκοῦ πάντα ὁμοίως πλὴν τῆς πέτρας.
- 9 Ἀνέθεσαν δὲ καὶ ἄλλο Θησέως ἔργον, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἐς αὐτὸ ἔχει. Κρησὶ τὴν τε ἄλλην γῆν καὶ τὴν ἐπὶ ποταμῷ 5 Τεθρίνι ταῦρος ἐλνμáινετο. πάλαι δὲ ἄρα τὰ Θηρία φοβερώτερα ἦν τοῖς ἀνθρώποις, ὥς ὃ τ' ἐν Νεμέᾳ λέων καὶ ὁ Παρνάσιος, καὶ δράκοντες τῆς Ἑλλάδος πολλαχοῦ, καὶ ὅς περὶ τε Καλυδῶνα καὶ Ἐριμανθον καὶ τῆς Κορινθίας ἐν Κρομμυῶνι, ὥστε καὶ ἐλέγετο τὰ μὲν ἀνιέναι τὴν γῆν, τὰ δὲ ὡς ἱερὰ εἴη 10 θεῶν, τὰ δὲ καὶ ἐς τιμωρίαν ἀνθρώπων ἀφείσθαι. καὶ τοῦτον οἱ Κρήτες τὸν ταῦρον ἐς τὴν γῆν πέμψαι σφίσι Ποσειδῶνά φασιν, ὅτι θαλάσσης ἄρχων Μίνως τῆς Ἑλληνικῆς οὐδενὸς Πο-
- (10) σειδῶνα ἤγεν ἄλλον θεοῦ μᾶλλον ἐν τιμῇ. κομισθῆναι μὲν δὴ τὸν ταῦρον τοῦτον φασιν ἐς Πελοπόννησον ἐκ Κρήτης, καὶ Ἥρα- 15 κλεῖ τῶν δώδεκα καλουμένων ἓνα καὶ τοῦτον γενέσθαι τὸν ἄθλον· ὥς δὲ ἐς τὸ πεδίον ἀφείθῃ τὸ Ἀργείων, φεῖγει διὰ τοῦ Κορινθίου ἰσθμοῦ, φεῖγει δὲ ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν καὶ τῆς Ἀττικῆς ἐς δῆμον τὸν Μαραθωνίων, καὶ ἄλλους τε, ὁπόσοις ἐπέτυχε, καὶ Μίνω παῖδα Ἀνδρόγεων ἀπέκτεινε. Μίνως δὲ ναυσὶν ἐπ' 20 Ἀθήνας πλεύσας — οὐ γὰρ ἐπείθετο ἀναιτίους εἶναι σφᾶς τῆς Ἀνδρόγεω τελευτῆς — ἐς τοσοῦτον ἐκάκωσεν, ἐς ὃ συνεχωρήθη οἱ παρθένους ἐς Κρήτην ἐπὶ καὶ παῖδας ἴσους ἄγειν τῷ λεγομένῳ Μινωταύρῳ τὸν ἐν Κνωσῷ λαβύρινθον οἰκῆσαι. τὸν δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι ταῦρον ὕστερον Θησεὺς ἐς τὴν ἀκρόπολιν 25 ἐλάσαι καὶ θῦσαι λέγεται τῇ θεῷ, καὶ τὸ ἀνάθημά ἐστι τοῦ δήμου τοῦ Μαραθωνίων.
- 28 Κύλωνα δὲ οὐδὲν ἔχω σαφὲς εἰπεῖν ἐφ' ὅτῳ χαλκοῦν ἀνέθεσαν τυρραννίδα ὁμῶς βουλευσάντα. τεκμαίρομαι δὲ τῶνδε ἔνεκα, ὅτι εἶδος κάλλιστος καὶ τὰ ἐς δόξαν ἐγένετο οὐκ ἀφανής, 30 ἀνελόμενος διαύλου νίκην Ὀλυμπικὴν, καὶ οἱ θυγατέρα ὑπῆρξε γῆμαι Θεαγένους, ὃς Μεγάρων ἐτυράνησε.
- 2 Χωρὶς δὲ ἡ ὅσα κατέλεξα, δύο μὲν Ἀθηναίους εἰσὶ δεκάται πολεμήσασιν. ἀγαλμα Ἀθηναῖς χαλκοῦν ἀπὸ Μήδων τῶν ἐς Μα- 35 ραθῶνα ἀποβάντων, τέχνη Φειδίου· καὶ οἱ τὴν ἐπὶ τῆς ἀσπί-

1 καὶ del. Claverius | 7 ὁ Περμήσιος C. F. Hermannus Philolog. III p. 517 | 10 ἀνεῖναι Siebelisius | 19 ὁπόσους codd. corr. Sylburgius | 20 ἐς Ἀθήνας codd. aliquot | 24 οἰκῆσαντι Kuhnii | 33 δέ γε ὅσα codd. corr. Bekkerus

34 Dem. f. l. 272 ἀλλ' ὅλης οὔσης ἱερᾶς τῆς ἀκροπόλεως ταυτησὶ καὶ

δος Λαυριτών πρὸς Κενταύρους μάχην καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν ἐπειρασμένα λέγουσι τορεῦσαι Μῦν, τῷ δὲ Μῦν ταυτὰ τε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἔργων Παρράσιον καταγράψαι τὸν Εὐήγορος. ταύτης τῆς Ἀθηνᾶς ἢ τοῦ δόρατος αἰχμὴ καὶ ὁ λόφος τοῦ κράνους ἀπὸ Σουνίου προσπλέονσιν ἐστὶν ἤδη σύνοπτα. καὶ ἄρμα κείται χαλκοῦν ἀπὸ Βοιωτῶν δεκάτη καὶ Χαλκιδέων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ. Ἄνθ' οὗ δὲ ἄλλα ἐστὶν ἀναθήματα, Περικλῆς δ' Ἐανθίππου, καὶ

1 μάχην om. codd. add. Claverius

πολλὴν εὐρυχωρίαν ἐχούσης παρὰ τὴν χαλκῇν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἐκ δεξιᾶς ἔστηκεν (tabula inscripta), ἣν ἀριστεῖον ἢ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου δότιον τῶν Ἑλλήνων τὰ χρήματα ταῦτ' ἀνεθῆκεν (cf. Aristid. or. 46 p. 360 C.)

1 Athen. XI p. 782 B ἐνδοξοὶ δὲ τορευταὶ ... καὶ Μῦς, οὗ εἶδομεν σκύφον Ἡρακλεωτικὸν τεχνικῶς ἔχοντα Ἰλλίου ἐντετορευμένην πόρθησιν, ἔχοντα ἐπιγράμμα τόδε

γράμμα Παρράσιον, τέχνη Μυός· ἐμὲ δὲ † ἔργον Ἰλλίου αἰπεινῆς, ἣν ἔλεν Αἰακίδας.

(Πηρράσιον codd. corr. Iacobs exerc. critt. II p. 152. — ἐμὲ δ' ἀπαρχῶν Thierschius actt. acad. Monac. cl. I. V, 2 p. 130. ἐμὲ δὲ εἰκων Meisnkius exerc. phil. II p. 20.)

6 Herodot. V, 77 οἱ δὲ ἵπποβοῦται ἐκαλέοντο οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων· ὅσους δὲ καὶ τούτων ἐξώγαγεσαν (Atheniensae) ἅμα τοῖσι Βοιωτῶν ἐξωγαγμένοισι εἶχον ἐν φυλακῇ ἐν πέδαις δῆσαντες, χρόνῳ δὲ ἔλυσάν σφρας δίμνεως ἀποτιμησάμενοι, τὰς δὲ πέδας αὐτῶν ἐν τῇσι ἐδεδέατο ἀνεκρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, αἵπερ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν περιεοῦσαι, κρεμάμεναι ἐκ τειχέων περιπεφλευσμένων πυρὶ ὑπὸ τοῦ Μῆδου ἄντιον δὲ τοῦ μεγάρου τοῦ πρὸς ἐσπέρην τετραμμένου. καὶ τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν ποιησάμενοι τὴν θριππὸν χάλκεον· τὸ δὲ ἀριστερῆς χειρὸς ἔστικε πρῶτον εἰσὶν ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει, ἐπιγέγραπται δὲ οἱ τάδε

ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων θαμάσαντες

παῖδες Ἀθηναίων ἐργασίαν ἐν πολέμῳ

δεσμῷ ἐν ἀγλῳέντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·

τῶν ὑππῶν δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

(cf. schol. Aristid. p. 119 Dind.) Diod. Sic. X, 55 οἱ Ἀθηναῖοι δεξιῶς τῇ νίκῃ χρησάμενοι καὶ νικήσαντες Βοιωτοὺς τε καὶ Χαλκιδεῖς εὐθὺς ἀπὸ τῆς μάχης Χαλκίδος ἐκυρίευσαν. ἐκ τῆς δεκάτης τῆς τῶν Βοιωτῶν ὠφελείας ἄρμα χαλκοῦν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνέθεσαν τόδε τὸ ἐλεγείον γράψαντες ἔθνεα — ἔθεσαν (anthe. Pal. VI, 343. Simonid. adscripsit Aristides or. 49 p. 647 C. οὕτως Ἄργων ἐν ἐπιγράμματι ἐπὶ τῷ τετρίπῳ schol. Aristid. p. 351 Fromm.)

7 Plin. XXXIV, 74 Cresilas (fecit) — et Olympium Periclen dignum cognomine, mirumque in hac arte est quod nobiles viros nobiliores fecit. Christodor. ephr. 117 sqq.

ἡγασάμην δ' ὁρώων σε Περικλέες, ὅτι καὶ αὐτῷ

χαλκῷ ἀναυδήτω δημήγορον ἦθος ἀνάπτεις,

ὥς ἔτι Κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολίταις

ἢ μόθον ἐντύνων Πελοπῆον.

Plutarch. Pericl. 3 Περικλέα τὰ μὲν ἄλλα τὴν ιδέαν τοῦ σώματος ἄμειπτον, προμήκη δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀσύμμετρον. ὅθεν αἱ μὲν εἰκόνες αὐτοῦ

τῶν ἔργων τῶν Φειδίου θείας μάλιστα ἄξιον, Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἀπὸ τῶν ἀναθέντων καλουμένης Αἰηνίας.

σχεδὸν ἅπασαι κρίνεσι περιέχονται, μὴ βουλομένων ὡς εἶκε τῶν τεχνιτῶν ἐξονεθίζειν· οἱ δ' ἀπτικοὶ ποιηταὶ σχινοκέφαλον αὐτὸν ἐκάλουν.

1 *Plin. XXXIV, 54* Phidias — fecit — ex aere — Minervam tam eximiae pulchritudinis ut formae (formosae *Ossannus arch. Ztg. VI p. 65**) cognomen accepit. *Lucian. imag. 4* Α. τῶν δὲ Φειδίου ἔργων τί μάλιστα ἐπήνεσας; Π. τί δ' ἄλλο ἢ τὴν Αἰηνίαν, ἣ καὶ ἐπιγράφει τούνομα ὁ Φειδίας ἤξιώσε; *ib. 6* τὴν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴν καὶ παρειῶν τὸ ἀπαλὸν καὶ ὅτιν σύμμετρον ἡ Αἰηνία παρέξει καὶ Φειδίας. *Himerius or. 21, 4* οὐκ αἶε Αἰα Φειδίας ἐπλάττειν οὐδὲ σὺν ὅπλοις αἶε τὴν Αἰηνᾶν ἐγαλκεύετο, ἀλλὰ καὶ ἐς ἄλλους θεοὺς ἀφῆκε τὴν τέχνην καὶ τὴν παρθένον ἐκόσμησεν ἐρύθημα καταχέας τῆς παρειᾶς, ἵνα ἀντὶ κρίανους ὑπὸ τούτου τῆς θεοῦ τὸ κάλλος κρύπτοιο. *epigr. anth. Plan. IV, 169*

Ἀφρογενοῦς Παφίης ζάθεον περιδέρκεο κάλλος
καὶ λέξεις· αἶνω τὸν Φρυγὰ τῆς κολέως.
Ἀτθίδα δερχόμενος πάλι Παλλάδα τοῦτο βοήσεις·
ὡς βούτης ὁ Πάρις τήνδε παρενόχασεν.

Hermodorus (ibid. 170)

τὰν Κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδὼν, ξένη, τοῦτο κεν εἴποις·
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε καὶ ἀθανάτων.
τὰν δ' ἐνὶ Κεκροπίδαις δορυθαυρσέα Παλλάδα λεύσσω
αὐδάσεις· ὄντως βουκόλος ἦν ὁ Πάρις.

titulus Parhi inventus a Rossio editus mus. vatic. n. s. VII p. 521 sqq.
ἄσπιδα καὶ Νείκην Παλλὰς χερὶ θι...αι....

ὅπλων οὐ χρῆζω πρὸς Κυπριν ἐρχομένη.
Κεκροπίδης μ' ἀνέθηκε πάτρης ἀπο πατρίδ' ἐς ἄλλην
Θεῖσδοτος Παφίους Φειδιακὴν χάριτα.

(*χερὶ θεῖσα* παρὲμι *Rossius* *χερὶ θεῖσ'* ἐν ἄλλῃ *Weickerus ib. p. 525*)

Paus. I, 30, 1 τὸν δὲ ἐν πόλει βωμὸν καλούμενον Ἀνέρωτος ἀνάθημα εἶναι λέγουσι μετοίκων, ὅτι Μέλης Ἀθηναῖος μέτοικον ἄνδρα Τιμαγόραν ἐρασθέντα ἀτιμάζων ἀφείναι κατὰ τῆς πέτρας αὐτὸν ἐκέλευσεν, ἐς τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς ἀνελθόντα. Τιμαγόρας δὲ ἄρα καὶ ψυχῆς εἶχεν ἀφειδῶς καὶ πάντα ὁμοίως κελεύοντι ἤθελε χαρίζεσθαι τῷ μεираκίῳ, καὶ δὴ καὶ φέρων αὐτὸν ἀφῆκε· Μέλῃτα δὲ, ὡς ἀποθανόντα εἶδε Τιμαγόραν, ἐς τοσοῦτον μετανοίας ἐλθεῖν ὡς πεσεῖν τε ἀπὸ τῆς πέτρας τῆς αὐτῆς, καὶ οὕτως ἀφείς αὐτὸν ἐτελεύτησε. καὶ τὸ ἐντεῦθεν δαίμονα Ἀνέρωτα τὸν ἀλάστορα τὸν Τιμαγόρου κατέστη τοῖς μετοίκους νομίζειν. *Aelianus apud Suidam* Μέλῃτος (*fr. 147*). ἐρᾷ νεανίας Ἀθηνησιν τῶν ἐν γεγονότων καὶ πλουσίων μεираκίου καὶ ἐκείνου τὸ γένος διαπρεπὺς καὶ τὴν ὥραν ἀμάχου, καὶ τῷ μὲν ἐραστῇ Μέλῃτος ὄνομα ἦν, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας ὡς φασιν. ἦν δὲ ἀτεγκτός τε καὶ ἀμείλικτος ὅδε ὁ παῖς καὶ οἱ πολλὰ προσέτατε καὶ ἐπλόων καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων καὶ ὁμοῦ τι τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἦν τὰ προστάγματα κύνες τε ἀγαθὰς καὶ θηρατικὰς ἐκ τῆς ἀλλοδιότης ἄγειν καὶ ὑπὸν αὐτῶν πολεμίων (πονηρὰ πολεμιστῶν) ἀπαγαγεῖν ὅπου δὴ γενναῖόν τε καὶ θυμικὸν καὶ ἄλλου χλαμύδα ὠρεῖσθαι καὶ τοιαῦτα ἔτερα. καὶ τελευτῶν ὀρνίθας οἱ προσέταξε κομίσαι ὅπου δὴ τροφίμους καὶ οἰκέτας γένος θναυμαστούς. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο κατεπράξατο ὁ ἔνθεος φίλος ἐκεῖνος καὶ ἐδωρεῖτο γε τῷ καλῷ τὸ μέγα τιμὸν κτήμα, τοὺς προεξημεμένους, ὁ δὲ ἀτεράμων ὢν καὶ ἐς τοσοῦτον ἀπέωσατο ἅα τὸ δῶρον· ὁ τοίνυν Μέλῃτος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι καὶ οἰστρουόμενος καὶ ἐπὶ τοῖς ἀσφάλων τῇ ἀτιμῇ, καὶ ἀπαυδῆσας ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τε μόχοις ἅμα καὶ ἀπείροις, ἣ ποδῶν εἶχεν ἀνέθορε τε ἐς τὴν ἀκρόπολιν

Τῇ δὲ ἀκροπόλει, πλὴν ὅσον Κίμων ὑποδόμησεν αὐτῆς ὁ 3
Μιλτιάδου, περιβαλεῖν τὸ λοιπὸν λέγεται τοῦ τείχους Πελασ-

καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κατὰ τῶν πετρῶν. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν παῖδα καὶ ὑπερόπτην ἔτασεν ἐπεγγανεῖν τῷ τοῦ Μελήτου θανάτῳ· τοὺς ὀρνίθιας γοῦν ἀναλαβὼν καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθεῖς, εἰτα μέντοι καὶ ἔχρια τὰ ἐκείνου θέων, ὥσπερ οὖν ἐλκόμενος βίᾳ, ἑαυτὸν σὺν τῷ δυστυχεῖ δώρῳ ἐπὶ τῷ Μελήτῳ ἔριψε φέρων, βραδὺν καὶ δυστυχεῖ τὸν ἔρωτα ἀντερασθεῖς τοῦτον· καὶ ἔστηκεν εἰδῶλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον, παῖς ὠραίος καὶ γυμνὸς ἀλεκτρυόνας δύο μάλα εὐγενεῖς φέρων ἐν ταῖς ἀγκάλαις καὶ ὠθῶν ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτὸν.

1 *Plut. Cim.* 13 πρᾶθέντων δὲ τῶν αἰχμαλώτων λαφύρων εἰς τε τὰ ἄλλα χρήμασιν ὁ δῆμος ἐρωώσθη καὶ τῇ ἀκροπόλει τὸ νοτίον τεῖχος κατεσκευάσεν ἀπ' ἐκείνης εὐπορήσας τῆς στρατείας. *Corn. Nepos Cim.* 2 *Thasios opulentia fretos suo adventu fregit, his ex manubiis arx Athenarum quae ad meridiem vergit est ornata. Plutarch. bellona an pace* 7 p. 349 D ὧν (λαφύρων) ἀγάλματα καὶ σύμβολα, παρθενῶνες ἑκατομπεδοί, νότια τείχη, νεώσοικοι, προπύλαια.

2 *Her. VI*, 137 Πελαγοὶ ἐπεῖτε ἐκ τῆς Ἀττικῆς ὑπ' Ἀθηναίων ἐξεβλήθησαν, εἰτε ὧν δὴ δικαίως εἰτε ἀδίκως· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω φράσαι πλὴν τὰ λεγόμενα ὅτι Ἐκαταῖος μὲν ὁ Ἑγησάνδρου ἔφησε ἐν τοῖσι λόγοισι λέγων ἀδίκως· ἐπεῖτε γὰρ ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους τὴν χώραν τὴν σφισι ὑπὸ τὸν Ὑμησσὸν ἔουσιν ἔδσαν οἰκῆσαι, μισθὸν τοῦ τείχεος τοῦ περὶ τὴν ἀκροπόλιν κοτε ἐλλαμένου, ταύτην ὡς ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἐξεργασμένην εὖ, τὴν πρότερον εἶναι κακὴν τε καὶ τοῦ μηδενὸς ἄξιον, λαβεῖν φθόρον τε καὶ ἡμερον τῆς γῆς καὶ οὕτω ἐξελαύνειν αὐτοὺς οὐδεμίαν ἄλλην πρόφασιν προισχομένους τοὺς Ἀθηναίους. ὡς δὲ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι λέγουσι, δικαίως ἐξέλασαι. κατοικημένους γὰρ τοὺς Πελαγοὺς ὑπὸ τῷ Ὑμησσῷ ἐντεῦθεν ὀρμεωμένους ἀδικεῖν τάδε· (*virginibus aquatium euntibus vim intulisse et eam ob causam non interemptos quidem sed Attica exire iussos esse*) τοὺς δὲ οὕτω δὴ ἐκχωρήσαντας ἄλλα τε σχεῖν χωρία καὶ δὴ καὶ Ἀἴμνον. (cf. *Thuc.* IV, 109 τὸ δὲ πλεῖστον Πελασγικὸν τῶν καὶ Ἀἴμνον ποτε καὶ Ἀθήνας Τυρρηνῶν οἰκησάντων). *Dion. Hal. ant.* I, 28 Μυρσίλος — τοὺς Τυρρηνοὺς φησὶν ἐπειδὴ τὴν ἑαυτῶν ἐξέλιπον ἐν τῇ πλάνῃ μετονομασθῆναι Πελαγοὺς, τῶν ὀρνέων τοῖς καλουμένοις πελαγοῖς εἰκασθέντας, ὡς κατὰ ἀνέλας ἐφοίτων εἰς τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βαρβαρον· καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὸ τεῖχος τὸ περὶ τὴν ἀκροπόλιν τὸν Πελασγικὸν καλούμενον τοὺς περιβαλεῖν. *Strabo V* p. 221 οἱ τὴν Ἀττίδα συγγράφοντες ἱστοροῦσι περὶ τῶν Πελασγῶν ὡς καὶ Ἀθήνησι γενομένων, διὰ δὲ τὸ πλανήτας εἶναι καὶ δίκην ὀρνέων ἐπιφοιτᾶν ἐφ' οὓς ἐτυχε τόπους Πελαγοὺς ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν κληθῆναι (cf. *Serv. ad Verg. Aen. VIII*, 600 *Philochorus ait ideo nominatos Pelasgos, quod velis et verno tempore advenire visi sunt ut aves. Hyginus dicit Pelasgos esse qui Tyrreni sunt. hoc etiam Varro commemorat. schol. Lucian. catafr.* 1 τύραννος εἰρηται ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν τῶν βασιλῶν καὶ ληστῶν ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησὶ Φιλόχορος. Τυρρηνοὶ γὰρ ὀλίγον τινὰ χρόνον οἰκήσαντες ἐν ταῖς Ἀθήναις ὥφθησαν ἐξανιστάμενοι τῇ πόλει καὶ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἄλλοι δὲ ἐκφυγόντες Ἀἴμνον καὶ Ἴμβρον ὠκήσαν). *Suid.* ἀπεδα Βελλ. anecd. p. 429 Κλειδῆμος· καὶ ἡπέδιον τὴν ἀκροπόλιν περιεβαλλόν δὲ ἐνέαπυλον τὸ Πελασγικόν (cf. *Polemo apud schol. Soph. Oed. Col.* 489 οὐ (Ἡσυχος ἥρωος) τὸ ἱερόν ἐστι παρὰ τὸ Κυδώνιον (Κυλωναῖον *Od. Muellerus ad Leakei topogr.* p. 456) ἐκτός τῶν ἐννέα πυλῶν). *Strabo IX* p. 401 ex *Ephoro* προσθέντες δὲ τῇ Βοιωτίᾳ τὴν Ὀρχομενίαν — μετ' ἐκείνων ἐξέβαλον τοὺς μέγ Πελαγοὺς εἰς Ἀθήνας,

γούς οἰκήσαντάς ποτε ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν. φασὶ γὰρ Ἀργόλαν
καὶ Ὑπέρβιον * * * πυνθανόμενος δὲ οἵτινες ἦσαν οὐδὲν ἄλλο

1 Ἀργόλαν Goettlingius ges. Aufs. p. 70 | 2 Ὑπέρβιον τοὺς οἰκοδο-
μήσαντας εἶναι Kayserus Zeitschr. f. Alt. Wiss. 1848 p. 563

ἀφ' ὧν ἐκλήθη μέρος τι τῆς πόλεως Πελασγικόν, — ὥκῃσαν δὲ ὑπὸ τῇ
Ὑμητῷ —, τοὺς δὲ Θοῤῃκας ἐπὶ τὸν Παρνασσόν. (cf. Aristid. or. 13
p. 191 C. ἔστι δ' ἃ καὶ παντάπασιν ἐκκεχωρηκότα νῦν γένη τῶν Ἑλλή-
νων καταφειγόμενα εἰς αὐτὴν ἀνέλαβεν, ὥσπερ Ἀρῶπας καὶ Πελασγούς·
ὧν ἔτι καὶ νῦν σημεῖα τῆς σωτηρίας λείπεται. αἱ γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἐπωνυ-
μῖαι σύμβολον οὖσαι τῆς οἰκήσεως αὐτῶν ἅμα καὶ τῆς σωτηρίας εἰσὶν).

Herod. V, 64 Κλεομένης δὲ ἀπικόμενος ἐς τὸ ἄστυ ἅμα Ἀθηναίων
τοῖσι βουλομένοισι εἶναι ἐλευθέροισι ἐπολιόρχει τοὺς τυράννους ἀπεργμῆτους
ἐν τῷ Πελασγικῷ τείχεϊ. schol. Aristoph. Lys. 1153 Ἀριστοτέλης φη-
σίν· — νικήσας τοὺς Θεττάλους (Κλεομένης) εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ
τὸν Ἰππίαν συνέκλεισεν εἰς τὸ Πελασγικὸν τείχος, ἧος οἱ παῖδες τῶν τυ-
ράννων ἐξίοντες ἐκάλωσαν. matm. Pat. ep. 44 ἀφ' οὗ — — Ἀθηναῖοι
[ἐξάνευσ]θησαν τοὺς Πεισιστράτιδας ἐκ [τοῦ Πε]λασγικοῦ τείχους.

Thucyd. II, 17 τὸ τε Πελασγικὸν καλούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν,
ὃ καὶ ἐπαράτῳ τε ἡν μὴ οἰκεῖν καὶ τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀκροτελευ-
τιον τοιοῦνδε διεκώλυε, λέγον ὡς τὸ Πελασγικὸν ἀργὸν ἄμεινον,
ὅμως ὑπὸ τῆς παρασχῆμα ἀνάγκης ἐξωκλήθη. Poll. VIII, 101 οὗτοι
παρεφύλαττον μὴ τις ἐντὸς τοῦ Πελασγικοῦ κείρῃ ἢ κατὰ πλὴρον ἐσορῇται,
καὶ τῷ ἄρχοντι παρεδίδωσαν. τὸ δὲ τίμημα ἦν τρεῖς δραχμαὶ καὶ ἀπλοῦν
τὸ βλάβος. Liban. I p. 470 ἐξάγιστος ἡ πόλις ὡς ὁ Κιρραίων λυμήν, ἐπά-
ρατος ὡς τὸ Πελασγικὸν ἐκείνο.

Herod. Πελασγικὸν· τείχισον οὕτω ἐν Ἀθήναις καλούμενον Τυρρηνῶν
κτισάντων. schol. Thuc. II, 17 οἱ γὰρ Πελασγοὶ αὐτὸ οἰκήσαντες ἐπε-
βούλευσαν τοῖς Ἀθηναίοις· οὗς διώξαντες πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι κατηράσαντο
τὸν τόπον μὴ οἰκισθῆναι. schol. Lucian. bis accus. 9 (τὸ Πελασγικὸν)
τόπος Ἀθήνησιν ἀπὸ Πελασγῶν ἐν αὐτῇ οἰκησάντων. γράφεται καὶ δια-
τοῦ ρ.

Arist. an. 832 τίς δαὲ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελασγικόν; schol.
ib. ὅτι Ἀθήνησι τὸ Πελασγικὸν τείχος (ἐν τῇ ἀκροπόλει add. cod. Ven.
om. Rav.), οὐ μέμνηται Καλλίμαχος „Τυρρηνῶν τείχισμα Πελασγικόν.“
schol. 836 Λίδυμος φησι τὸ Πελασγικὸν τείχος ἐπὶ πετρῶν κεῖσθαι.
schol. 1139 διὰ τὸ Πελασγικὸν τείχος τοὺς ἀπὸ Τυρρηνίας ἥκοντας ἀνα-
στῆσαι. Phot. Πελασγικόν· τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων (scilicet Τυρρηνῶν) κατα-
σκευασθὲν τῆς ἀκροπόλεως τείχος· τοὺτους γὰρ κληθῆναι Πελασγούς οἶον
Πελασγούς ὡς πλανήτας τινάς· ἢ ὅτι ἰδόντες αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι
συνδόντας λαμπρὰς περιβεβλημένους πελαργοῖς ἐκκασαν (cf. etym. m. p. 659
12. Bekk. anecd. p. 299, 16. Eustath. ad Dion. per. 347).

Lucian. pisc. 42 βαβαὶ ὡς πλήρης μὲν ἡ ἄνοδος ὠθιζόμενων, ἐπεὶ
τὰς δύο μνάς ἤκουσαν μόνον. παρὰ δὲ τὸ Πελασγικὸν ἄλλοι καὶ κατὰ τὸ
Ἀσκληπιεῖον ἕτεροι καὶ παρὰ τὸν Ἀρεῖον πάγον ἔτι πλείους, ἐνοιοὶ δὲ καὶ
κατὰ τὸν τοῦ Τάλλω τάφον, οἱ δὲ καὶ πρὸς τὸ Ἀνακτεῖον προσθήμενοι κλί-
μακας ἀνέροπονσι. ib. 47 I. δολεάσας τὸ ἄγχιστον ἰσχυρὰ καὶ τῷ χρυσίῳ
καθεζόμενος ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ τείχους καθήκεν ἐς τὴν πόλιν. Φ. τί ταῦτα,
ὦ Παρρησιάδη, ποιεῖς; ἢ που τοὺς λίθους ἀμείψουσιν διεγνώσκας ἐκ τοῦ Πε-
λασγικοῦ; (cf. p. 33)

Philostr. v. Soph. II, 1, 7 ἐκ Κερραμικοῦ δὲ ἄρσαν (ναῦν) χιλία
κώπη ἀφείναι ἐπὶ τὸ Ἐλευσίνιον καὶ περιβαλοῦσαν αὐτὸ παραμείψαι τὸ
Πελασγικὸν κομιζομένην τε παρὰ τὸ Πύθιον ἐλθεῖν, οἱ νῦν ὥρμισται.

1 Plin. VII, 194 laterarias ac domum constituerunt primi Eurya-

ἐδυνάμην μαθεῖν ἢ Σικελούς τὸ ἐξ ἀρχῆς ὄντας ἐς Ἀχαρνά-
ν' ἂν μετοικῆσαι.

Καταβᾶσι δὲ οὐκ ἐς τὴν κάτω πόλιν, ἀλλ' ὅσον ὑπὸ τὰ 4
προπύλαια, πηγὴ τε ὕδαιός ἐστι καὶ πλησίον Ἀπόλλωνος ἱερὸν
ἐν σπηλαίῳ. Κρεούση δὲ θυγατρὶ Ἐρεχθίδος Ἀπόλλωνι ἐν-
ταῦθα συγγενέσθαι νομίζουσι.

1 ἐς om. codd. add. Kuhnus | Ἀχαρνάς Schubartus Ἀρκαδίαν E.
Curtius mus. Rhen. n. s. VIII p. 137

lus (Agrolas Reinesius varr. lect. II, 7 p. 169 Od. Muellerus Orchom.
p. 440) et Hyperbiius fratres Athenis; antea specus erant pro domibus.

1 Paus. VIII, 11, 12 Ἀθηναίους δὲ αἰντεῦμα ἐκ Λαδώνης Σικε-
λιαν ἤλθεν οἰκίζειν· ἡ δὲ οὐ πόρρω τῆς πόλεως ἢ Σικελία λόφος ἐστὶν
οὐ μέγας.

4 Aristoph. Lys. 911. K. τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.

M. καὶ πῶς ἐθ' ἀγνή δῆτ' ἂν ἔλθοιμι ἐς πόλιν;

K. κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλειψύδρᾳ.

schol. 911 πλησίον δὲ τοῦ Πανείου ἢ Κλειψύδρα ἦν κρήνη. schol. 913
ἐν τῇ ἀκροπόλει ἦν κρήνη ἢ Κλειψύδρα, πρότερον Ἑμπεδῶ λεγομένη,
ὠνομάσθη δὲ Κλειψύδρα διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν ποτὲ δὲ ἐνδεῖν (cf.
Suid. Phot. κλειψύδρα), ἔχει δὲ τὰς ῥυτίδας ὑπὸ γῆν φερούσας εἰς τὸν Φλε-
γρεώδῃ λειμῶνα (τῶν Φαληρέων λίμνα Wordsworthius Athens and At-
tica p. 69). schol. veter. 857 Κλειψύδρα κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἣτις Ἑμπεδῶ
προσηγορευέτο. Hesych. Κλειψύδρα κρήνη, ἣτις τὸ πρότερον Ἑμπεδῶ προσ-
ηγορευέτο, ἔχει δὲ τὰς ῥυτίδας ἀνατελλούσας εἰς τὸν Φαληρέων δῆμον. (cf.
Hesych. Πεδῶ ἡ νῦν καλουμένη Κλειψύδρα κρήνη ἐν Ἀστει). Hesych. κλειψύ-
ρυτον ὕδωρ· τὸ τῆς Κλειψύδρας. αὕτη δὲ ἐστὶ κρήνη Ἀθηναίων, ἀπὸ τῆς
ἀκροπόλεως ἐπὶ σταδίους εἰκοσιν ὑπὸ γῆν φερομένη, εἰς ἣν τὰ ἐμβαλλο-
μένα πάλιν θεωρεῖται ἀρχομένων τῶν ἐτησίων. schol. nov. 1694 κρήνη ἐν
ἀκροπόλει ἢ Κλειψύδρα, ἣς Ἰστρος ἐν τῇ ἰβ' μέμνηται, τὰ παρὰ τοῖς
συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμενος. οὕτω δὲ ὠνομάσθαι, ἐπεὶ δὲ ἀρχομένων τῶν
ἐτησίων πληροῦται παυομένων δὲ λήγει, ὁμοίως τῷ Νεῖλῳ, ὥστερ καὶ τὴν
ἐν Ἀήλῳ κρήνην.

5 titulus apud Keilium Philol. VIII p. 170 sq. Π[ολύβιος Φαύστου
... |ς πολεμαρχήσας τὸν ἐπὶ ... |λλου ἀρχοντος ἐναν[τὸν Ἀ]|πόλλωνι
ὑποακραίῳ | [ἀνέθ]ηκεν.

Euripid. Ion. 10 sqq.

οὐ παῖδ' Ἐρεχθίδος Φοῖβος ἔξενεν γάμοις

βία Κρέουσαν, ἔνθα προσβόρρους πέτρας

Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονός

Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἀνακτες Ἀτθίδος.

— — — — ἀπήνεγκεν βρέφος ισ

εἰς ταῦτον ἄντρον οὐπερ ἠνῶσθη θεῶ

Κρέουσα κατήλθισιν ὡς θανούμενον.

282 sqq. I. Μακρὰ δὲ χώρος ἐστὶ ἐκεῖ κεκλημένος;

K. τί δ' ἱστορεῖς τόδ'; ὥς μ' ἀνέμνησάς τινας —

I. τιμᾶ σφε† Πύθιος ἀστραπαὶ τε Πύθιαι;

K. τιμᾶ γ' αἰμ'. ὡς μή ποτ' ὠφελόν σφ' ἰδεῖν.

I. τί δέ; στυγεῖς σύ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;

K. οὐδέν. ἔννοιδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινα.

1432 sqq. παρ' ἀηδόσιον πέτραν Φοῖβῳ

κρυπτόμενον λέχος ἠνῶσθη

* * * ὡς πεμφθεῖη Φιλιππίδης ἐς Λακεδαίμονα ἄγγελος
ἀποβεβηκότων Μήδων ἐς τὴν γῆν, ἐπανήκων δὲ Λακεδαιμονίους

- 1398 sqq. ὁρῶ γὰρ ἄγγελος οὐ ἔεθ' ἐγὼ ποτε
σέ γ', ὦ τέκνον μοι, βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον,
Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακρῶς πετηρεφείς.
936 sqq. Κ. ἀκουε τοίνυν ὁλοθα Κεκροπίας πέτρας
[πρόσβορον ἄντρον, ὡς Μακρῶς κικλήσκωμεν;]
Π. οἶδ', ἐνθα Πανὸς ἄδυτα καὶ βωμοὶ πέλας.
Κ. ἐνταῦθ' ἄγωνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.
941 Φοῖβ' ξυνήψ' ἀκουσα δύστηνον γαμον
492 sqq. ὦ Πανὸς θακήματα καὶ
παρὰλλ' ὄντα πέτρα
μυχῶδες Μακρῶς,
ἵνα χοροὺς στείβουσι ποδοῖν
Ἀγραυλοῦ κόραι τρώγοναι
σταδία χλοερὰ πρὸ Παλλάδος
ναῶν, συρῶν
ὑπ' αἰόλας ἰαχῆς
ὕμνων, ὅταν αὐλίοις
συρῶν, ὦ Πάν,
τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις.

Paus. I, 18, 2 ὑπὲρ δὲ τῶν Λισσκούρων τὸ ἱερὸν Ἀγλαύρου τέμε-
νός ἐστιν. Ἀγλαύρῳ δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς Ἐρῇ καὶ Πανδρῳσῳ δούναί
φασιν Ἀθηναῖν Ἐριχθόνιον, καταθείσαν ἐς κιβωτόν, ἀπειπούσαν ἐς τὴν
παρὰκαταθῆκην μὴ πολυπραγμονεῖν. Πάνδροσον μὲν δὴ λέγουσι πείθεσθαι,
τὰς δὲ δύο, ἀνοῖξαι γὰρ σφας τὴν κιβωτόν, μαινέσθαι τε, ὡς εἶδον τὸν
Ἐριχθόνιον καὶ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως, ἐνθα ἦν μάλιστα ἀπότομον, αὐτὰς
ῥῖψαι. κατὰ τοῦτο ἐπαναβάντες Μῆδοι κατεφόνευσαν Ἀθηναίων τοὺς
πλέον τι ἐς τὸν χρησμόν ἢ Θεμιστοκλῆς εἰδέναι νομίζοντας καὶ τὴν ἀκρό-
πολιν ξύλοις καὶ σταυροῖς ἀποτευχίσαντας. *schol. Demosth. de falsa leg.*
303 Ἀγραυλος καὶ Ἐρῇ καὶ Πάνδροσος θυγατέρες Κέκροπος, ὡς φησὶν
ὁ Φιλόχορος. λέγουσι δὲ ὅτι πολέμου συμβάντος παρ' Ἀθηναίοις, ὅτε
ὁ Εὐμόλπος ἐστράτευσε κατὰ Ἐρεχθίδως, καὶ μηχανομένου τούτου ἔχρησεν
ὁ Ἀπόλλων ἀπαλλαγέσθαι, ἐὰν τις ἀνέλῃ ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἡ
τοίνυν Ἀγραυλος ἐκοῦσα αὐτὴν ἐξέδωκεν εἰς θάνατον. ἔρωρε γὰρ ἑαυτὴν
ἐκ τοῦ τείχους. εἴτα ἀπαλλαγέντος τοῦ πολέμου ἱερὸν ὑπὲρ τούτου ἐστη-
σαντο αὐτῇ περὶ τὰ προπύλαια τῆς πόλεως, καὶ ἐκεῖσε ὠμνουν οἱ ἐφηβοὶ
μέλλοντες ἐξίεναι εἰς πόλεμον. (*cf. Poll. VIII, 105. Ioa. Stob. flor.*
XLIII, 48. Lyc. c. Leocr. 76. Plut. Alc. 15). *Herod. VIII, 53* ἐμπροσθε
ὦν πρὸ τῆς ἀκροπόλεως, ὅπισθε δὲ τῶν πυλέων καὶ τῆς ἀνόδου, τῇ δὴ
οὔτε τις ἐφύλασσε οὔτ' ἂν ἔλπιε μὴ κοτέ τις κατὰ ταῦτα ἀναβαίη ἀνθρώ-
πων, ταύτῃ ἀνέβησαν τινες κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς Κέκροπος θυγατρὸς Ἀγλαύ-
ρου, καίπερ ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου. *Polyaen. I, 21, 2* Πεισίστρα-
τος Ἀθηναίων τὰ ὅπλα βουλόμενος παρελῆσθαι παρήγγειλεν ἥκειν ἅπαν-
τας εἰς τὸ Ἀνάκειον μετὰ τῶν ὄπλων. οἱ μὲν ἦσαν. — ἐπεὶ δὲ ὁ μὲν
ἡσυχῇ διελέγετο, οἱ δ' ἐπείναντες τὰς ἀκοὰς προσεῖχον, οἱ ἐπικούρωι προ-
ελθόντες, ὁράμενοι τὰ ὅπλα κατήνεγκαν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀγραυλοῦ. *titu-*
lus apud Rossium arch. Aufs. p. 180. Ἀγλαύρου ἱερεῖα Φειδοστράτη |
Ἐτεοκλέους θυγάτηρ Αἰθαλίδου.

20 *Herod. VI, 105* καὶ ταῦτα (*Phidippiidae nuntium*) μὲν Ἀθηναῖοι
καταστάντων σφίσι εὐ ἤδη τῶν πρηγμάτων πιστεύσαντες εἶναι ἀληθεῖα
ἰδρύσαντο ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει Πανὸς ἱερὸν καὶ αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς
ἄγγελος θυσίᾳ ἐπειθήσι καὶ λαμπάδι ἱλάσκονται. *Lucian. bis accus. 9*
τί φης; ἀγνοεῖς τὸν Πάνα, τῶν Διονύσου θεραπόντων τὸν βαρχικῆατον;

ὑπερβαλέσθαι φαίη τὴν ἔξοδον· εἶναι γὰρ δὴ νόμον αὐτοῖς μη πρότερον μαχουμένους ἐξιέναι πρὶν ἢ πλήρη τὸν κύκλον τῆς σελήνης γενέσθαι· τὸν δὲ Πᾶνα ὁ Φιλιππίδης ἔλεγε περὶ τὸ ὄρος ἐντυχόντα οἱ τὸ Παρθένιον φάναι τε ὡς εὖνους Ἀθηναίοις εἶη
 5 καὶ ὅτι ἐς Μαραθῶνα ἦξει συμμαχήσων. οὗτος μὲν οὖν ὁ θεὸς ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἀγγελίᾳ τετίμηται.

οὗτος ὅκει μὲν τὸ πρόσθεν ἀνὰ τὸ Παρθένιον, ὑπὸ δὲ τὸν Λάτιδος ἐπί-
 πλουν καὶ τῶν Μαραθωνάδε τῶν βαρβάρων ἀπόβασιν ἦκεν ἄκκλητος τοῖς
 Ἀθηναίοις συμμαχος καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον
 τοῦτο ἀπολαβόμενος οἰκεῖ μικρὸν ὑπὲρ (ὑπὸ *codd. deteriores*, ἀπὸ *Dor-*
villius) τοῦ Πελασγικοῦ ἐς τὸ μετοίκιον ξυντελῶν. 12 ἐγὼ δὲ (*Pan*
inquit) ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἀπελθὼν συρρίξομαι τι μέλος τῶν ἐρωτικῶν, φ τὴν
 Ἠχὴ εἶωθα ἐπικερτομεῖν. *Aristoph. Lys.* 720

τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὁπὴν
 κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστι ταῦλλον.

Simonides (anthol. Plan. IV, 230)

τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
 τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

epigr. id. IV, 259

πέτρης ἐκ Παρίης με πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρην
 στήσαν Ἀθηναῖοι Πᾶνα τροπαιοφόρον.

1 Ἐπιστάται τοῦ νεῶ τοῦ ἐν πόλει, ἐν ψ̣ τὸ ἀρχαῖον ἄγαλμα,
Βροσυ. | ἰης Κηφισιεύς, Χαριάδης Ἀργυλῆθεν, Διῶδης Κηφ-
σιεύς, ἀρχιτέκτων | [Φι]λοκλῆς Ἀχαρνεύς, γραμματεὺς Ἐτάρχος
Κυδαθηναίεύς, | [τάδ]ε ἀνέγραψαν ἔργα τοῦ νεῶ ὡς κατέλαβον
ἔχοντα, κατὰ τὸ ψῆ[φι]σμα τοῦ δήμου, δ' Ἐπιγένης εἶπεν, ἔχειρ- 6
γασμένα καὶ ἡμίεργα ἐπὶ Διο[κ]λέους ἄρχοντος, Κεκροπίδος
πρυτανευούσης πρώτης, ἐπὶ τῆς βουλῆς, | ἥ Νικοφάνης Μαρα-
θώνιος πρῶτος ἐγραμμάτευσεν. |

2 A Τοῦ νεῶ τὰδε κατελάβομεν ἡμίεργα. |
Ἐπὶ τῇ γωνίᾳ τῇ πρὸς τοῦ Κεκροπίου. |
III πλίνθους ἄθρετος, μῆκος τετρά[πο]δας, πλάτος δίποδας, 10
πάχος | τριῆμιποδίου. |
I μασχαλιαίαν, μῆκος τετράποδα, | πλάτος τρίποδα, πάχος
τριῶν | ἡμιποδίων. | 15
Γ ἐπικρανίτιδας, μῆκος τετρά[πο]δας, πλάτος τρίποδας, πά-
χος τριῶν ἡμιποδίων. |
I γωνιαίαν, μῆκος ἐπτάποδα, | πλάτος τετράποδα, πάχος |
τριῶν ἡμιποδίων. | 20
I γογγύλος λίθος ἄθρετος, ἀντίμο[ρος] ταῖς ἐπικρανίτισιν, μῆ-
κος | δεκάπους, ὕψος τριῶν | ἡμιποδίων. |
II ἀντιμόρω τοῖς ἐπιστυλίοις, | μῆκος τετράποδε, πλ[ά]τος 25
πε[ν]τεπαλάστω. |
I κιοκράνον ἄθρετον, [καὶ] | μέτωπον τὸ ἔσω, μῆ[κος] δί- 30
πουν], | πλάτος τριῶν ἡμιπο[δίων], πά[χος] | τριῶν ἡμιποδίων. |
Γ ἐπιστύλια ἄθρετα μ[ῆ]κος ὀκτ[ώ]ποδα, πλάτος δυοῖν [πο-
δοῖν] | καὶ παλαστῆς, πάχος [δίποδα]. |

1 *Chandlerus* inscr. gr. II, 1. *Wilkinsius Atheniensia* p. 193 sqq. in *Walpolii Memoirs* p. 580 sqq. *Proluss. archit.* I p. 18 sqq. *Schneiderus* ad *Vitruv.* II p. 259 sqq. *Od. Muellerus Minervae Pothadis sacra et aedes* p. 46 sqq. C. I. Gr. 160.

85 **III** ἐπιστύλῖα ἄνω ὄντα [ἔδει] | ἐπεργάσασθαι, μῆκος ὀκτώ-
ποῖδα, πλάτος δυοῖν ποδοῖν καὶ παλαιοῦ, πάχος δίποδα.

40 Τοῦ δὲ λοιποῦ ἔργου ἅπαντος | ἐγκύκλιον ἄρχει ὁ Ἑλευσινια- 3
κός | λίθος, πρὸς ὃ τὰ ζῶα, καὶ ἐτέθη **III** | ἐπὶ τῶν ἐπιστα-
τῶν τούτων. |

45 Τῶν κίωνων τῶν ἐπὶ τοῦ τοίχου | τοῦ πρὸς τοῦ Πανδρό- 4
σείου. |

III κειμένων κίωνων | ἄτμητα ἐκ τοῦ ἐντός, ἀνθεμίον ἐκά-
στου τοῦ κίονος τρία | ἡμιπόδια. |

50 ἐπιστυλίου ὀκτώποδος | ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ πρὸς νότον | κύ- 5
μάτιον ἐς τὸ ἔσω ἔδει | ἐπιθεῖναι.

55 Τάδε ἀκατάξεστα καὶ | ἀράβδωτα. | 6
τὸν τοῖχον τὸν πρὸς νότον | ἀνέμον ἀκατάξεστον, | πλὴν τοῦ
ἐν τῇ προστάσει | τῇ πρὸς τῷ Κεκροπίῳ. |

60 τοὺς ὀρθοστάτας ἀκαταξέστους ἐκ τοῦ ἔξωθεν ἐγκύκλιον,
πλὴν τῶν ἐν τῇ προστάσει | τῇ πρὸς τῷ Κεκροπίῳ. |

65 τὰς σπείρας ἀπάσας | ἀραβδώτους τὰ ἄνωθεν. | |
τοὺς κίονας ἀραβδώτους ἅπαντας, | πλὴν τῶν ἐπὶ τοῦ τοίχου. |
τὴν κρηπίδα ἐγκύκλιον ἅπασαν ἀκατάξεστον. |

70 τοῦ τοίχου τοῦ ἐκτός ἀκατάξεστα, | γογγύλου λίθου τετρα-
ποδίας **PIII** |

τοῦ ἐν τῷ προστομιαίῳ[ω] . . . | τετραποδίας δ[ύο] |

τῆς παραστάδος | τετραποδίας . . . |

75 τοῦ πρὸς τῷ γάλατος | τετραποδίας . . . |

Ἐν τῇ προστάσει τῇ πρὸς | τοῦ θυρώματος |

τὸν βωμόν τοῦ [Θν]ηχοῦ | ἄθετον. |

80 τῆς ἐπωροφίας σφηκί[ο]ν καὶ ἱμάντας ἀθέτους.

Ἐπὶ τῇ προστάσει τῇ πρὸς τῷ | Κεκροπίῳ

85 ἔδει | τοὺς λίθους τοὺς ὀροφιαίους τοὺς | ἐπὶ τῶν Κορῶν **III** 8
ἐπεργάσασθαι ἄνωθεν, μῆκος τριῶν | καὶ δέκα ποδῶν, πλάτος
πέντε | ποδῶν. |

90 τὰς κάλχας τὰς ἐπὶ τοῖς ἐπι|στυλίοις ἐπεξεργάσασθαι
ἔδε[ι]..... |

Λίθινα παντελῶς ἐξεργασμένα, | ἃ χαμαί. |

95 **AI** πλίνθοι, τετράποδες μῆκος, | πλάτος δίποδες, πάχος |
τριῶν ἡμιποδίων, ἄρθμο[ι]. |

I μασχαλιαία, μῆκος τετρά|πους, πλάτος τρίπους, πάχος |

100 τριῶν ἡμιποδίων. |

* * *

* * *

B 10 τούτων ἐκάστου οὐκ ἐξείργα|σται ὁ ἀρμός ὁ ἕτερος, οὐδὲ | οἱ
ὀπισθεν ἀρμοί.

ΔΙΙ μῆκος ἑκποδες, πλάτος δί|πο|δες, πάχος ποδιαῖοι· | τού- 10
των ἐκάστου οὐκ ἐξείργα|σται ὁ ἀρμός ὁ ἕτερος, οὐδὲ | οἱ ὀπι- 15
σθεν ἀρμοί. |

Γ τετράποδες μῆκος, πλάτος δί|πο|δες, πάχος ποδιαῖοι· | τού-
των ἐκάστου οὐκ ἐξείργα|σται ὁ ἀρμός ὁ ἕτερος, οὐδὲ | οἱ 20
ὀπισθεν ἀρμοί. |

Ι πεντέπους μῆκος, πλάτος δί|πους, | πάχος ποδιαῖος· | τού-
των ἀργός ὁ ἀρμός ὁ ἕτε|ρος καὶ οἱ ὀπισθεν ἀρμοί.

11 Γεῖσα, μῆκος τετράποδα, πλάτος | τρίποδα, πάχος πεντεπά- 25
λαστα· |

ΓΙΙ λεῖα ἐκπεποιημένα ἄνευ κατα|τομῆς.· |

Γ ἑτέρων, μέγεθος τὸ αὐτόν, | κυματίου καὶ ἀστραγάλου 30
ἐκατέρου | ἄτμητο[ι] ἦσαν τέτταρες πόδες | ἐκάστου. |

ΙΙ ἑτέροις ἄτμητοι ἦσαν τοῦ κυματίου τέτταρες | πόδες, τοῦ 35
δὲ ἀστραγάλου ὀκτώ πόδες. |

Ι ἑτέρου | τοῦ κυματίου τρία ἡμιπόδια ἄτμητα, | ἀστραγά-
λου τέτταρες πόδες. |

Ι ἕτερον | τὴν μὲν λείαν ἐργασίαν εἴργαστο, | τοῦ δὲ κυ- 40
ματίου ἀργοὶ πόδες ἦσαν ἕξ | καὶ ἡμιπόδιον, ἀστραγάλου ἀρ-
γοὶ | πόδες ὀκτώ. |

[Ι] ἑτέρου | κυματίου ἕξ πόδες ἀργοί, | ἀστραγάλου ὀκτώ πόδες. | 45

Ι ἕτερον | ἡμίεργον τῆς λείας ἐργασίας. |

ΙΙΙ τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς, μῆκος τετράποδα, πλάτος τρίποδα, 50
πάχος πεντε|πάλαστα, λεῖα ἐκπεποιημένα | ἄνευ κατατομῆς. |

ΙΙ γωνιαῖα ἐπὶ τῇμ πρόστασιν τῇμ | πρὸς ἔω, μῆκος ἑκποδες,
πλάτος | τετάρτου ἡμιποδίου, πάχος | πεντεπάλαστα. | τούτων τοῦ 55
ἑτέρου ἡ λεία μὲν ἐργα|σία [ἕξ]εἴργαστο, τὸ δὲ κυμάτιον | ἀρ-
γὸν ὄλον καὶ ὁ ἀστράγαλος· | τοῦ δὲ ἑτέρου ἀργὸν κυματίου 60
τρεῖς | πόδες καὶ ἡμιπόδιον, τοῦ δὲ ἀστραγάλου ἀργοὶ πόδες
πέντε. |

Ἐπὶ τὸν τοῖχον τὸν πρὸς τοῦ Πανδροσε[ίου]· |

[Ι] μῆκος ἐπτά ποδῶν καὶ ἡμιποδίου, | πλάτος τριῶν πο- 65
δῶν καὶ ἡμιποδίου, | ἡμίεργον τῆς λείας ἐργασίας. |

Ι μῆκος ἑκ ποδῶν, πλάτος τριῶν | ποδῶν καὶ παλαστῆς, πά-
χος πεντε|πάλαστον [ἐπὶ] τὸν τοῖχον τὸν πρὸς | τοῦ Πανδρο- 70
σείου· | τούτου ἀστραγάλου ἄτμητοι πόδες | πέντε.

70 ἐπὶ καὶ Wilkinsius ex lapide.

ΓΙ αλειταῖοι τῶν ἀπὸ τῆς στοῦς, μῆκος | ἐπτάποδες, πλά-
75 τος τριῶν ποδῶν | καὶ ἡμιποδίου, πάχος ποδιαῖοι· | οὔτοι
ἡμίεργοι. |

II ἑτέρω μῆκος πεντέποδε, πλάτος | τριῶν ποδῶν καὶ ἡμι-
ποδίου, πάχος | ποδιαῖοι· ἡμίεργοι. |

80 Γεῖσα ἐπὶ τοὺς αἰετούς, πλάτος | πέντε ἡμιποδίων, μῆκος
τεττά[ρ]ων ποδῶν καὶ ἡμιποδίου, πάχος | ποδιαῖα·

I τὴν λείαν ἐργασίαν | ἐκπεποιημένον. |

85 I ἕτερον ἡμίεργον τῆς | λείας ἐργασίας. |

III Θύραι λίθιναι, μῆκος ὀκτώ ποδῶν | καὶ παλαστῆς, πλά- 12
90 τος πέντε | ἡμιποδίων· | τούτων τὰ μὲν ἄλλα ἐξεπεποι[η]το, ἐς
τὰ ζυγὰ δὲ ἔδει τοὺς λίθους | τοὺς μέλανας ἐνθεῖναι. |

I οὗς τῷ ὑπερθύρῳ τῷ πρὸς ἔω, | ἡμίεργον. |

95 Τῷ βωμῷ τῷ τοῦ θυηχοῦ λίθοι Πεντελικοί

III μῆκος τετράποδες, | ὕψος δυοῖν ποδοῖν καὶ παλαστῆς |
πάχος ποδιαῖοι· |

I ἕτερος τρί[πους] . . .

* * *

2.

. . . αὐτὸν ἀρ[χ]ιθμ[ον]

Αἶθρα ἡμίεργ[η] ἂν χαμαί. |

5 πλεῖνθοὶ ἐπικρανί[δες] | μῆκος τετράποδες[ς], πλάτος | τρι-
ποδες, π[λά]τος τριῶν | ἡμιποδίων[ς]

αὐτ[η]ται ἦσαν | πόδες III ἀσ[τραγάλου] μιᾶς, τῆς δὲ | ἐτέ-
10 ρας ἀσ[τραγάλου] τέτ[τα]ρες πόδες[ς] τῆς δὲ τρίτης | ἡμιπο[δίου]
. . . | ἐπικρανί[δες] μῆκος τέταρας πο[δίου]li

3.

A οι ιος λαβόντοι[ς] | δυοῖν ἀνδροῖν, Σωσίᾳ I A (56)

Ἀλωπ[η] [ε]κῆσι οἰκοῦν F, Σίνδροι F.

5 Τὴν | ὀροφὴν κατιστᾶσιν· τὴν καμπ[ύλην] σελίδα εἰς ἔδραν
καὶ τὰς ἄλλας ἐπαγαγοῦσιν εἰς ἔδραν ἐκάστην, Μάνιδι ἐν Κολ-
λυτ[ῶ] οἰκοῦντι F, Κροίσῳ ἐν Σκαμβωνιδῶν οἰκοῦντι F, Ἀνδρέᾳ |
10 ἐμ Μελίτῃ οἰκοῦντι F, Πρέπο[ντι] Ἀγρυλῆσι οἰκοῦντι F, Μήδω |
ἐμ Μελίτῃ οἰκοῦντι F, Ἀπολλοδώρῳ ἐμ Μελίτῃ οἰκοῦντι F.

15 Ἰκρίωματα καθελοῦσιν τὰ | ἀπὸ τῶν κίωνων τῶν ἐν τῇ προ-

2 Rangabeus ant. hell. 86. Stephanus ann. d. inst. XV p. 286 sq.

3 Rangabeus ephemer. archaeol. 1837 tab. 12. 13. ant. hell. 56—60.
Stephanus ann. d. inst. XV tab. L p. 318 sqq. Thierschius Erechtheum
(acta acad. Monac. cl. I, V, 3) tab. I p. 168 sqq. Cf. Rossius Kunstblatt
1836, 39. 40. 60.

15 οὖν δραχ|μαῖν ἑκαστ[ον τὸ ὀπαῖον. ὃ]|παῖα ξξ ΜΔ[νιδι.....]
οἰκοῦντι Δ†[†. τὸ κυμάτιον πε]|ρικολλήσα[ντι.... ἔμισθ]ώ-
σαμεν δυοῖ[ν δραχμαῖν ἑκα|στον τὸ ὀπ[αῖον, ὀπαῖα ξξ, Κ]|ροί-
σῳ Δ††.

20 [Κεφάλαιον τέκτο] | νικοῦ ☐ I-I III

25 ... καθ' ἣν|μέραν ἐργα[ζομένοις τρ]|οχιλείαν [.....
 30 ... K]|εκρόπιο[ν K]|έκ[ρ]οπι κα | ινας
 συνπε | σασι ἐν τῇ [ἔξ ἀνδ]|ράσιν δραχμ[ὴν τῆς
 35 ἡμέρας, ...] | ρονι τ, Ἀπολλ[οδώρῳ τ, Πρέπον]|τι τ, Μήδω
 τ, | μαμμάνῳ τ
 40

85 $\lambda\kappa$ | $\rho\acute{\iota}\alpha$ καθελοῦ[σι.....] | $\sigma\iota$ ἀπὸ τοῦ τ..... | ο ἀφ'
 ὧν τὰ ζ[ῳα] . . . | ἀνδράσι, Π[ρέποντι] Ἀ|πολλοδώ-
 [ρω] | αἰψ *III* | Ὅτρ[υνεῖ]... | μο..... |
 40 ὦ..... |

... [τὸ δό]ρον ἔχοντα ΗΔ.

(57)
II A

Φυρόμα[χος K]ηφισιεύς τὸν νεανίσκο[ν τὸν] παρὰ τὸν θώ-
ρακα $\boxtimes \Delta$

5 Πραχ[σίους] ἐμ Μελίτῃ οἰκῶν τὸν | [ἵππο]ν καὶ τὸν ὀπι-
σθοφανῆ τι[ὸν πα]ρακροῦντα ΗΔΔ.

Ἀντιφάν[ης ἐκ] Κεραμέων τὸ ἄρμα καὶ τ[ὸν νε]ανίσχον
καὶ τὸ ἵππῳ τὸ | [ξενυ]νυμένῳ ΗΗΔΔΔΔ

10 **Φυρόμαχ**[ος **Κη**]φισιεύς τὸν ἄγοντα τὸ[ν ἱ]ππον **Δ**

Μυνηῖων Ἀγρυλῆ[σι] οἰκῶν τὸν ἱππον καὶ τὸν | [ᾗ]νδρα
τὸν ἐπικρουόντα καὶ | τῇ]ν στήλην ὕστερον προσέθ[ηκ]ε ΗΔΔΡΓΓΓ

15 Σῶκλος Ἀλωπεκῆ[σι] οἰκῶν τὸν τὸν χαλινὸν ἐ[χό]ντα Δ.

Φυρόμαχος Κηφισιε[ὺς] τὸν ἄνδρα τὸν ἐπὶ τῆς βα[κτρ]-
ρίας εἰσθηκότα τὸν παρὰ [τὸ]μ βωμὸν Α

20 Ἰασος Κολλυντε|νς τὴν γυναῖκα, ἥ ἡ παῖς προσ|πέπ]τωκε
 444.

Κεφάλαιον α' [γαλ]ματοποιχοῦ ΧΧΧΗΗΗΔΓ.

Δῆ[μ]μα ΧΧΗΗΗΗ††. Ἀνάλωμα τὸ α[[ὕτ]ον.

25 Ἐπὶ τῆς Πανδι[[ονί]δος ὀγδόης πρωτανευούσ[[ης.]

Λήμματα παρὰ ταμειῶν τῆς [Θε]οῦ, Ἀρησαίχμου Ἀγρυλῆ-
θεν [x|αῖ] συνα[ρχόν]τ[ω]ν ΧΗΗΔΔΔΓΓΓ||ΓΓ.

80 Ἀναλώματα.

Ὠνήματα· Σα[νί]δες δύο, ἐς ἃς τὸν λόγον ἀ[ν]αγράφο-
[μ]εν, δραχμῆς ἐκατέ[ρ]αν 1-1. Κεφάλαιον ὠνήμάτων [1]-1.
Λιθογενικοῦ.

Ῥαβδόσεως τῶν | [κι]όνων τῶν πρὸς ἔω· τῶν κατὰ [τ]ὸν 85
βωμὸν τὸν τρίτον ἀπὸ [τοῦ] β|[ωμ]οῦ τῆς Διῶνης· Ἀμεινιάδης|
[ἐν Κ]οίλῃ οἰκῶν ΔΓΓΓΓΓ. Α[λ]σχ|[ίνης] ΔΓΓΓΓΓ. Λυ-
σανίας ΔΓΓΓΓΓ. Σ|[ωμέ]νης Ἀμεινιάδου ΔΓΓΓΓΓ. Τι|[μο- 40
κ]ράτης ΔΓΓΓΓΓ.

Τῶν ἐχομέν|[ων ἐξῆ]ς· Σιμίας Ἀλωπεκῆσι [οἰκῶν Δ]ΓΓΓΓ.
Κέρδων ΔΓΓΓΓΓ. Σίν|[δρων Σιμ]ίου ΔΓΓΓΓΓ. Σωκλ[ῆ]ς
Ἀχ|[σιοπε]ῖθους ΔΓΓΓΓΓ. Σανν|[ων] Σι|[μί]ου ΔΓΓΓΓΓ. 45
Ἐπιεικῆς [Σ]ιμίου ΔΓΓΓΓΓ. Σά|[σ]ανδρος Σιμ[ί]ου ΔΓΓΓ
ΓΓΓΓ.

[Τῶν] ἐχομ[έν]ων ἐχσῆ|[ς]· Ὀνήσι|[μος] Νικοστρ[ά]του ΔΓ
ΓΓΓΓ. Εὐδω|[ρο]ς Ἀλωπεκῆσι [οἰκῶν] ΔΓΓΓΓΓ. Κλ[έ]ων 50
ΔΓΓΓΓΓ. Σίμ|[ων] Ἀργυλῆ|[σι] οἰκῶν ΔΓΓΓΓΓ. Ἐνδοιοις|
[Γλαύ]κου ΔΓΓΓΓΓ. Ἐύδι|κος ΔΓΓΓΓΓ. Τῶν] ἐχομένω[ν]
ἐχ[σ]ῆς· Θευγ|[ένης] Πειραιεύ|[ς] ΔΓ. Κ[η]φισογέ|[νης] Π[ει]- 55
ραιεύ|[ς] ΔΓ. Τ[ε]ύκρος [ἐν] | [Κνυ]δαθηναίω [οἰκ]ῶν ΔΓ. Κη-
φι|[σόδω]ρος ἐ[ν] Σκαμβ[ωνιδ]ῶν οἰκ[ῶν] ΔΓ. Ν[ι]κό[σ]τρατος
ΔΓ. Θευγε|[ίτων] Π[ειραι]εύ|[ς] ΔΓ. 60

Τοὺς ὀρθοσι|[τάτ]ας καταχ[ορῶ]ντι· τὸ παρ[ά] τῶ|[ι] θυ]η-
χοῦ βωμῶ|[ι] Π[ολυκλ]ῆς [Α]ακί|[δά]της ΔΔΔΔ.

Ῥ[αβ]δόσεως τῶν κίο|[νων] τῶν πρὸς [ς] ἔω· τῶν κατὰ τὸν
β|[ωμ]ὸν τὸν πρ[ὸς] τοῦ βωμοῦ [τ]ῆς Δίω[νης] Ἀδόσσου|[ς] Ἀλω- 65
πεκῆ[θ]εν ΔΔ. Φι|[ίλων] Ἐρχι[εὺς] ΔΔ. Π[αρ]μένων Α|[αόσ]-
σου ΔΔ. Κ[αρί]ων Αδόσσου [Δ]Δ. Ἰ|[κα]ρος ΔΔ.

Τῶν ἐχομένων [ἐχ]σῆ|[ς]· Φά|[ακ]ρος Παιανιεύ|[ς] ΔΔ. Φίλ|[ό]- 70
στρατος Πα|[ι]ανιε. ΔΔ. Θ[α]ργήλ|[ιος] Φαλάκρου [Δ]Δ. Φίλ-
ορ|[μο]ς Φαλ|[άκ]ρου ΔΔ. Γέρ . . . Φαλάκρου ΔΔ. Τῶν|
[ἐχ]ομένων [ἐχ]σῆς Ἀμ[ειν]ιάδη|[ς] ἐν Κοί|[λ]ῇ [οἰκ]ῶν ΔΔ. [Α]λ- 75
σχί[νη]|[ς] ΔΔ. Λυσανίας ΔΔ. Σωμ[έν]ης Ἀμ[ειν]ιάδου ΔΔ.
Τιμοκ[ρά]της ΔΔ. Τῶν] ἐχομ[έν]ων ἐχσῆ|[ς]· Σιμίας Ἀλ|[ωπ]-
εκῆσι οἰκῶν ΔΓΓΓΓΓ. Κέρδ|[ων] ΔΓΓΓΓΓ. Σίνδρων Σιμ[ί]ου ΔΓΓΓΓΓ. 80
Σιμ[ί]ου ΔΓΓΓΓΓ. Σωκλῆς Ἀχο[ιοπ]εῖθους ΔΓΓΓΓΓ.
Σαννίων Σιμ[ί]ου ΔΓΓΓΓΓ. Ἐπιεικῆς Σιμ[ί]ου ΔΓΓΓΓΓ.
Σώσανδρος ΔΓΓΓΓΓ.

Τῶν ἐχ[ομένων] ἐξῆ|[ς]· Ὀνήσιμ[ος] Νικοστράτου ΔΓΓΓΓΓ 85

(58) ΠΙΓ. [Εὐδω]ρος Ἀλωπεκῆσι οἰκῶν

ΠΙ Α . . . [Τῶν] ἐχομ[έν]ων [ἐξ]ῆς Σιμ[ί]ας Ἀλωπεκῆσι οἰκῶν
ΓΓΓΓΓ. Κέρδων ΓΓΓΓΓ. Σίνδρων Σιμ[ί]ου ΓΓΓΓΓ. Σωκλῆς
Ἀξιοπεῖθους ΓΓΓΓΓ. Σαννίων Σιμ[ί]ου ΓΓΓΓΓ. Ἐπιγένη|[ς] Σι- 8
μίου ΓΓΓΓΓ. Σώσανδρος ΓΓΓΓΓ. Τ[ὸν] πρῶτον κίονα ἀπὸ τοῦ

10 βωμοῦ τ||ῆς Διώνης· Θεογένης Πειραιε|[ύς ΡΤΤΤΠ]. Κη-
φισογένης Πειραι|[ιεύς ΡΤ]ΤΤΠ. Τεῦκρος ἐν Κυδαθ|[ηναίῳ]
οίκων ΡΤΤΤΠ. Κηφισόδ|[ωρος ἐν Σ]χαμβωνιδῶν οίκων | [ΡΤ
ΤΤΠ. Νικ|όστρατος ΡΤΤΤΠ. Θε|[υγείτων Πειραιεύς ΡΤΤ
ΤΠ] (57)

. [Κηροπλάσταις παρα]|δείμ[ατ]α πλάττουσι, τῶν Π Β
χαλκ|ῶν τῶν [ε]ἰς τὰ καλῖμματα, Νήσ|η ἐμ Μελίτῃ οἰκοῦντι
5 ΡΤΤΤ· | ἑτερον παράδειγμα πλάσαν|τι τὴν ἄκανθαν εἰς τὰ κα-
λίμ|ματα· Ἀγαθάνωρ Ἀλωπεκῆσι οἰκῶν ΡΤΤΤ.

Κεφάλαιον κηροπλ|άσταις ΔΡΤ.

10 Μισθοῖ· ἀρχιτέκ|ονι Ἀρχιλόχῳ Ἀγρυλῆθεν ΔΔ|ΔΡΤ.
ὑπογραμματεῖ Πυργίω|ι Ὅτ[ε]υρεῖ ΔΔΔ.

Κεφάλαιον μι|σθοῦ Π ΔΡΤ.

Ἐνκαυτῇ, τὸ κυμάτι|ον ἐνκέαντι τὸ ἐπὶ τῷ ἐπι|στυλίῳ τῷ
15 ἐντὸς, πεντώβο|λον τὸν πόδα ἑκαστον, πόδας | ἑκατὸν δεκατρεῖς,
μισθωτῇ | προ[σ]ᾰπέδομεν, πρὸς ᾗ πρό|τερο[ν] εἶχε, Διονυσο-
20 θώρῳ ἐμ | Μελίτῃ οἰκοῦντι. ἐγγυητῇ|ς Ἡρακλείδης Ὁῆθεν ΔΔ
ΔΔΤΤ|ΤΤΙ.

Κεφάλαιον ἐνκαυτῇ ΔΔ|ΔΔΤΤΤΤΙ.

Ἀῆμμα ΧΗΗΔΔΔΡΤΤΤΤ|Ι. Ἀνάλωμα τὸ αὐτό.

25 Ἐπὶ τῇ|ς Α[ῆ]γῆδος. Ἀῆμματα παρὰ τα|μι[ῶν] τῆς Θεοῦ,
παρὰ Ἀρησαίχμου | Ἀγ[ε]υλῆθεν καὶ συναρχόντων | [ΧΗ]ΗΗΗ.
Τ εἰς ἱερὰ μέ|[.]α τὸν δημ . . . γο[.] ἐνη καὶ ν|[έ]α εἰς θυ-
30 σίαν τῇ Ἀ[θήν]αία|[ι] ΤΤΤΤΙΙΙ.

Ἀναλώματα.

Ὠνήμα[τ]|α· χάρται ἐωνήθησαν δύο, ἐς | ᾗ τὰ ἀντίγραφα
ἐνεργάφσαμ|εν ΤΤΙΙΙ· σανίδες τέτταρες ΤΤ|ΤΤ.

35 Χρυσίον ἐωνήθη εἰς τὰς | χάλκας, πέταλα Π ΔΡΙ, δραχμῇ|ς
ἑκαστον τὸ πέταλον παρ' Ἀδ|ώνιδος ἐμ Μελίτῃ οἰκοῦντο|ς
ΗΠ ΔΡΤ.

40 Μόλυβδος ἐωνήθη, [δι']|ο ταλάντω εἰς πρόσθεσι|ν τῶ]ν ζψ-
δίων παρὰ Σωστράτ|ου ἐμ Μ|ελίτῃ οἰκοῦντος Δ.

Χρυσ[ός, π]|ετάλω δύο, ἐωνήθη χρυσῶ[σαι] | τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ κίονος παρ' Ἀδ|ώνιδος ἐμ Μελίτῃ οἰκοῦν|το|ς ΤΤ.

45 Κεφάλαιον ὠνήματ[ων] ΗΠ|ΔΔΔΡΤΤΤΤΙ

Λιθοουργικοῦ.

Ῥαβδώ|σεως τῶν κίωνων τῶν προ[ός] ἔω· τ|ῶν παρὰ τὸν
βωμόν τὸν [πρὸς] τ[οῦ] | βωμοῦ τῆς Διώνης· Λάο[σσο]ς Ἀλ[ω]-
50 |πε. Φίλων Ἐρχιεύς, Π[αρμ]έν[ων] | Λαόσσον, Καρίων Λαό[σ]-
σον. Ἰκαρ|ίος ΗΔ.

Τῶν ἐχομένων[ν ἐξῆς, τ]ῶν δευτέρων· Φάλακρος Παιαν-
ν]ιεύς, Φιλύστρε[ατος Παιανιεύ]ς, Θωργή[λιος], [Φίλορμος, Γέ-
ρ... Φ]υλάκρου Η[Δ].

85

[Τῶν ἐχομένων ἐξ]ῆς· Ἀμειν[ι]άδ[ης ἐν Κοίλῃ οἰκῶ]ν,
Λυσαν[ί]α[ς], Σωμέν[ης Ἀμεινιά]δου, Αἰσχ[ί]ν[ης], Τιμο[κράτης].
Η[Δ].

[Τ]ῶν ἐ[χομ]ένων ἐχ[σῆς] Σιμίας Ἀ[λλωπ[ε. ο]ϊκῶν, Κέρ-
[δων, Σίνδρων], Σω[κλῆ]ς, Σαννίω[ν, Ἐπεικῆς, Σ]ω[σα]νδρος Π[Δ].

Τ[ὸν πρῶτον κίον]α [ἀπ] τοῦ βωμοῦ τ[ῆς Διῶνης Θε-
γ]ι[ἐν]ης Πειραι. Κ[ηφισογένης Πε]ι[ραι]. Τεῦκρος [ἐν Κυ-
δάθῃ. οἰκ.] Κηφισόδωρος [ἐν Σκαμβ. οἰκ. Θ]υ[γείτων Πειρ.
Η[Δ].

[Κεφάλαιον] | [λ]ιθοργικοῦ Π. χάλκα[ς ἐργαζομ]ένοις·
Νήσο[τ] ἐμ Μελίτ[η οἰκ. μ]ίαν ΔΤΤΤΤ. Σωτέλης Ἀ....[μίαν το
ΔΤΤΤΤ. Εὐμήλι[δης ἐν] Σκαμ. οἰκ. ΔΤΤΤΤ. Φίλι[ος ἐ]ν
Σκαμβω. οἰκ. ΔΤΤΤΤ. Ἀγρό[α]νδρος ἐν | Κολλυ. οἰκ. μίαν
ΔΤΤΤΤ.

Χάλκα[ς ἐργασαμένω] ἔχο Μάνιδι ἐν | [..... οἰκ]οῦν.
ΠΔΔΤΤΤΤ.

Χάλκ[ας ἐργασαμέ]νῳ ἐνδεκα Στ[..... ἐν Κολ]λυ. οἰ-
κοῦν[ι Η]ΠΤΤΤΤ.

80

[Χάλκας] ἐργασαμέν[ω μίαν.....]τίῳ ΔΤΤΤΤ[Τ].

[Χάλκας ἐργασαμέ]νῳ τρε[ῖς..... ΔΔ]ΔΔΤΤ.

(58) Τὸ | α |

85

III B X..... | αν..... | αλλ[..... ἐμ Με]λιτῇ [οἰ- 10

(59) κῶν.....]τοντος.....

IV A [. γρ]άφοντα νεαν[ι]σκον[..... θ. δ... οτα αὐτῷ] |
ἐν Κολλυτῷ οἰκῶν | [.. κ]αὶ τὴν ἄμαξαν π... | οιν 5
ΠΔΔΔΔ. Ἀγαθάν[ωρ Ἀλωπεκῆσι] οἰκῶν τὸ γύναι[ον τὸ παρὰ

(59) τῇ ἁμ]άξῃ καὶ τ[..... εκ

IV B [ἐργασ]αμένῳ ἀν... | σελίδα τὴν... [δ]ρα-
χμαῖν..... | α ἐξ ὧν τὰ μα..... | α οἰκοῦντα..... | α 5
ἔχο ἐργασα[μένῳ]..... | ν σελίδα εναυ..... | δυοῖν [δρα-

(60) χμαῖν]..... | καλὺ[μματα..... |

V ελο[..... Στράτ]ων[.....]ς ΓΤΠΠΠ.
Διοκλ[ῆς]..... | ος ΔΠ. Μίκων ΓΤ..... | ΤΤΤΤ. Ἀν- 5
τιφάνης [ἐκ τῶν Κερα[μέ]ων, Πραχσί]ας..... | .. ολλυδαριστ
..... [Ἀ]ροσος ΠΙC. Ἰασ[ος..... Σ]τράτων γ.....
| κίονι..... |

10

4.

... ιονα οι .. α . μ .. α πα[ραλαβόν]τα τετορνε[υμ]έ-
 νον: τὰ πλαίσια τὰ ἐπ[ὶ τὰς] | κλιμακίδας δ... ντα ἀναχέσσα[ι
 καὶ σύγ]|κολλῆσαι καὶ ὁμαλύναι π[ρ]ὸς τὸν κανόν[α] | τὸν λίθι-
 νον: τὸν ἀ[στρο]γάλον ἐπιγονφῶ[σαι] παραλαβόντα τε[τ]ορνεν-
 μένον ἐπὶ τὰ[ς] | κ]λιμακίδας: τὸ χσύλον τὸ γογγύλον.. | ρα-
 ναι καὶ προσκολλῆσαι: τὸ κ... | ..., μα τὸ ὑπὸ γαστέρα ἐπὶ τὸ
 ε... | . [εἰς] τὸν ὄνυχα ἀρμόσαντα κο.... | υι καὶ λεάναι
 τὰ λοιπά | σελίδα καὶ τὰς κλιμακίδ[ας] | στα ἐκ-
 ποιῆσαι καὶ τὰ λ[οιπὰ] | καὶ χσυντελέσαι.

5.

[Ο δῆμος] | βασιλέα Ῥασκούποριν Κότυος | ἀρετῆς ἔνεκεν
 τῆς εἰς ἑατόν. | Ἀντίγνωτος ἐποίησεν.

6.

[Ο δῆμος] | βασιλέα Κούτυν, βασιλέ[ω]ς | Ραικονοπόροδος
 ὀόν, ἀρετῆς | εἰς αὐτόν ἐνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτόν.

[ἐποίησε] Ἐνὶ κλήροισι Παικονοπόρου
 α *tergo*

Ὁ δῆμος | Παῦλλον Φάβιον Μάξιμον ἀρετῆς ἔνεκεν τῆς εἰς
 ἑαυτόν.

Ἀντίγνωτος ἐποίησεν.

7.

.... ἀρετῆς αἰ... | ... ὁδε αυτοχθωνας. | ... ἐδεσυνλοτουσσιζ... |
 Δημήτ[ριος] | ἐπόησ[ε].

8.

. δων Ἀπολλ[οδ]ώρου Φρε[άρριος] | Ἀθηνᾶ Πολιάδι ἀνέθη[κεν]
 Ἐξήκ[εσσι]ος ἐπόησεν.

9.

Εὐτυχίδης ἐποίησεν.

4 Rangabeus ant. hell. 88.

5 Rossius arch. Aufs. p. 158. Schoellius archaeol. Mitth. p. 128.

6 C. I. Gr. 359. cf. p. 911. Brunnus Gesch. d. gr. Künstler I
 p. 553 sq.

7 Pittakis ephem. archaeol. 1839. 171.

8 Rossius arch. Aufs. p. 178. . χων Schoellius archaeol. Mitth. p. 128.
 Stephanus mus. rhen. n. s. IV p. 25. Rangabeus ant. hell. 1010.

Ἐξήκ[εσσι]ος Schoellius arch. Mitth. p. 128.

9 Pittakis ephem. archaeol. 2236. arch. Ztg. XIV p. 222.

10.

Παλλὰς Ἐρεχθιδᾶν ἀρχαγ[έτι σὸ]ν κατὰ ναῖν
 ἄδε το[ι εἰ]δρῶθη φίλτερα ιρ...ος
 Βουταδέων ἐτίμων ἐξ αἰμ[ατος], ἄς[γ]ενέτωρ μὲν
 τα[γός]ς ἔφν στρατιᾶς πεντάκι παυσίμαχος·
 το[ι προ]γονοὶ δ' ἄνθησαν ἐν Αἰγείδαισι Λυκοῦργος
 χά χθονὶ τιμάεις Ἀιθίδι Διογένης,
 ὦν τῷ μὲν ῥητ[ός] λόγος ἄνδανεν, οὗ δὲ δι' ἔργα
 ἔδρακεν ἀρχαίαν πατρίς ἐλευθερίαν.

[Εὖ]χειρ καὶ Εὐβουλίδης Κρωπίδαι ἐποίησαν.

11.

Εὖχειρ καὶ Εὐβουλίδης[ς] Κρ[ωπ]ίδαι ἐποίησαν.

12.

Καικοσθένης ἐποίησεν.

13.

.ε]ικόνα τῇ Ἀθηνᾷ
 Κένχραμος Πολύμνηστος ἐποίησαν.

14.

Πολύμνηστος Κέν[χραμος] ἐποίησαν.

15.

Ἀθηνᾶς Πολι[α]δὸς ἰέ[ρεια]ν |ν [Λυ]σιστρά[του] Βατῆ-
 ρεν |ος Πολ[υ]εύκτου Ἐρ[χ]ι[ε]ῦς | [ἀ]νέθηκεν.
 Κηφισόδοτος Τίμαρχος ἐποίησαν.

16.

Κηφισόδοτος Τίμαρχος | Ἐρεσίδαι τὸν θεῖον | Θεοξενίδην ἀνέθηκαν.

17.

...ας καὶ Ὀψιο[ς] ἀν[ε]θέτην | [τῇ Ἀθ]ηναίᾳ ἀπαρχὴν Ὀαθεν.
 Κρίτιος καὶ Νησώτης ἐποίησάτην.

10 C. I. Gr. 666 cf. p. 916. Clarac mus. de sculpt. inscr. tab. 41, 443.

11 Beuleus acrop. II p. 345. arch. Anzeiger 1853 p. 360. Bullet. 1859 p. 200.

12 Wordsworth Athens and Attica p. 122. Num Χαλκοσθένης?

13 Pittakis ephemer. archaeol. 3366. Bullett. 1859 p. 199.

14 Rossius arch. Aufs. p. 200. Rangabeus ant. hell. 1117.

15 Rossius arch. Aufs. p. 199. Bergk arch. Ztg. VIII p. 175 sq. Rangabeus ant. hell. 1104.

16 Rossius arch. Aufs. p. 33. Schoellius archaeol. Mitth. p. 127. Rangabeus ant. hell.

17 Rossius arch. Aufs. p. 101. 163. Lebasius inscr. tab. 7, 10.

18.

Παρ'θένῳ Ἐκφαντό[ς] με πατὴρ ἀνέθηκε καὶ νί'ς
ἐνθάδ' Ἀθηναίῃ μνημα πόνων Ἀρεος
Ἠγέλοχος· μεγά[λ]η[ς] τε φιλοξενίας ἀρετῆς τε
πάσης δωρ[ε]ῖαν σχών τήνδε πόλιν νέμεται.

Κρίτιος καὶ Νησιώτης ἐποίησάτην.

19.

Ὁ δ[ὲ] [μοῖος] | Μάρκον Ἀντώνιον αν Ἀναξίωνος
υἱὸν ἀρ[ε]τῆς [ἐ]νεκα.

Λεωχάρης ἐποίησεν.

20.

Λεωχάρης ἐ[ποίησεν].

21.

Ὁ δῆμος | Λεύκιον Δομέτιον Ἀγνόβαρβον | ἀρετῆς ἔνεκα.

Μικίων Πυθογένους ἐποίησεν.

22.

Πύρρος Νεοκλείδου | ἀνέθηκεν Ἀθηνᾶ Πολιάδι.

Μνασίης ἐποίησε.

23.

.... ο | ης | νος
... ρωι | ε σαφῆς δηλοῖ | αδε καὶ νοῦς |
.... εἰ παρὰ πᾶσι σαφῆ[ς] | σε]μνὴ δέ με μοῖρα
ἤγα]γεν εἰς ναὴν περικάλλη Παλλάδος ἀγνῆς
[καὶ] πόνον οὐκ ἀκλεᾷ τόνδ' ἐλάτρευσα θεᾷ.

Νικόμαχος ἐπόησεν.

24.

Ὁ δῆμος | Γναῖον Ἀκερρώνιον | Πρόκλον ἀνθύπατον τῆς εἰς
ἑαυτὸν εἰρησίας καὶ κηδεμονίας ἔνεκα.

Πραξιτέλης ἐποίει (*erasum ut legi possit*).

18 Pittakis ephem. arch. 3291. Bullett. 1859 p. 198 sq.

19 Rossius arch. Aufs. p. 177. Schoellius archaeol. Mitth. p. 129.

20 Rangabeus ant. hell. 1115.

21 Rossius arch. Ztg. II p. 244.

22 Rangabeus ant. hell. 1020.

23 Rossius arch. Aufs. p. 174 sq. Schoellius archaeol. Mitth. p. 128.
Rangabeus ant. hell. 1009.

24 Wordsworthius Athens and Attica p. 120.

^a	^b	^c	
Αν]σίππη ^a Αλκιβιάδου		Μύρων	Πασικλ
Χο]λλείδου θυγάτηρ		Πασικλέους	Μύρων
Π]ανδαίτου γυνή		Ποτάμιος	Ποτάμι
Πανδαίτης	Πασικλέους Πο	τάμιος	Πασικλη[ς]
Σθέν]νις ἐπόησεν		Σθέννις ἐπόησεν	Λεωχάρης ἐπόησ
			^a

^a	^b	^c
Αὐτοκράτορα Καί-	ὁ δῆμος	ὁ δῆμος
σαρα Νερούαν Τραια-	Γερμανικὸν Καί-	Σεβαστὸν Καίσαρα
νὸν Σεβαστὸν Γερμα-	σαρα	
νικὸν Λακικὸν Θεὸν		
θεοῦ υἱὸν ἀνείκητον		
ἡ ἔξ Ἀρείου πάγου		
βουλή καὶ ἡ βουλή		
τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ		
δῆμος ὁ Ἀθηναίων		
τὸν ἴδιον εὐεργέτην		
καὶ σωτήρα τῆς οἰ-		
κουμένης		

26.

Ἡ βουλή ἡ ἔξ Ἀρείου | πάγου Σάμιππον Μολόσσου Ἠλεῖον.
Στράβαξ ἐπόησεν.

27.

... Ἀθηνᾶς Πολ[ιάδος | Ἀρισ]τονίκη Νικάνδρου | [Μελι]-
τέως θυγάτηρ τὸν | [θυγα]τριδοῦν Κ...ον | [Ισ]αγόρου Μαρα-
θώνιον | ἀνέθηκεν

Σώφρων Σ[ουν]ιεύς [ἐπό]ησεν.

28.

Ἀγα]θή [τύχη | Ἀπο]λλών[ιος | Ἀ]φιδναῖος τὴν | θυ]γατέρα
Ἀνθεμί[α]ν | καὶ] ὁ θεὸς Οὐλ[πιανὸς | καὶ] ἡ μήτηρ Διφίλω. |
[ἐρρ]ηφορήσασ[αν] | ἀ]νέθηκεν | ἐπ[ὶ] ἱερείας Πεντετηρίδος | Ἱε]ρο-
κλέους Φλυτέως.

. . κοσθένης | [καὶ] ἐπόησαν.

25 a b c e Rossius arch. Aufs. p. 180 sqq. Rangabeus ant. hell. 1102. Lebasius inscr. tab. 8, 1. 2.

d Beuleus acrop. I p. 318. Bursianus rh. mus. n. s. X. p. 519.

26 Rossius arch. Ztg. II p. 243 sq. Rangabeus ant. hell. 1178.

27 Stephanus mus. rhen. n. s. IV p. 33, 23.

28 Wordsworthius Athens and Attica p. 121.

ῆς	^d Τιμοστράτη Πανδα[ιτο]υ	^e Ἀριστομάχη Πασικλέ[ους]
ος	Προσπαλτίου Θιγά[τη]ρ	Ποταμίου Θυγά[τη]ρ
ος	Πασικλέους γι[νῆ]	Ἐκεκλέους [γ]υ[ν]ή
Μύρωνος	Ποτ[άμ]ος	ἀνεθ[η]κ[αν]
εν	Λεωχάρης ἐπόησεν	
tergo		

^d

^e
 Ὁ δῆμ[ο]ς
 Δροῦσ[ον]

29.

Τένδε Λινο κατ' ὄνιον
 τῷ ξείνων ἐφύργω βωμόν ἔθε[ν]το Διί.

30.

Sellae inscriptum Ἱερέως | Ἀπόλλωνος | Ζωστήρος.

31.

Σεβαστὴ Ὑγία.

32.

Ἀθηναῖς Δημοκρατίας.

33.

Σ]ωθεὶς ἐγ μεγάλων κινδύνων εἰκόνα τήνδε
 στήσεν Λυσίμαχος Παλλάδι Τριτογενεῖ.
 Λυσίμαχος Λυσιθείδον Ἀργυλῆθεν.

Ὁ δῆμος

Μάρκον Λικίνιον Κράσσον Φροῦγι εὐσεβείας τε τῆς πρὸς
 τὸν Σεβαστὸν ἔνεκα καὶ τῆς πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίας καὶ εὐεργεσίας.

29 Rossius arch. Aufs. p. 179. Schoellius archaeol. Mitth. p. 120.

30 Rangabeus ant. hell. 1149.

31 Rossius arch. Aufs. p. 190.

32 Rossius arch. Aufs. p. 116.

33 Welckerus mus. rhen. n. s. I p. 209. Rossius Demen p. 54, 26.
 Rangabeus ant. hell. 1008. cf. 77.

34.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Ἀπολλοδώραν Ἀπολλοδώ[ρον] | Γαργηπίου Θυγατέ[ρα] ἐρρηφορήσασαν Ἀθηνᾶ Πολιάδι.

35.

Παναρίσταν Μαντίου Μαραθωνί[ο]υ πατήρ | καὶ ἡ μήτηρ Θεοδότῃ Δ[ο]σιθέον Ε[λ] . . καὶ ἡ Θυγάτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ Κλεομένης καὶ . . . | ἐρρηφορήσασαν Ἀθηνᾶ Πολιάδι ἀνέθηκαν.

36.

Ἀθηνᾶ [Πολιάδι | Πλειστί]ας Αἰχμαίου Κη[φι]σιεὺς τὴν Θυγατέ[ρα] | Στρατονίκην ἐρρηφορήσασαν | καὶ ἡ μήτηρ Πυθιάς Διοδώρου | Ἀμφιτροπῆθεν Θυγάτηρ | καὶ οἱ ἀδελφοὶ [Διό]δωρος καὶ Πλειστί[ας], ἀνέθηκαν | [ἐπὶ ἱερείας Στρατοκλείας τῆς | [Φι]λαΐδου Θυγατρός.

37.

. . . . ου ἔξ Οὔου | [Θυγατέρ]α ἐρρηφορήσ[ασαν] | Ἀθηνᾶ Πολιάδι ἀνέθηκαν | ἡ μήτηρ Ἑλένη Α . . . | [Θυγάτηρ] ἐκ Μαραθ[ῶ]νος ἐπὶ ἱερείας | . . ενα . . .

38.

. . υπε . . . | αρν . . . | μητρος α | ἐρρηφο[ρή]σασαν | ἐπὶ Καλλν . . . | ἐπὶ Μενεκρά[τους].

39.

Ἐρρηφόρον πατήρ με ποτνας . . .

Σαραπίων μήτηρ τε θῆκε . . ρη .

τὴν σὴν Θεανώ, πέντεβαι . .

λος δοισμενη βηθισα

40.

. . . ν Λεωνίδου Ἀ[ρ]χιεὺς | ωνος Λαυπερέως Θ[υ]γάτηρ τὴν Θυγατέ[ρα] Ναυσιστράτην ἐ[ρρηφορή]σασαν | Πολιάδι καὶ Πανδρόσ[ω] | ἐπὶ ἱερείας Καλλιστ . .

41.

Ἀθηνᾶ Πολιάδι | ἐπὶ ἱερείας Ἀλέξανδρας | ἐκ Χολειδῶν.

34 C. I. Gr. 431. Schoellius archaeol. Mitth. p. 88.

35 Schoellius archaeol. Mitth. p. 88. Rangabeus ant. hell. 1024. Lebasius inscr. 15.

36 Rossius Demen p. 60, 49. Rangabeus ant. hell. 1025. Lebasius inscr. 20.

37 Schoellius archaeol. Mitth. p. 89. Rangabeus ant. hell. 1140.

38 Beuleus acrop. II p. 327, 5.

39 Schoellius archaeol. Mitth. p. 89. Lebasius inscr. 17.

40 Schoellius archaeol. Mitth. p. 88. Rangabeus ant. hell. 1022. Lebasius inscr. 22.

41 Rangabeus ant. hell. 1015.

49

42.

Ἀθηνᾶ Πολιάδι εὐξαμένη ἀνέθηκεν.

43.

Εὐδῆμος Πολυεύκτου Φλυεὺς | καὶ Ἀγαρίστη Πολυεύκτου
Φλυεὺς | θυγάτηρ τὴν μητέρα Στρατόκλειαν | Εὐδῆμον Μελιτέως
θυγατέρα Ἀθηνᾶ Πολιάδι.

44.

Δήμαρχος Ἀριστίωνος Παιανιεύς | Ἀθηνᾶ Πολιάδι | τὴν
ἑαυτοῦ

45.

.... αὐτοῦ μνημεῖον Ἀθηνᾶ Πολιάδι | οἱ ομεχοντι | θεᾶ
πυλωροὺς ἀνέθεσαν | ἀρετῆς ἕνεκεν | ἡνμι | λετε-
σιεγχος... | φ...ιομουιην...

46.

Ὁ δῆμος ὁ Χίων | Φήσιον Σκυθίνου | Ἀθηνᾶ Πολιάδι |
καὶ θεοὺς πᾶσι.

47.

Κεκροπίδος οἱ στρατευοῦμενοι ἐπὶ Λυσιμάχου ἄρχοντος
καὶ ὁ ταξιάρχος Βούλαρχ[ος] Ἀριστοβούλου Φλυεὺς Ἀθηνᾶ.

48.

Πείκων Ἀνδρο[κ]λ[ῆς] | ἀνεθέτην Ἀθηναί[α].

49.

Κη[φισόδοτος] Ἀποληξίδου | [Ἀῖθ]αλίδης τῇ Ἀθηναίᾳ | [ἀνέ]-
θηκεν.

50.

Ἐόρτιος καὶ Ὀφσιάδης ἀνεθέτην | ἀπαρχὴν τᾶθηνάα.

42 Rangabeus ant. hell. 1018.

43 Rangabeus ant. hell. 1027. Lebasius inscr. 21.

44 Rangabeus ant. hell. 1019.

45 Rangabeus ant. hell. 1016.

46 C. I. Gr. 407.

47 Rangabeus ant. hell. 1160.

48 Rossius arch. Aufs. p. 201. Rangabeus ant. hell. 36.

49 Rossius Demeu p. 57, 36.

50 Rossius arch. Aufs. p. 204. Rangabeus ant. hell. 8. Lebasius
inscr. tab. 3, 6.

50

51.

... οφάνης μ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ . . | [ἐμπο]ρίου δεκάτην
τοῦ τέκνον Αν . . .

52.

Ἀριστοφῶν Ἀυσίνου | Εἰρεσίδης Ἀσκληπιῷ | [ἐ]πὶ [ιερέ]ως
Φιλοκλέους Ξυπεταιόνος.

53.

Σωτηρίδης ὑπὲρ | [τ]ῶν παιδῶν εὐξ[ά]|μενος ἀ[νέ]θη[κ]ε[ν] |
Ἀσκληπιῷ | [ἐ]πὶ ἱερέως Κτησικλέους | [Ἀ]γνουσίον.

54.

Ἀσκληπιῷ | Καλλιάδης | ἐξ Οἴου.

55.

Ὁ δῆμος θεῶ Ῥώμῃ καὶ Σεβαστῷ Καίσαρι στρατηγοῦντος
ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας Παμμένους τοῦ Ζήνωνος Μαραθωνίου ἱε-
ρέως θεῶς Ῥώμης καὶ Σεβαστοῦ Σωτῆρος ἐπ' ἀκροπόλει, ἐπὶ
ἱερείας Ἀθηνᾶς | Πολιάδος Μεγίστης τῆς Ἀσκληπιάδου Ἀλαιέως
Θυγατρὸς | ἐπὶ ἄρχοντος Ἀρήου τοῦ Μωρίωνος Παιανιέως.

56.

.. βιος | ἀνέθηκεν | καθαρθὸς | Νησιώτης.

57.

Μεχανί[ων] | ἀνέθηκε[ν] | ὁ γραμματεὺς.

58.

Φιλόμηλος Φιλιππίδου | [Φιλόμηλος Φιλι]ππίδου ἀνέθηκεν.
Ὁ δῆμος Ἀλέξανδρον | Ἀθηνοδώρον | ἀρετῆς ἔνεκα.

51 Rangabeus ant. hell. 2259.

52 Rossius Demen p. 67, 70. Stephanus mus. rh. n. s. IV p. 38, 26.

53 Schoellius archaeol. Mitth. p. 108.

54 Rossius Demen p. 88, 143.

55 C. I. Gr. 478.

56 .VPIBIOS Rossius arch. Aufs. p. 176. ΑΙΚΙΒΙΟΣ Schoellius
arch. Mitth. p. 46. Stephanus mus. rh. n. s. IV p. 7, 5. Rangabeus ant.
hell. 23. Lebasius inscr. tab. 3, 9. Beuleus acrop. I p. 285. Κυκίβιος
Bergkiius Zeitschr. f. Alt. Wiss. 1845 p. 978. Ανκίβιος Nauckius mus.
rhen. n. s. VI p. 432.

57 Rangabeus ant. hell. 39. Bergkiius arch. Ztg. VIII p. 175.

58 Stephanus mus. rhen. n. s. IV p. 37, 25. Bergkiius arch. Ztg.
VIII p. 174 sq. Rangabeus ant. hell. 1100.

59.

... μου Λαυπερεὺς ἀνέθη[κε].
 Ὁ δῆμος | βασιλέως Ἀρχε|λάου υἱὸν | Ἀρχέ|λαον.

60.

Ἀ|πολλόδωρος
 Ἡ βουλῇ | Λέπεδον Αἰμ[ίλιον].

61.

Καλ|λίστ[η | ἀνέ]θηκεν | [δ]εκάτην | Σιβυρτίου | γυνή.

62.

Καλλίας . . . | νικ[ή]σαι | Ὀλ[υμπ]ίασι | Πύθια δις | Ἴσθμια
 πεντάκις | Νέμεια τετράκις | Παναθήναια μεγ[ά]λ[α].

63.

Ἐ|ρμοκράτης Ἀντιφῶντος Κριωεὺς ἀνέθηκε | [ν]ικήσας Ὀλυμ-
 πίασιν ἑππων ξυνωρίδι.

64.

Διοφάνης | Ἐμπεδίωνος. | νίκη Ἴσθμοῦ. |
 Ἐμπεδίωνος παῖδες Ἀθηναῖο[ν δ]ὲ ἐνίκων,
 Διοφάνης ἀγένειος [ἐν] Ἴσθμῳ παγκρατι[αστῆς,
 καὶ κρόγονος Στέφ[ανος.] ῥώμην δὲ χερῶν [ἐπέδειξαν.

65.

πυρρι|χισταῖς νικήσας Ἀταρβος Λυ . . . [Κ]ηφισό[δ]ωρο[ς].

66.

Ὁ δῆμος | [Σωκρά]τη Σωκράτους Θορίκιον.
 Οὐνεκα σᾶ]ς ἐδάησαν ἀπὸ φρένος ἄξια Μοισᾶν,
 Σώκρατε]ς, Ὠγυγιῶν υἱὲς Ἐριχθονιδᾶ]ν,
 τοῦνεκά σοι] σοφίας ἔδосαν γέρας· αἱ γὰρ Ἀθ[ᾶ]ν[αι]
 οἶται ἴσαν] τοίφδ' ἀνδρὶ τεκεῖν χάριτα.

59 Rangabeus ant. hell. 48.

60 Rossius arch. Aufs. p. 170. Rangabeus ant. hell. 49.

61 Rangabeus ant. hell. 2360.

62 Rangabeus ant. hell. 53.

63 Rangabeus ant. hell. 984. Beuleus acrop. II p. 300. Φιλοκράτης
 Rossius Demeu. p. 80, 111.64 C. I. Gr. 233. Rangabeus ant. hell. 988. Keilius Mélang. gré-
 co-rom. II p. 88 sqq.

65 Rangabeus ant. hell. 987. Beuleus acrop. II p. 315.

66 C. I. Gr. 411. cf. p. 912. Graefius inscrr. gr. p. 20 sqq. Welcke-
 rus syll. epigr. 145 cf. p. 303 sq. Wordsworthius Athens and Attica p. 118.

Ἐπὶ Τίτου Κοπωνίου ἱεροκῆρυκος υἱοῦ Μαξίμου Ἀγνου-
σίου ἄρχοντος Βοη[δρομιῶνος] | ὁγδόῃ μετ' εἰκάδα, ἐπὶ τῆς Ἀν-
τιοχίδος τρίτης πρυτανείας, πεντεκαίδεκάτῃ τῆς | πρυτανείας, ἡ
Νικίας Λωρίωνος Φλινεύς ἐγραμμάτενεν· βουλὴ ἱερὰ ἐν Ἐλευ-
σεῖνι· | τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Ἡράκλειτος Πειρ[α]ιεύς καὶ
συνπρόεδροι· ὁ ἐπὶ τὰ ὄπλα στρα[τηγὸς] τὸ δεύτερον καὶ γν-
μνασίαρχος τὸ δεύτερον καὶ ἱερεὺς Ἀρεως Ἐνναλίου καὶ Ἐννοῦς
| καὶ Διὸς Γελέοντος ἱεροκῆρυξ Τίτος Κοπώνιος Μάξιμος Ἀγνού-
σιος εἶπεν· |

Ἐπειδὴ πατριὸν ἐστι τῇ βουλῇ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγα-
θοὺς ἄνδρας καὶ εὖ γεγονότας τειμῶν καὶ ζῶντας κἂν τοῦ βίου
μεταστῶσιν, Ἀντώνιος δὲ Ὁξυλος Ἡλείος, Ἀντωνίου | Σαμίπ-
που υἱὸς καλὸς ἀγαθὸς νεανίας καὶ ἐκ προγόνων ἄνωθεν ὑπὸ
τῆς πόλεως ἡμῶν | τετειμημένος προμοίρως τέθνηκεν·

Τύχῃ ἀγαθῇ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ τῶν χ' καὶ τῷ δήμῳ | ἐπι-
τρέψαι ἀνδριάντα ἀνασταθῆναι ἐν ἀκροπόλει ἀρετῆς ἕνεκα, ὅπως
ἂν τούτων πρᾶτιομένων | ἡ τῆς πόλεως φιλανθρωπία τοῖς καλοῖς
ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν ὑπάρχουσι φανερὰ πᾶσι γένηται.

Τίτ[ο]ν Φλάβιον Κόνωνα | Κόνωνος Σουνιέα | Φλαβία Σοφία
Ποπλίου | Λικιννίου Ἀττικοῦ ἐξ Οἴου θυγάτηρ τὸν ἑαυτῆς | υἱὸν
κατὰ τὸν Ἀρεοπαγείτων ἐπομνηματισμόν.

Ἡ βου[λ]ή ἡ ἐξ Ἀρίου | [πύ]γου καὶ ὁ δῆμος | [Γ]έλλιον Ρο-
τίλιον | [Α]οῦπον ἀνθίπατον | [ἀρ]ετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας.

Ἀγαθῇ τύχῃ | ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | Α. Ἐγνατ.
Οὐίτορα Λολλιανὸν | ἀντὶ τῆς πρὸς ἑαυτοὺς εὐνοίας | τῆς τε κη-
δεμονίας τῶν Ἀθηῶν | τὸν ῥήτορα.

ab altero latere

Ἀγαθῇ τύχῃ | τὸν λαμπρότατον ἀνθίπατον | τῆς Ἑλλάδος
Ρούφιον Φῆστον | καὶ ἀρεοπαγείτην ἡ ἐξ Ἀρίου | πάγου βουλὴ

67 Rossius arch. Ztg. II p. 428. Demen p. VII. — 3 Ἐλευσινίῳ
Meierus apud Rossium Demen p. IX.

68 Rossius Demen p. 96, 163.

69 C. I. Gr. 370. Nonne Γναῖον?

70 C. I. Gr. 377. 372.

καὶ ἡ βουλὴ τῶν | τριακοσίων καὶ ὁ δῆμος ὁ ᾿Αθη|ναίων εὐνοίας
ἔνεκα καὶ εὐερ|γείας τῆς περὶ τὴν πόλιν ἀνέ|στησεν προνοία
Φλαβίου Πομ|δαδούχου τοῦ διασημοτάτου καὶ | ἀπὸ κομίτων.

71.

..... βοιλή τῶν φ' | καὶ ὁ δῆμος | ἐτείμησεν | Πο. Ὀρδεώ-
νιον | Δολλιανὸν | [τ]ὸν σοφιστήν
ἀμφοτέρων ῥητῆρα δικῶν μελετῆσι τ' ἄριστον
Δολλιανὸν πληθυσ εἰγενέων ἐτάρων.
εἰ δὲ θέλεις τίνες εἰσι δαήμεναι, οὖνομα πατρὸς
καὶ πάτρης αὐτῶν τ' οὖνομα δίσκος ἔχει.

72.

Ἦ ἔξ ᾿Αρείου πάγου βο[υλή] | καὶ ἡ βουλὴ τῶν χ' [καὶ δ] |
δῆμος ᾿Ασυλον Ζ.... | Στειριέα ἱατρον [ιεραι] | εὐσαντα ᾿Ασκλη-
π[ιῳ].

73.

L. Aquillio C. F. Pom. Floro | Turciano Gallo | X vir.
stl. iud. tribuno mil. leg. VIII | Macedonic. quaestor imp.
Caesar. Aug. | proquaest. provinc. Cypri tr. pl. procos.
Achaiae | .

Ἦ βουλὴ ἡ ἔξ ᾿Αρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ τῶν χ' καὶ | ὁ
δῆμος Α. ᾿Ακύλλιον Φλω|ρον Τουρκιανὸν Γάλλον ἀν|θύπατον
εὐνοίας ἔνεκεν | τῆς πρὸς τὴν πόλιν | ἐπὶ ἱερείας Ἰπποσσθενίδος
τῆς Νικοκλ[έ] | οὺς Πιραιεύς θυγατρὸς.

74.

Ὁ δῆμος | Νέρωνα Κλαύδιον Τιβερίου υἱὸν Δροῦσον | τὸν
ἐαυτοῦ εὐεργέτην.

75.

Ὁ δῆ|μος | Μ[άρκον] ᾿Αγρίππα[ν] | Αε[νκίου] υἱὸν | τριῖς
ἔ[πατ]ον τὸν [έ]α[τ]οῦ ε[ύ]εργέτη[ν].

76.

Ὁ δῆμος | Μάρκον ᾿Αγρίππαν | Αενκίου υἱὸν | τὸν ἐατοῦ |
εὐεργέτην.

71 Kayserus P. Hordeonius Lollianus (Heid. 1841) p. 7.

72 Rossius Demen p. 95, 165.

73 Beuleus acrop. II p. 346, 23. Vischerus epigr. u. arch. Beitr. p. 55, 64. Henzenus Bull. 1855 p. XXIV sq.

74 C. I. Gr. 317.

75 C. I. Gr. 309.

76 Vischerus epigr. u. arch. Beitr. p. 68, 76. Bursianus Bull. 1855 p. XXX.

77.

‘Ο δῆμος | Πόπλιον Ουήδιον | Ποπλίου υἱὸν Πωλλίωνα.

78.

‘Ο δῆμος | Λεύκιον Καλπόρριον | Λευκίου υἱὸν Πείσωνα |
εὐνοίας ἔνεκα τῆς εἰς ἐατόν.

Μάρκον Λικίνιον | Μάρκου υἱὸν Φροῦγι | εὐνοίας ἔνεκα
τῆς | εἰς ἐατόν.

79.

‘Ο δῆμος | βασίλισσαν Πυθοδωρίδα | φιλομήτορα.

80.

‘Ο δῆμος | Οὐαλερίαν | ἱερὰν πάρθενον | εὐσεβείας ἔνεκα.

81.

Ἰοῦνιαν [Α]επέδαν | Σειλάνου Τορκουάτου θυγατέρα ἰέ-
ρε[ιαν]. | Ἀθηνᾶς Πολιάδος.

82.

‘Ο δῆμος Σενπρονίαν Λευκίου | θυγατέρα Λευκίου Πεδίο[ν] |
Ποπλικόλα γυναικα | ἀρετῆς ἔνεκεν.

83.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραιανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστὸν
Ὀλύμπιον τὸν ἴδιον σωτῆρα | καὶ εὐεργέτην Σαλλουστιανὸς Δη-
μόστρατος Φλυεύς.

84.

Σωτῆρι | καὶ κίστη | αὐτοκράτορι | Ἀδριανῷ | Ὀλυμπίῳ.

85.

Ἐπὶ νείκη καὶ | ὑγιείᾳ τῶν | θεῶν καὶ φι|λαδέλφων αὐτο-
κρατόρων Μάρκου Αὔρηλιου | Ἀντωνείνου | καὶ Λογκίου Αὔρη-
λίου Ουήρου | ἐπιμελητείνοντος Γναίου Λικινίου Ἀττικοῦ Γαρ-
γητίου.

77 C. I. Gr. 366.

78 Bursianus Bull. 1855 p. XXX. Keilii epigraph. Excursus p. 381 sq.

79 Beuleus acrop. II p. 206.

80 Schoellius archaeol. Mitth. p. 89. Beuleus acrop. II p. 215.

81 Beuleus acrop. II p. 301.

82 Bursianus Bull. 1855 p. XXX.

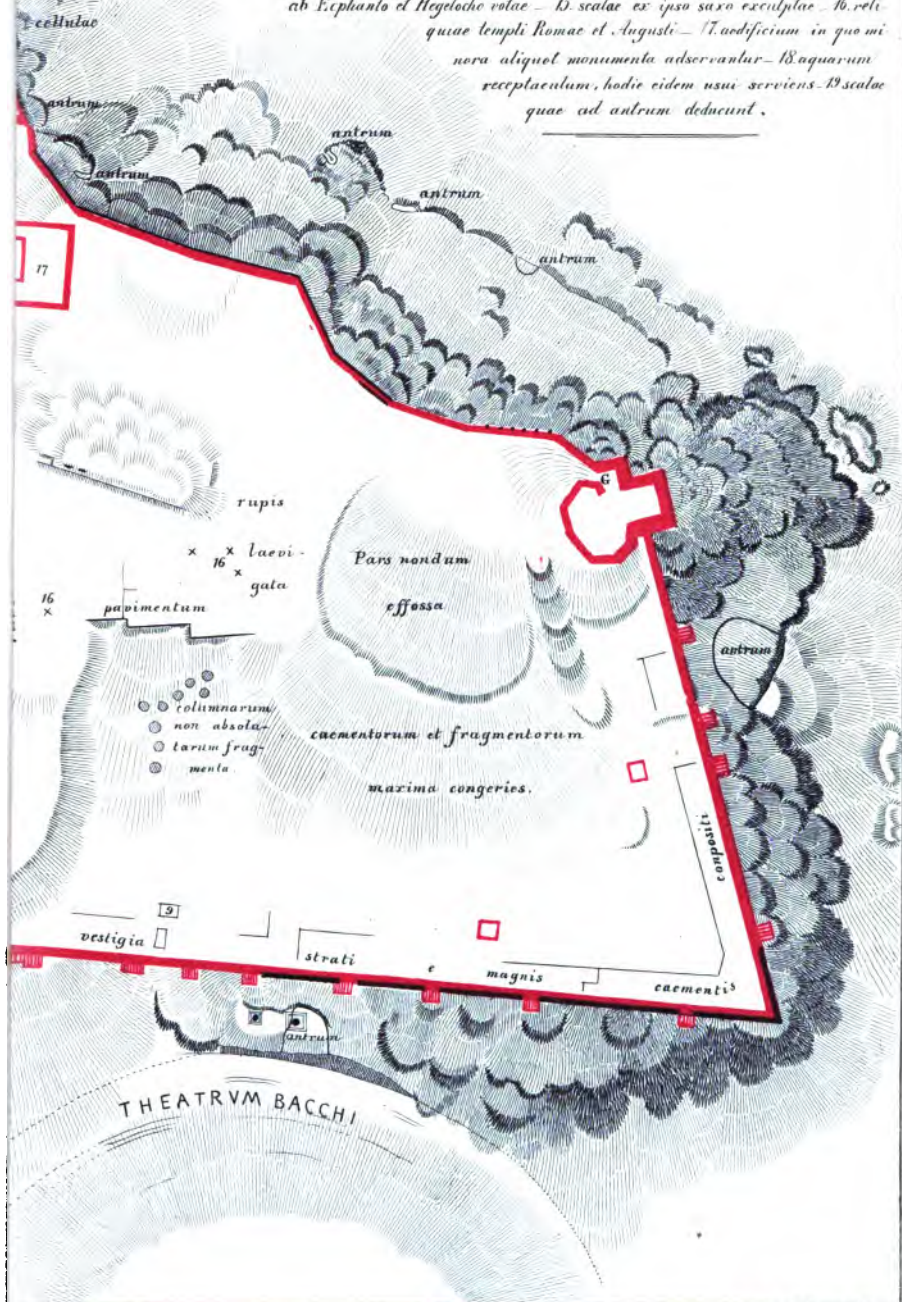
83 Beuleus acrop. I p. 339.

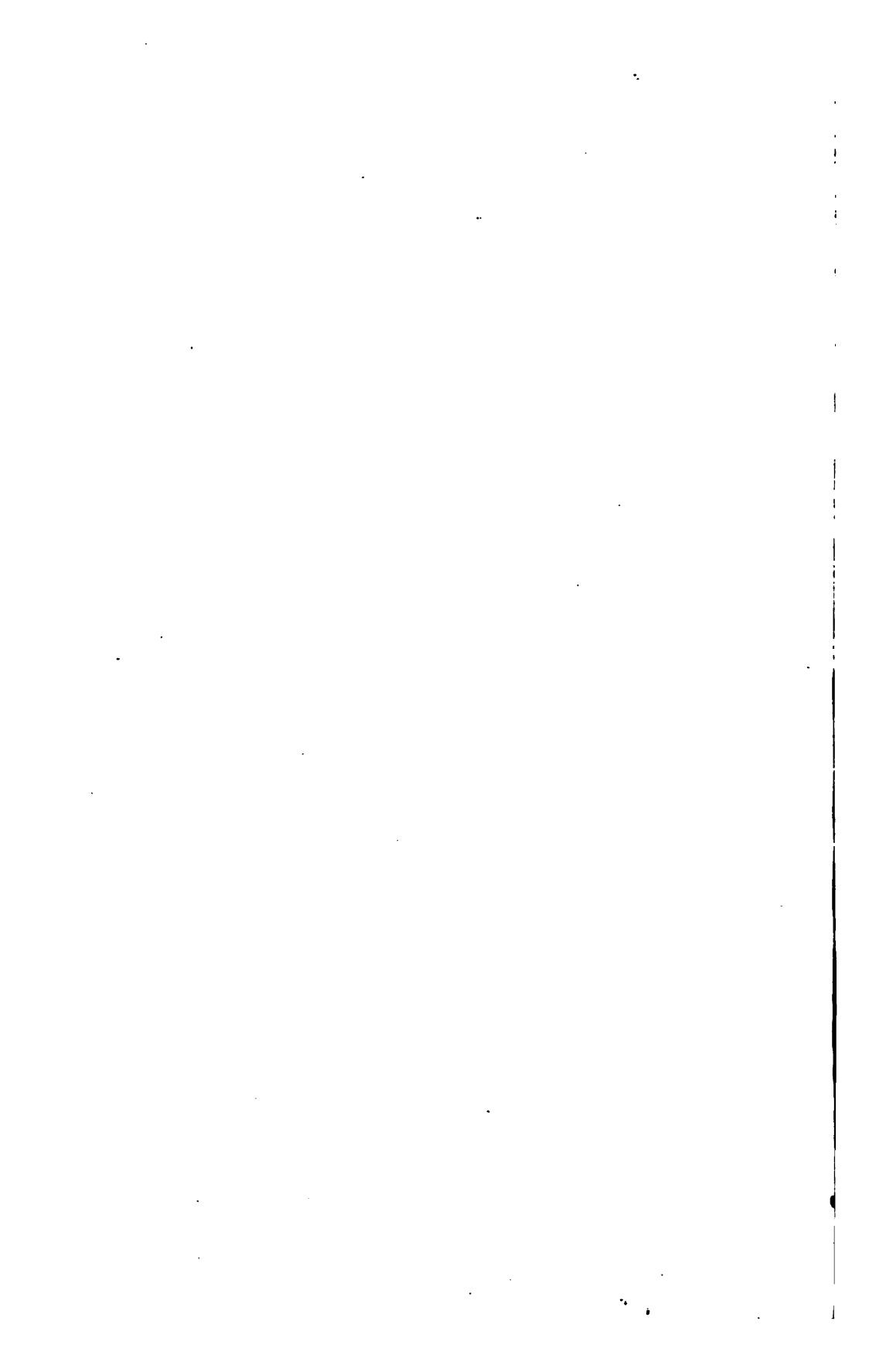
84 Schoellius archaeol. Mitth. p. 120.

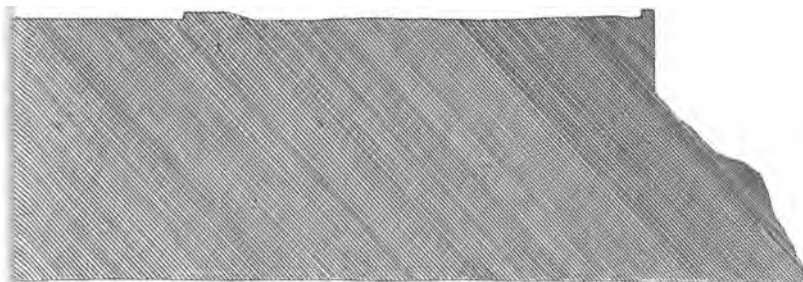
85 Schoellius archaeol. Mitth. p. 121.

Numerorum explicatio.

1. 2. 3. portae per quas hodie aditus ad arcem fit - 4. porta a Beulco detecta - 5. puteus - 6. basis nomina
Crispi et Aesiae mutulata exhibens - 7. monumentum Agrippae - 8. basis statuæ Minervae Hygie
a Pyro factae - 9. 9. vestigia basium. - 10. reliquiae basis quae "equum ligneum" a Strongylone
factum sustinebat - 11. vestigia basis magnae, quae colossi Phidiaci fuisse creditur - 12. basis statuæ
Epicharini a Crisio et Aesiae factae - 13. basis statuæ ab Hermodolo Diutrophes f. posita a
Cresila factae - 14. reliquiae monumenti a Pandacte et Pasade positi et basis statuæ
ab Epichanto et Hegelochæ volutæ - 15. scalae ex ipso saxo excubitalæ - 16. reli
quiae templi Romae et Augusti - 17. aedificium in quo mi
nora aliquot monumenta adseruantur - 18. aquarum
receptaculum, hodie eidem usui serviens - 19. scalae
quae ad antrum deducunt.







G

Erechthei forma secundum Tetazium.

